

Școală de pivniceri La Bordeaux se va deschide o școală care e prima în acest fel: școala chelarilor.

Programul ei va fi o extindere a cursurile deja profesate în nobila meserie de paharnic, în școlile hoteliere.

Ucenicul pivnicer nu va ignora nimic din calitățile marilor producții de vin și va fi dresat ca să devină, pentru gurmanzi, o călăuză pricepută în arta băutului cutărui vin alb cu cutare pește, a cutărui vin de Bordeaux cu cutare altceva, etc.

Și învățământul practic va consta în «educarea cerului gurii» acestor maestri gustători.

Maimuță în libertate La Prater, în Viena, există grădina care se chiamă «Paradisul maimuțelor».

Vre-o 50 din aceste animale trăiesc acolo în captivitate.

Dar acum câțiva timp șase dintre ele au fugit. După ce s'a căutat bine prin copaci și cinci dintre ele primind banane muiate în veronol, s'au amestecat și au fost prinse. Dar a seasea dejuca toate stratagemile și își păstră libertatea. Ea duse viață bună în arborii Praterului și pe acoperișurile caselor.

Intr'o zi reușiră s'o ametească și pe ea și o puseră într'o ladă. Dar când proprietarul sosi și, crezând'o leșinată, deschise capacul, ea sări și scăpă din nou.

De atunci animalul a devenit rău. Sare pe fațadele caselor, bate la ferestre și cere de mâncare. Dacă nu i-se dă, se supără și sparge geamurile. Intr'o bucătărie a «part toată vesela. Stăpânul ei a plătit până acum atâtea daune locuitorilor lezați, încât o să ajungă falit.

Cea mai mică șampioană de înot

! (Photo-exclusivitate Keystone).

Miss Marjorie Best, în vârstă de doi ani, este cea mai mică înotătoare din lume. O vedem aici, înainte de a se arunca într'o piscină din Michigan (Statele-Unite).

Miss Marjorie Best, deux ans, la plus petite nageuse du monde.

Miss Marjorie Best, zwei Jahre alt, ist die kleinste Schwimmerin der Welt.

O expediție s'a întors din Africa cu o bogată pradă de fotografii din țara Pigmeilor, o rasă neagră de pitici. Iată aci: 1. Un membru al expediției cu un copil de Pigmeu, al cărui craniu are o formă destul de ciudată. — 2. Un șef al tribului e dus pe o targă și o fată tânără îi face vânt cu o uriașă frunză de banane. — 3. Doi băieți de Pigmei în luptă dreaptă.

Une expédition vient de rentrer de l'Afrique avec une quantité de photos du pays des Pygmées. Voici: 1. Un membre de l'expédition avec un enfant de Pygmée dont le crâne présente une forme assez bizarre. — 2. Un chef des Pygmées sur une litière pendant qu'une jeune fille l'évente avec une feuille de bananier. — 3. Deux garçons pygmées luttent à mains plates.

Eine Afrika-Expedition ist mit einer reichen Beute von Photos aus dem Lande der Pygmäen zurückgekehrt. Hier: 1. Ein Expeditionsmitglied mit einem Pygmäenkind, dessen Schädel eine besonders eigenartige Form aufweist. — 2. Ein Pygmäenhäuptling auf einer Sänfte, während ihm ein junges Mädchen mit einem riesigen Bananenblatt Luft zufächelt. — 3. Pygmäenknaben bei einem Ringkampf.

SCRISOAREA ANONIMA

de PAUL ROSENHAYN

«Unde-ți sunt ochii? Nevasta d-tale te înșală. De o jumătate de an!»

Citea scrisoarea poate pentru a două-zecea oară. Ii venea și nu-i venea să creadă. Nevasta sa! Căreia îi satisfăcea toate capriciile, care îi datora numai lui tot ce posedă! Și totuși... când se gândea mai aproape... ici, colo, o privire pe furiș pe care o surprinsese din întâmplare, un cuvânt, în timpul conversației, câte o observație care părea o aluzie la ceva, de care el n'avea idee și din care putea bănuia oarecare relațiuni... Trebuie să aflui adevărul! Și aceasta neîntârziat! Am să-l descoper eu îndată! Las'că o fac eu să vorbească! se gândea el.

Sună servitoarea.

— «Poftește imediat pe doamna».

După o clipă, dânsa apărură trandafirie și încântătoare ca întotdeauna. El o măsură cu o privire galeșă și în acelaș timp îndurerată.

— «Ia loc».

— «Ce însemnează asta?»

— «Ia loc! Am să-ți vorbesc».

[Ea îl privi cu mirare și se așeză supusă pe scaunul de lângă masa lui de lucru.

— «Mă supun», spuse ea cu răceală. «Dacă îmi vorbești așa de amabil!»

— «Ai un amant!»

— «Ți-ai pierdut mințile?»

— «Ai un amant. Știu totul!»

— «Emil!»

— «Cine e?»

Ea îl privi cu răceală:

— «La asemenea insulte n'am de dat niciun răspuns».

— «Cer explicațiuni. Vreau să știu cine-i acela cu care mă 'nșeli!»

— «Și eu vreau să știu cum ai putut ajunge la această bănuială nesocotită!»

— «O știu de mult. De-o jumătate de an. Crezi că n'am ochi?»

— «Ochi... Pentruce?»

— «Pentru privirile semnificative ce le schimbi cu diferiți bărbați. Pentru acea sumedenie de nimicuri — ici un cuvânt cu subînțelesuri în conversație, colo o strângere de mână, ce durează o clipă mai mult ca de obicei. Toate acestea le-am observat eu bine».

— «Și acestea le numești tu dovezi? Când strâng mâna unui musafir, când conversez cu unul din musafirii noștri umblat prin lume și când privesc pe acești oameni în timpul conversației? Cred că n'ai pretenția să iau în serios bănuelile tale!»

— «Și încă foarte serios. Tot atât de serios cum le consider și eu».

— «Dacă în adevăr faci aceasta, nu pot decât să te compătimesc. Asta 'mi dovedește că fantezia ta e supraexcitată, că vezi numai fantome».

— «Și plimbările tale cu doctorul?»

— «Mă crezi oare atât de proastă să am relațiuni cu unul din cei mai buni prieteni ai tăi? Mă socotești atât de puțin atrăgătoare? Crezi oare că dacă ași avea intențiunea să te înșel, m'ași gândi să te înșel cu amicii tăi, ca să fiu astfel sigură că lucrurile vor eși imediat la iveală?»

— «Aha! Recunoști așa dar că mă înșeli cu alții!»

— «Nu recunosc nimic! Îți dovedesc numai că reproșurile tale sunt fără sens. Resping numai insultele tale, două insulte deodată: reproșul infidelității, și pe acela al prostiei!»

— «Va să zică tăgăduiești de a mă fi înșelat vre-o dată cu cineva?»

— «Nici vorbă!»

El deschise mapa de scrisori și scoase o scrisoare pe care i-o arătă.

— «Și ce zici la asta?»

Ea luă scrisoarea în mână, și-o privi o clipă.

— «Aha! O scrisoare anonimă. De aci ți-a venit înțelepciunea. Pe un laș anonim oarecare îl crezi mai de grabă ca pe nevasta ta!»

— «Scrisoarea aceasta îmi confirmă numai ceea ce știu de mult».

— «Și mie îmi dovedește că și un om deștept se poate prosti, încrezându-se în astfel de scrisori. După cât se pare, autorului scrisorii i-a reușit răzbunarea».

— «Răzbunarea? Cine să vrea să se răzbune și pentru ce?»

— «Cu siguranță unul, care în zadar a încercat să mă seducă. Din răzbunare vrea să ne despartă. Și se pare că i-a reușit...»

— «Crezi într'adevăr...?»

— «Nu cred: Sunt sigură».

Luă din nou scrisoarea în mână și-o citi.

— «Vezi, are și un post-scriptum. L'ai citit?»

— «Un post-scriptum?... Nu!»

— «Privește, pe partea cealaltă e scris: *Vinerea trecută la 5 după prânz, soția d-tale a fost cu unul din prietenii d-tale într'un local de petrecere din apropierea grădinei publice...* Crezi și acum că scrisoarea spune adevărul?»

El o privi aiurit.

— «Vinerea trecută?»

— «Unde am fost noi Vineri la ora cinci?»

— «Vineri la ora cinci? Așteaptă un moment! Ah! Mi-amintesc. Am fost împreună: am luat ceaiul la restaurantul hipodromului».

— «Deci autorul scrisorii anonime...»

— «Te-a confundat probabil cu vre-o doamnă ce-ți seamănă».

— «Îți retragi acum reproșurile?»

— «Nu numai că mi le retrag, dar îți cer și scuze. Ești supărată pe mine Eleno?»

Doamna surâse și-i zise cu blândețe:

— «De astădată ți-o trec cu vederea. Dacă îmi mai faci însă o singură dată astfel de scene, să știi: divorțăm. N'am poftă să tolerez astfel de reproșuri ridicole și jignitoare. Ți-o spun cu toată seriozitatea și te rog să bagi bine de seamă. Nu tolerez o astfel de neîncredere; nu mă voi mai apăra de loc, ci voi părăsi pur și simplu imediat casa ta».

— «Eleno!... Cine ar fi putut să creadă că în orașul acesta este o femeie care îți seamănă atât de bine și care 'și permite astfel de escapade, o femeie care vizitează localurile de petrecere și încă cu unul din amicii mei».

— «Nu 'mi trece prin gând, cine ar putea fi. Dacă-ți mai ajung vreodată la ureche astfel de lucruri...».

— «Fii liniștită. Voiu ști bine înteles că e vorba de doamna cealaltă».

— «Și acum pot să plec?»

— «Adio, dragă».

Doamna părăsi camera și rămase apoi o clipă înaintea ușii, respirând adânc:

— «Un timp oarecare voiu avea acum liniște. Scrisoarea aceasta a fost o idee genială. Ar fi trebuit s-o scriu încă de acum trei luni!»

Catastrofă de cale ferată

Trenurile rapide Berlin-München și Hamburg-München s'au ciocnit deunăzi în apropiere de Nürnberg, în mica gară Reichelsdorf. Au fost patru morți.

Les trains rapides Berlin-Munich et Hamburg-Munich se sont tamponnés récemment à Reichelsdorf, près de Nuremberg. Il y a eu quatre morts.

Die D-Züge Berlin-München und Hamburg-München stiessen unlängst in Reichelsdorf bei Nürnberg aufeinander. Die Katastrophe forderte vier Todesopfer.

(Photo: The New York Times, Ltd., Berlin)

Ca în toți anii, a avut loc și deunăzi, la Paris, cu plecarea din Place Clichy, o alergare de chelneri, în care câștigător este considerat acel chelner, care ajunge la destinație, fără a fi vărsat sau răsturnat cele de pe tava sa.

Une course de garçons de café à Paris, départ de la Place Clichy; vainqueur était celui qui arrivait à destination sans avoir renversé quelque chose sur son plateau.

Ein Kaffeehauskellner-Rennen in Paris, mit Start an der Place Clichy; Sieger wurde jener, der am Bestimmungsort anlangte, ohne irgend etwas auf seinem Servierbrett umgeworfen zu haben.

Orașul tăcerii În patru ani, circulația vehiculelor și în general «animarea căii publice» a sporit în capitala ungară în proporții atât de mari, încât orașul s'a văzut transformat, dintr-o liniștită cetate provincială, în mare comună urbană. Și sgomotele de tot felul au sporit și mai mult. Vacarmul a devenit astfel, încât autoritățile municipale au trebuit să ia măsuri energice.

Rezultatul deliberării lor a fost un decret care va intra în vigoare la 1 Ianuarie 1930. El constituie un document remarcabil al campaniei moderne contra sgomotului.

Suerăturile ascuțite ale trenurilor dela periferie, clopotele tramvaelor și klaksoanele automobilelor sunt interzise. Pe viitor, mașinile serviciului de curățat urban nu vor mai avea clopote și conductorii pompelor de incendii nu vor pune în funcțiune sirenele lor decât când se duc la locul incendiului.

Toți conducătorii de vehicule cari trec prin apropierea unui spital sau a unei școli, vor fi siliți să se supună unui semnal special: *Umblați încet*, care va fi afișat la o distanță de 1 m. 50 de aceste clădiri. Strigătele birjarilor și trosnetul biciului sunt interzise pe străzile orașului.

Lucrătorii, la construcții sau la repararea imobilelor, nu vor avea voie să se strige sau să-și dea ordine dela un capăt la cellalt al schelei.

Când un flașnetar se va instala într-o curte, va fi suficient ca un singur locatar să protesteze pentru ca flașnetarul să fie gonit.

Nu există nici-o altă superioritate veritabilă, decât aceea a inteligenței și a virtuții.

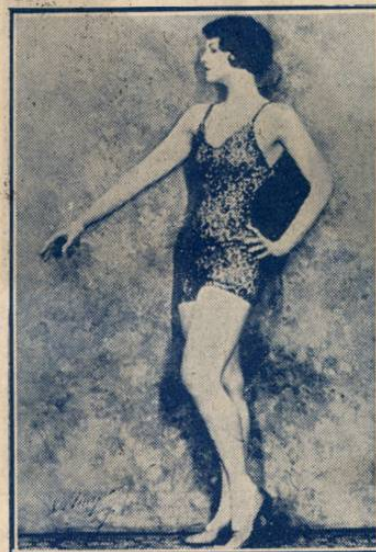
Alexandru Dumas-fiul

* *

Sunt prea puțini oameni destul de siguri și de satisfăcuți de opinia ce-o au despre ei-înșiși, pentru ca să fie indiferenți la aceea a celorlalți.

Duclos

Cea mai frumoasă brunetă

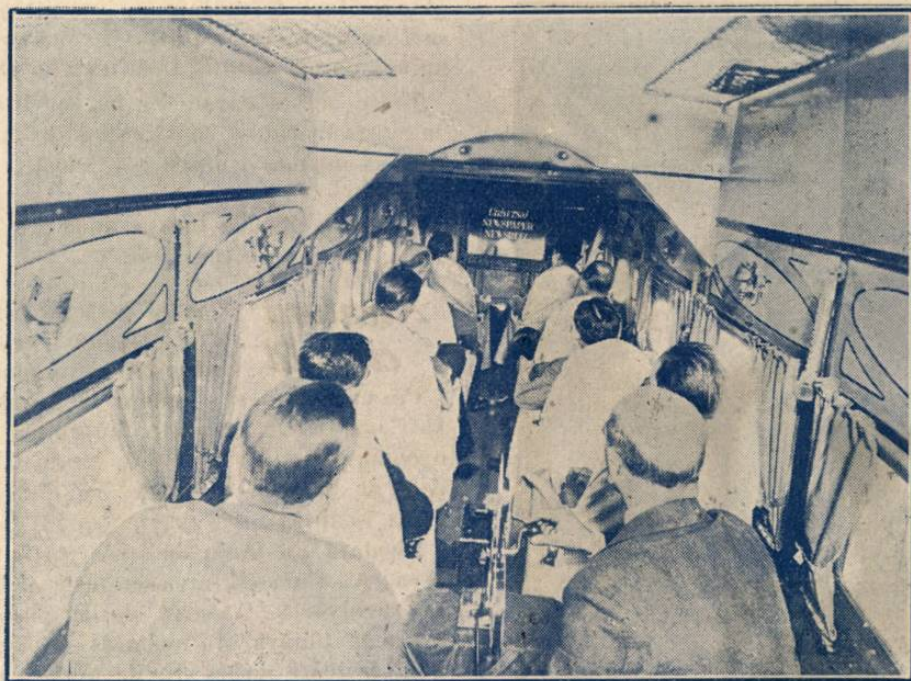

Miss Eileen Wengel a fost proclamată cea mai frumoasă brunetă a teatrului american. Ea joacă și în filme vorbitoare.

Miss Eileen Wengel qui vient d'être proclamée la plus belle brune du théâtre américain.

Miss Eileen Wengel, die zur schönsten Brünnette des amerikanischen Theaters ausgerufen wurde.

Cinematograf în aeroplan

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

O societate americană de trafic aerian a introdus pe avioanele ei reprezentări de cinematograf. Un aparat foarte mic proiectează filmele.

Une compagnie américaine de trafic aérien vient d'introduire sur ses avions des représentations de cinéma. Un appareil minuscule projette les films.

Eine amerikanische Flugverkehrsgesellschaft hat auf ihren Flugzeugen Kinovorführungen eingeführt. Ein winziger Apparat projiziert die Filme.

„Miss America“ gospodină 70 pentru 9!... Turcia se modernizează

Miss Ella van Housen din Chicago, proclamată «Miss America» în 1928, s'a măritat și soțul ei, Mr. Harold White, declară că femeia lui se ocupă serios de treburile gospodăriei.

Miss Ella van Housen de Chicago, proclamée «Miss America» en 1928, vient de se marier et son mari, Mr. Harold White, déclare que sa femme s'adonne sérieusement aux affaires du ménage.

Miss Ella van Housen aus Chicago, in 1928 «Miss Amerika», hat sich verheiratet und nimmt nach Aussage ihres Gatten, Mr. Harold White, ihre häuslichen Pflichten sehr ernst.

Mantou nou

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Vedeta americană de cinema Mary Nolan poartă un superb mantou din catifea albă cu garnitură de vulpe albă și o pălărie tot din catifea albă.

și a vrut să-și aleagă și ea o regină a frumuseții.

Ceremonia s'a desfășurat la Constantinopol și s'a sfârșit cu un semueșec, căci numai 9 concurente au venit să se supună votului areopagului masculin. Dar acest juriu, cel puțin din punct de vedere al numărului, a salvat aparențele. El cuprindea 15 membri ai «Uniunii Artelor frumoase», 2 pictori, 2 sculptori, 5 muzicanți, 3 arhitecți, 3 decoratori, 3 critici teatrali, 2 regisori, 2 directori de cinema, 4 medici, 2 consilieri comunali și 30 zia-riști.

În total 70 examinatori pentru 9 examinate!..

Sărut Higienă! câte crime se comit în numele tău!

scump... Autoritățile sovietice au hotărât să facă o propagandă activă contra... sărutului. Și pe timbrul lui Lenin se poate ceta acest avertisment:

«Înainte a unui sărut, gândiți-vă! Fiecare sărut costă 40.000 bacterii».

Mulți se vor gândi că, chiar cu prețul acesta, sărutul nu e prea scump...

Impușinarea servitoarelor Secția feminină a Oficiului de muncă din Statele Unite

caută să stabilească motivele scăderii cererilor de funcțiuni din partea servitoarelor, căci aceste cereri sunt într'adevăr inferioare și nu pot satisface toate ofertele.

Servitorii părăsesc din ce în ce casele burgheze și se simt atrași de restaurante, cafenele și alte localuri publice, unde salariile sunt mai mari și unde au mai multă libertate.

Oficiul a centralizat majoritatea plângerilor formulate de servitoare, cari sunt: salariul prost, hrana rea, muncă aspră, odihnă insuficientă, etc...

Toate aceste cauze fac ca servitorii de zi, ca lucrători conștienți și organizați, să nu mai voiască a fi socotiți ca inferiori.

Gospodinele din lumea nouă nu au deci nimic să ne invidieze.

Aventură ciudată O mică girl povestea serile trecute următoarea istorie ciudată:

Pe vremea aceea debuta la Londra. Într-o seară fu chemată, împreună cu o camaradă, într'un club... Acolo li se dete de băut și trebuia să danseze toată noaptea.

Deodată un tânăr le spuse să se oprească... Cum ele nu ascultară, el luă un revolver și trase în ele. În același moment tânărul fu doborât de două gloanțe trase nu se știe de unde. Apoi corpul lui fu ridicat...

Când au sosit polițiștii, li s'a spus că streinul se sinucisese...

A doua zi un impresar oferea celor două micuțe un «confortabil» angajament în Franța.

De altfel, și ele erau «bete». Sunt sigure oare de ceea ce au văzut?

(Photo-exclusivitate Keystone)

Rochie de mătase beige, din două piese, cu fusta în lungimi diferite.

Modelul

— Ei bine, admit să vă servesc cu totul desbrăcată ca model, dar cu o condiție: să nu vă uitați la mine!

Pălării de lână

(Photo-exclusivitate Keystone)

Foarte purtabile și deaceia menite să ajungă la mare vogă sunt nouile pălării de lână, lipite strâns de cap și foarte asortate cu sweaterle de sport.

DOUĂ FELURI DE PROȘTI

Pictorul: Ei, ce spui de pânzele mele?

Prietenul: Mmm!

Pictorul: Și mai sunt proști cărora nu le plac!

Prietenul: Liniștește-te, — sunt și proști cărora le plac!

FIREȘTE... TATA!

Mama a fost prin oraș.

Venind acasă, îi povestește tata că Nicu, Liza și Mitică făcuseră gălăgie mare și că a trebuit să-i certe.

Mama cheamă imediat copiii.

— Frumoașe lucruri aud! le spune ea. Ați făcut scandal. Ia să mărturisiți cine a făcut gălăgia cea mai mare?

— Tăticu! strigă toți în cor.

ALEGEREA

— Ia spune, pe care dintre cele două fete Marinescu a luat-o Băncilă în căsătorie, pe cea mare ori pe cea mică?

— Pe cea mică.

— Caraghios lucru, când el e atât de înalt?

— De! s'o fi gândit omul: dintre două rele aleg pe cel mai mic!

CONVERTIT

La un bal, un domn arată unui prieten, venit din alt oraș, diferitele frumuseți prezente și se miră că amicul nu manifestă nicio admirație.

— Ești foarte blazat, îi spune el. Nu mai poți să te entuziasmezi?

— Nu, răspunde prietenul. M'am entuziasmat odată pentru cineva și a devenit apoi soția mea. De atunci m'am desvâțat de orice admirație!

Nume cunoscut

Editorul: Noi tipărim numai lucrările autorilor cu nume cunoscut!

Autorul: Minunat, — mă numesc Popescu!

L'éditeur: Nous n'acceptons que les oeuvres des auteurs à nom bien connu!

L'auteur: Tant mieux, — mon nom est Dupont!

Verleger: «Für uns kommen nur Autoren mit bekannten Namen in Frage!»

Autor: «Das passt ja ausgezeichnet, — mein Name ist Meyer!»

Un om fotogenic

— Drace! ce cap frumos de vagabond! Iată ce-mi trebuie pentru filmul meu.

— Sapristi! la belle tête de vagabond! Voilà ce qu'il me faut pour mon film.

«Oj welch schöner Vagabondenkopf! Den könnte ich für meinen Film brauchen».

— Iată cartea mea de vizită și o mie de lei acento. Vino la mine mâine, la studio-ul meu. Te vei îmbogăți!

— Tenez! Voici ma carte et mille lei d'acompte! Venez me voir demain, à mon studio. Ce sera la fortune pour vous!

«Hier meine Adresse und tausend Lei Angabe! Kommen Sie morgen in mein Studio. Sie werden ein reicher Mann!»

— !...

— !...

«!...»

— Pe mine m'ați angajat eri! Dar fiind prea murdar spre a mă prezenta cumsecade... am fost la baie, m'am ras și m'am îmbrăcat la modă!

— C'est moi que vous avez engagé hier! Seulement, comme j'étais trop sale pour me présenter convenablement... j'ai été aux bains, je me suis fait raser et habiller à la mode!

«Mich haben Sie gestern engagiert! Jedoch, weil ich viel zu schmutzig war, um mich anständig vorzustellen... habe ich gebadet, meinen Bart abnehmen lassen und mich modern gekleidet».

MICA DEOSEBIRE

Gospodina (către noua servitoare):

Dece ai plecat dela ultimul stăpân?

— Fiindcă m'am săturat conașul!

— Așa? Și nu ți-a convenit?

— Mie da, dar conitei nu!

EXACT

— Te rog să-mi spui, d-le avocat, nu are soțul dreptul de a deschide scrisorile adresate soției sale?

— Dreptul, da... dar foarte rar e urajul!

Dansatoarele de la Moulin Rouge pe turnul Eiffel

(Photo-exclusivitate Keystone).

Frumoasele dansatoare din baletul vestitului teatru «Moulin Rouge» din Paris au amuzat zilele trecute pe Parisieni, organizând o repetiție de dans pentru o nouă revistă pe acoperișul turnului Eiffel.

Les belles danseuses du célèbre «Moulin Rouge» de Paris ont amusé récemment les Parisiens en organisant une répétition de danses sur le toit de la tour Eiffel.

Die schönen Tänzerinnen des berühmten «Moulin Rouge» in Paris haben kürzlich die Pariser entzückt, indem sie eine Tanz-repetition auf dem Dach des Eiffelturmes veranstalteten.

Birourile: București, Str. Parlamentului 2. (Tel. 325/35 ; 346/00).—Abonamentul: 350 Lei an al.—Un număr vechi 9 Lei
Tiparul și Editura Institutului de Arte Grafice «EMINESCU» S. A. Strada Parlamentului No. 2 — Busurești I.

Oglinda Lumii

Revista săptămânală de actualitate, apare în fiecare sâmbătă

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Un costum de dans, garnisit cu blană... care nu prea poate să-i ție de cald.

Un cos-
pas

Die amerikanische Filmschauspielerin Marion Davies in einem mit Pelz garnierten Tanzkostüm, das... sie trotzdem nicht wärmen könnte.

Inaugurarea Căminului cultural din Broșteni

(Photo «Oglinda Lumii»).

Sus: Clădirea «Căminului cultural Principele Nicolae» inaugurat la Broșteni (județul Neamț). — Jos: Familia regală (dela stânga spre dreapta): A. S. R. Prințesa Ileana, A. S. R. Principele-regent Nicolae și M. S. Regina-văduvă Maria vizitează domeniul Broșteni.

L'inauguration du «Foyer Prince Nicolae» à Broșteni (Roumanie). — En haut, le bâtiment du Foyer. — En bas, (de gauche à droite) la princesse Ileana, le prince-régent Nicolae et la reine-veuve Maria visitant le domaine de Broșteni.

Die Eröffnung des «Kulturheims Prinz Nicolae» in Broșteni (Rumänien). — Oben, das Gebäude des Heims. — Unten (von links nach rechts) Prinzessin Ileana, Prinz-Regent Nicolae und Königin-Witwe Maria besichtigen die Domäne Broșteni.

Săptămâna

În timp ce se asediază și se ia orașul Kabul, ex-regele Amanullah al Afganistanului trăiește la Roma în cea mai discretă liniște. El locuiește cu familia lui — regina Suria, cei opt copii ai săi, și câțiva veri și rude — într-o vilă pe via Nomentana, nu departe de reședința de vară a lui Mussolini. E ambasada Afganistanului: consilierul ambasadei și familia sa s'au restrâns, pentru a face loc persoanelor cari compun grupul regal. Evident, sunt cam strămtorați; cei 5 copii mai mici ai ex-suveranului împart aceiași cameră.

Viața e foarte simplă, mesele frugale. O simplă servitoare italiană prepară mâncarea.

Cel mai mare fiu a plecat la Paris pentru a urma cursurile la Universitate. Cele două fete mai mari, al doilea fiu și al treilea se duc la școală la Roma; cei trei mai mici lucrează sub conducerea părinților.

Regina Suria își consacră tot timpul familiei. Și regele se ocupă și el mult de copii și își petrece tot timpul în vilă sau grădină. Rareori iese în oraș, și totdeauna

în una din cele două mari automobile pe care le posedă.

...Și o fi visând oare să se reîntoarcă în viața sbuciumată din Afganistan, unde era mai în vază, dar și expus primejdiei?...

Unanimitate... O fată bătrână din Binie a fost găsită moartă lângă Saint-Brieuc (Franța).

Trei medici au fost chemați de autoritatea judiciară, grijulivă de a face lumină asupra decesului acestei fete bătrâne, care se cheama Félicité.

Primul medic a diagnosticat:

— Crimă!

Secundul:

— Accident!

Al treilea:

— Sinucidere!

Față de această mișcătoare unanimitate, parchetul din Saint-Brieuc a dat permis de îngropare.

O anchetă D-na Jane Portail, ziaristă franceză, a retipărit sub titlul «Les cocktails de Paris», anchetele ce a făcut în diverse jurnale din Paris. Ea a pus chestiunile cele mai diferite literaților, politicienilor, artiștilor:

«Cine ați voi să fiți dacă ați putea să renașteți?» a întrebat ea.

D-na Lucie Delarme-Mardrus ar dori destinul Sarei Bernhardt; D. Signac pe acel al lui Claude Monet; d. Josef Delteil ar vrea să fie d-na de Noailles sau Mistinguett; d. Jean Cocteau invidiază destinele lui Charlie Chaplin, Picasso și Strawinsky; d. Van Dongen n'ar vrea să renaască decât tot Von Dongen.

«Care e sportul d-v. favorit?»

Bexul, spune d. Clément Vautel: tenisul, serie d. André Favory; scrierea, răspunde d. Boucher; călăria, spune ducesa d'Uzès; pescuitul cu undița și biliardul, spune d. Maurice Genevoix.

Noroc cu... ghinion Ah! dacă ași putea să cumpăr un automobil!

De câte ori nu a exprimat această dorință un brav lucrător din Breslau. Căci, pentru el, să mergi în mașină era consacrarea fericirii prin bogăție.

Or, s'a întâmplat să câștige lotul cel mare. După cum vă imaginați, primul lui gând a fost să-și cumpere obiectul viselor sale: un automobil. Și, mândru, porni, amestec de dubla beție a aurului și a vitezei.

Dar la o cotitură, nefiind stăpân pe el, lovi mașina de un copac. Și șofeurul ucenic fu ucis pe loc.

Iată: încă odată se adevărește că nici aurul nici mărirea nu ne fac fericiți...

Fostă ducesă... actriță

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Fosta ducesă de Anhalt, acum contesă de Ascania, a devenit actriță sub numele de Elisabeth Strickrodt și joacă la Berlin.

L'ancienne duchesse d'Anhalt, actuellement comtesse d'Ascanie, est devenue actrice sous le nom de Elisabeth Strickrodt.

Die frühere Herzogin von Anhalt, jetzige Gräfin von Ascanien, ist jetzt Schauspielerin unter dem Namen Elisabeth Strickrodt.

Lindbergh O radiogramă a colonelului Lindbergh anunță că aviatorul a descoperit în jungla Honduras ruinele unui majestuos templu al Maiașilor și vestigiile a trei vechi cetăți.

Celoneul Lindbergh contează să-și urmărească investigațiile aeriene în America centrală și speră să poată găsi alte ruine ale construcțiilor înalte de Maiași în secolele trecute.

Liber după... 53 ani

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Americanul Jesse Harding Pomeroy, condamnat la vârsta de 15 ani la închisoare pe viață, a fost grațiat acum, după 53 ani de pușcărie. Iată-l văzând acum pentru prima oară lumea după atâția ani de închisoare.

L'Américain Jesse Harding Pomeroy libéré après 53 ans de prison.

Der Amerikaner Jesse Harding Pomeroy nach 53 Jahren Zuchthaus entlassen.

Cinstirea bătrânului Edison

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Marele inventator Thomas Edison, președintele Statelor Unite Herbert Hoover și fabricantul de automobile Henry Ford cu prilejul sărbătoririi semicentenarului invenției becului incandescent de către cel dintâi.

Le grand inventeur Thomas Edison, le président des Etats-Unis Herbert Hoover et le fabricant d'autos Henry Ford pendant la fête de demi-centenaire de l'invention de la poire incandescente.

Der grosse Erfinder Thomas Edison, der Präsident der Vereinigten Staaten Herbert Hoover und der Autofabrikant Henry Ford während der Feier des 50. Jahrestages der Erfindung der Glühbirne.

Nefolositor

Un domn cumpără o umbrelă foarte scumpă.

— E bună? întreabă el pe vânzător. Și nu se deschide greu?

— Să se deschidă? răspunde acesta. A, vrei să o deschideți? Clienții noștri, cari dau atâția bani pentru o umbrelă, se urcă în automobil când plouă.

Dentist la Eschimoși

D-rul L. M. Waugh, directorul școlii dentare din Columbia, în Statele Unite, a plecat într'un voiaj de studii în Alaska.

De câțiva ani Eschimoșii suferă de dureroase abcese dentare; lucrul e anormal, căci compatrioții lui Nanuk trec drept posesorii celor mai sănătoși dinți din lume. Ce s'a întâmplat dar? După d-rul Waugh, cauza răului e adoptarea de către Eschimoși a regimului alimentar civilizat.

Din timpuri imemorabile, Eschimoșii s'au hrănit numai cu carne crudă, pește, foci, castori; ei dădeau copiilor lor, când erau cuminți, ulei sau untură de balenă. Dar civilizația a pătruns încet la aceste triburi sălbatice; acum, acolo se mănâncă bucate bogate în zahăr și amidon, două substanțe cari sunt funeste smalțului dinților. Iată de ce Eschimoșii au făcut cunoștință, de câțiva timp, cu cleștele de scos dinții.

Misiunea d-rului Waugh e pur științifică: el duce cu el destule anestezice și instrumente pentru a ușura suferințele noilor civilizați, cari trebuie să blesteme, în sinea lor, progresul și suferințele lui consecințe.

**

Să nu credeți că doctorul își va scoate cheltuelile de voiaj din plata pacienților; dinpotrivă, el va trebui să ofere pacienților tutun, pietre false, îmbrăcăminte de lână, pentru ca să accepte să fie operați.

Glume studentești pe străzile Londrei

(Photo-exclusivitate Keystone)

În scop de binefacere, studenții și studentele engleze au organizat deunăzi un spectacol amuzant pe străzi: scena de mai sus reprezintă arestarea pe care un vardist grotesc vrea să o opereze asupra unui ștrengar de uliță.

Les étudiants et étudiantes anglaises ont organisé récemment un spectacle amusant dans les rues de Londres, en but philanthropique: l'arrestation, par un constabler grotesque, d'un gavroche.

Die englischen Studenten und Studentinnen haben jüngst in den Londoner Strassen, zu wohltätigem Zweck, eine amüsante Vorstellung veranstaltet: ein grotesker Constabler will einen Strassenjungen verhaften.

Rubrica JOCURILOR se află în suplimentul de 4 pagini, atașat de acest număr din „Oglinda Lumii”.

Concurs de rostogolirea butoaelor

La o fabrică de bere din Montreuil (lângă Paris) lucrătorii au organizat un neobișnuit concurs: cine rostogolește mai repede butoale de bere? Iată aci startul concurenților.

Les ouvriers d'une brasserie de Montreuil, près de Paris, ont organisé récemment un amusant concours: qui roule le plus vite les tonneaux de bière? Voici le start des concurrents.

Die Arbeiter einer Brauerei in Montreuil bei Paris veranstalteten jüngst eine lustige Konkurrenz: Wer rollt das Fass am schnellsten? Hier der Start der Konkurrenten.

Nou aparat de scufundare Gânduri

(Photo «The New York Times»).

Băiatul de 15 ani Clarence Chandler din Dallas (Texas) care a inventat acest primitiv aparat care permite scufundarea în apă la adâncime de 50 picioare (un picior = 33 centimetri).

Le garçon de 15 ans Clarence Chandler de Dallas (Texas) a inventé cet appareil primitif permettant de plonger dans l'eau jusqu'à 50 pieds.

Der 15-jährige Clarence Chandler aus Dallas (Texas) hat diesen primitiven Apparat erfunden, mit dem man 50 Fuss tief unter Wasser tauchen kann.

După 35 ani... O fabrică de mobile din Frankfurt pe Oder a primit deunăzi o carte postală dela un client din Saxa, pusă la poștă la 23 Aprilie 1894. Pentru a face acest voiaj i-a trebuit misivei mai mult de 35 ani!

Oamenii nu sunt atât de răi cât se crede, dar mai ales nu sunt răi vreme îndelungată, căci asta i-ar obosi.

Alfred Capus

Măreția unui popor nu se măsoară în cifre, după cum măreția unui om nu se măsoară după înălțimea sa; unica măsură este cantitatea de inteligență și de virtute.

Victor Hugo

Iarăși soții Zoubkoff

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Principesa Victoria a Prusiei, sora ex-Kaiserului Wilhelm II, fosta soție a faimosului dansator rus Zoubkoff și divorțată de acesta, a încetat de curând din viață într'un spital din Borm. Fostul ei soț venise la Borm să asiste la înmormântare, dar a fost arestat în gară în urma unor plângeri a creditorilor fostei sale soții.

La princesse Victoria de Prusse, soeur de l'ex-Kaiser Guillaume II, épouse divorcée du danseur russe Zoubkoff, vient de mourir à Borm. Zoubkoff arrivé à Borm pour assister aux funérailles de son ancienne épouse, a été mis en état d'arrestation à la suite d'une réclamation des créanciers de la princesse.

Prinzessin Viktoria von Preussen, Schwester des Exkaisers Wilhelm II und geschiedene Gattin des russischen Tänzers Zoubkoff, ist in Borm gestorben. Der dort eingetroffene Zoubkoff, um am Begräbnis seiner früheren Gemahlin teilzunehmen, wurde infolge einer Beschwerde der Gläubiger der Prinzessin in Haft genommen.

O nouă religie Nicăieri, religiile, sectele, culturile nu sunt atât de numeroase și variate ca în porturile de mare. Valurile le aduc cu vapoarele și cu călătorii de toate limbile și toate culorile. Și la Londra găsim mai multe adorațiuni diferite.

Se anunță acum că o nouă religie s'a adăugat celorlalte: Bahaiismul numit după profetul persan Bahauallah.

«Bahaiismul nu e o religie, a explicat unul din credincioși. E un amestec din toate religiile pentru a realiza unirea omenirii și a o face mai bună. Bahaiismul e în armonie cu rațiunea, știința și tot ce privește secolul XX».

Francezii la Coblentz Trupele franceze au evacuat Coblentz pe care îl ocupaseră dela încetarea războiului. Nu e prima oară de când vechea Confluentia, înmeiată de Romani pe confluentul Rhinului și al Mossellei și devenit Coblentz sub dominația germană, a fost ocupată de Francezi.

Luat la 1636 Suedezilor, care îl răpiseră cu patru ani mai înainte, fu reluat a doua oară în 1794 de Marceau. E drept că în urma acestui fapt Coblentz a fost încorporat teritoriului francez și deveni capitala județului Rhin și Mosselle. Abia în 1815 vechea cetate renană, a cărei istorie e un lung lanț de vicisitudini, a fost atașată Prusiei.

Se explică de ce ideea unei republici renane, stat-tampon între Franța și Germania, care a încolțit acum câțiva ani în mintea unor politicieni, ar fi putut lua ființă. Dar se explică de asemenea de ce în Germania s'a făcut totul pentru a o face să avorteze.

Ceremonie nocturnă de fantome la Tokio

OGLINDA
LUMII

749

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Ceremonia «Shinto» pentru învierea fantomei «Amaterasu-Omikami» s'a desfășurat și anul acesta la Tokio cu ceremonialul prescris. Vedem aci pe preotul suprem «Shinto» la ceremonia nocturnă.

La cérémonie «Shinto» pour la résurrection de la fantôme «Amaterasu-Omikami» s'est déroulée cette année aussi à Tokio avec le cérémonial prescrit. Voici le grand prêtre «Shinto» à la cérémonie nocturne.

Die «Shinto»-Zeremonie für die Auferstehung des Geistes «Amaterasu-Omikami» wurde auch heuer in Tokio mit dem vorgeschriebenen Zeremoniell begangen. Hier der oberste «Shinto»-Priester bei der nächtigen Zeremonie.

Dreptul de a strănuta

Intr'un elegant magazin din Princeton, o doamnă alegea stoffe, când — funcționarul care i le arătă fu apucat de o criză de strănutat... Iritată, clienta aruncă cu indignare cupoanele, declarând că nu mai pune niciodată piciorul într-o prăvălie, al cărei proprietar permitea subalternilor o asemenea incorectitudine față de clientele.

Directorul magazinului voind să dea satisfacție frumoasei clientele, concedia imediat pe funcționar.

Acosta, motivând că a fost concediat fără preaviz, dete în judecată pe patron.

Avocatul funcționarului cită cazul marelui Frederic, căruia i se întâmplă să strănute violent în prezența unei mari doamne și care fu scuzat de un curtean de spirit care explică:

— Împărații romani, doamnă, erau semizeii, deci deasupra slăbiciunilor umane. Regii noștri sunt simpli oameni, cu tot ce caracterizează pe un om, după cum ați constatat.

Curtea hotără deci că nu se putea cere unui simplu funcționar de prăvălie o purtare mai nobilă decât aceea a unui rege al Prusiei și condamnă pe patron să plătească leafa pe trei luni pentru concediere fără preaviz.

Chelnerițe care pot șede

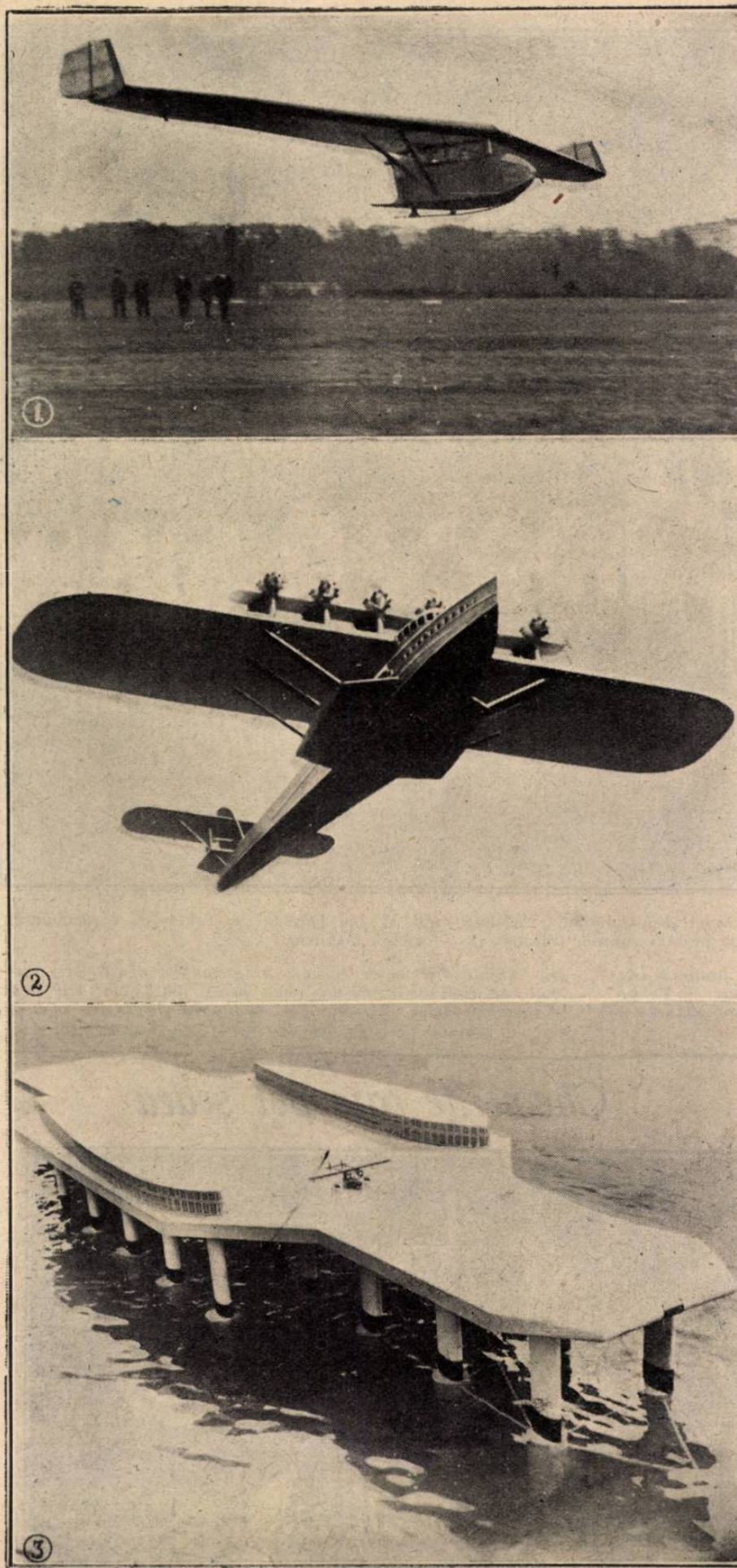
(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

O mare cafenea din Berlin a instalat, printre mesele clienților, scaune speciale, pe care se pot odihni chelnerițele când nu au de lucru. Iată una șezând pe un asemenea scaun.

Un grand café de Berlin vient d'installer parmi les tables des clients, des chaises spéciales sur lesquelles les «garçons» de sexe féminin peuvent se reposer quand elles n'ont pas à travailler. Voici une de celles-ci sur une telle chaise.

Ein grosses Berliner Caféhaus hat zwischen den Tischen für Kunden Sitzgelegenheiten für Serviermädchen, die gerade nicht zu bedienen haben, eingeführt. Hier ein solches sitzendes Serviermädchen.

Noutăți pe tărâmul aviației

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

1. Un nou model de avion fără coadă, construit de societatea «Rhön-Rissiten» și experimentat de curând la Berlin. — 2. Avionul uriaș Do-X cu 12 motoare, experimentat cu succes pe lacul Constanța și care va întreprinde un mareșbor mondial. — 3. Modelul primei insule de aterisare pentru avioane pe Ocean, a cărei construcție va începe în curând și care va conține un hotel, prăvălii, etc.

1. Nouveau modèle d'avion sans queue, construit par la société «Rhön-Rissiten» et récemment expérimenté à Berlin. — 2. L'avion gigantesque Do-X à 12 moteurs, expérimenté à succès sur le lac de Constance. — 3. Modèle de la première île d'atterrissage pour avions sur l'Océan, dont la construction commencera prochainement.

1. Das neuartige schwanzlose Flugzeug der Rhön-Rissiten-Gesellschaft, das unlängst in Berlin vorgeführt wurde. — 2. Das 12-motorige Riesenflugzeug Do-X, das Probeflüge am Bodensee mit Erfolg bestand. — 3. Modell der ersten Flugzeug-Landungsinsel auf dem Ozean, deren Bau demnächst beginnen wird.

Boală de... aer S'a spus despre unii din cei mai mari oameni ai mării că n'au putut să se imunizeze niciodată contra boalei pe cari o găsim atât de ridiculă la pământeni neexperimentați. Amiralul Courbet, care a lăsat amintiri atât de frumoase, suferea de boală de mare la fiecare traversare.

Pentru oricine a suferit acest rău atât de penibil, energia faimosului marinar devine și mai admirabilă.

Totuși, nu e singurul care a desfășurat acest adevărat eroism. Se asigură că din două ori, Assolant plătește odată tributul său boalei de... aer, aproape tot așa de neplăcută ca și celălalt rău, dar el își iubeste atât de mult meseria încât n'ar schimba-o cu alta.

Assolant suferă mai degrabă decât să renunțe la plăcerea de a sbura.

Ceasornicul și hoțul Martia trecută, între cinci și șapte, în metropolitănu liniei numărul 1 din Paris. Vagonul din cap e plin. E aci în picioare un bătrân cu barba albă, dar cu față trandafirie, îmbrăcat modest dar curat. Din ce prezentiment duce deodată mâna la buzunarul ceasornicului pentru a privi cât e ora?

Iată-l că se îngălbenește, are gesturi nervoase și e gata să cadă. E susținut și dus pe o banchetă. Atunci explică: i-se furase ceasornicul, un ceasornic de familie. E îngrozitor. Durea bătrânului provoca milă.

Printre toți tinerii cari privesc și se îndoișează, unul dă lumea la o parte și își face drum.

— Iată ceasornicul dv., nu mai plângeți, e jcs la picioarele dv.

Și ia ceasul dela picioarele bătrânului, care, neșezând mai înainte acolo, nu-l putuse pierde în acel loc.

Toată lumea are convingerea că acest tânăr a furat ceasornicul, dar gestul său de remușcare și milă are totuși meritul său. De aceea nimeni nu reține pe hoț, care la prima stație coboară și se grăbește să dispară.

ERICH MARIA REMARQUE

Pe frontul de vest, nimic nou

Traducere, autorizată, din limba germană,
de EMAN. CERBU.

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA „EMINESCU”, București I, Str. Parlamentului, 2

Contra Lei 100 prin mandat poștal se trimite oriunde.

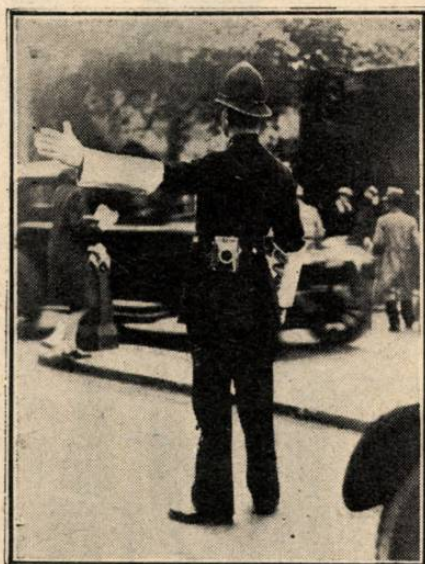
Cât valorează «Mont Blanc»
Mont-Blancul? nu ne-a costat nici un ban, serie d. Auscher în raportul său către consiliul național economic.

D. Auscher calculează că numai în anul 1913 Mont-Blanc a adus, grație cheltuielilor făcute în regiune de cei 400.000 turiști, cifra de 52 milioane.

Adică în moneda de azi: 250 milioane franci pe an.

Ce capital ar trebui unui industriaș ca să creeze o asemenea cifră de afaceri?

Cu lumină la spate

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Pentru a se evita ca sergentii de stradă din Londra să fie călcați de automobile pe la spate, în întunec, li s'a agățat pe centron, la spate, câte o lămpuță cu lumina roșie pronunțată.

Pour éviter que les policiers de Londres soient écrasés par les autos par derrière, dans l'obscurité, ils ont été munis de lampes à lumière rouge prononcée, accrochées derrière sur le ceinturon.

Antrenament original pentru rugby

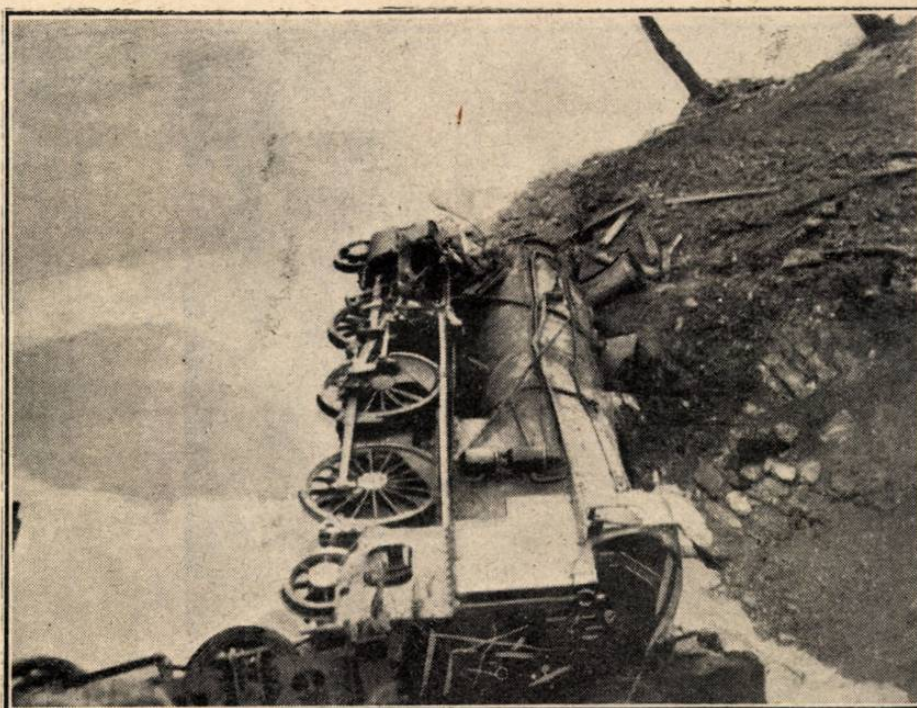
(Photo-exclusivitate Keystone)

În America s'a inventat un nou sistem de antrenament pentru jucătorii de rugby — metodă pe care o evidențiază ilustrația noastră — pentru ca jucătorii să se deprindă cu încălzirile atât de frecvente la acest joc.

En Amérique on a inventé ce nouveau système d'entraînement pour les joueurs de rugby, pour que ceux-ci s'habituent aux mêlées si fréquentes dans ce jeu.

In Amerika wurde dieses neue Trainingssystem für Rugby-Spieler erfunden, damit diese an die häufigen Handgemenge dieses Spieles gewöhnen.

Ciocnirea și deraierea Simplonului

La Reichenberg lângă Zagreb (Jugoslavia), Simplonul s'a ciocnit cu un tren de marfă, după care locomotiva a deraiat și s'a prăbușit în albia râului Save. Au fost trei morți și numeroși răniți.

A Reichenberg près de Zagreb (Yougoslavie) le train Simplon a tamponné un train de marchandises; la locomotive a déraillé et s'est écroulée dans le lit de la Save. Il y a eu trois morts et de nombreux blessés.

In Reichenberg bei Zagreb (Jugoslawien) stieß der Simplonzug mit einem Warendzug zusammen; die Lokomotive entgleiste und stürzte in das Flussbett der Save. Es gab drei Tote und zahlreiche Verwundete.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Din Anatole France

Se pare că oamenii devin nenorociți din cauza sentimentului exagerat pe care-l au despre ei înșiși și despre semenii lor, și că, dacă și-ar face o idee mai smerită și mai adevărată despre natura omenească, ar fi mai blânzi cu ceilalți și mai blânzi cu ei înșiși.

Aviație burgheză

Există teama că accidente de aeroplan ne întâmplă d-lor Somerset și Tiarks ar putea aduce un neajuns avântului crescând al aviației individuale în avioane ușoare, care se dezvoltase atât de rapid în insulele Britanice. Fiecare zi aducea noi convertiți și se formaseră chiar cluburi.

Sunt și multe femei printre aceștia. Amatorii pleacă să ia masa la prânz în Scoția sau Irlanda și seara sunt înapoi în capitală. Și ofițerii din gardă veneau și ei. Fiecare proiectase să aibă câte unul. Se duceau să joace o partidă de golf la Touquet și economia de timp și de bani era importantă, căci se cheltuia mai puțină benzină pentru o deplasare cu aeroplanul decât pentru același voiaj cu mașina.

Dar iată că acești entuziasmați sunt acum cam răciți. Nu importă: vor reveni. Elanul e dat și fiecare știe că accidente de automobil nu au încetinit creșterea prodigioasă a circulației cu ele; dimpotrivă.

IN „GAZETA DE LUMINICĂ“

mare magazin bogat ilustrat
cu data de 24 Noembrie 1929

Citiți:

HAI NORJC!..

SĂRUT MÂNA!..

SĂ TRĂIȚI!..

Salutul prietenesc. — Cel de simpatie. — Salutul sentimental. — Alte formule.

O ascensiune care a făcut senzație

A făcut senzație recenta primă ascensiune a muntelui Aiguille-Verte (4.100 metri) de către tânărul American Washburn (18 ani), însoțit de călăuzele Alfred Couttet și Georges Charlet. Iată aici, fotografiați de către hamatul lor, la stânga: cei trei alpiști pe ghețarul Argentière, pe unde au întreprins ascensiunea; la dreapta: Washburn pe un creștet înalt; în medalion același.

A fait sensation la récente première ascension de l'Aiguille-Verte (4.100 mètres) par le jeune Américain Washburn (18 ans), accompagné des guides Alfred Couttet et Georges Charlet. Voici, photographiés par leur porteur, à gauche: les trois alpinistes sur le glacier de l'Argentière; à droite: Washburn sur un piron et en médaillon.

Die erste, jüngst vollführte Besteigung der Aiguille-Verte (4.100 Meter) durch den jungen Amerikaner Washburn, der von den Führern Alfred Couttet und Georges Charlet begleitet war, erregte Sensation. Hier, von ihrem Träger photographiert: links, die drei Alpinisten auf dem Gletscher Argentière; rechts, Washburn auf einem Gipfel und im Medaillon.

Mic calcul

Iată o mică problemă pe care ar trebui s'o rezolve școlari:

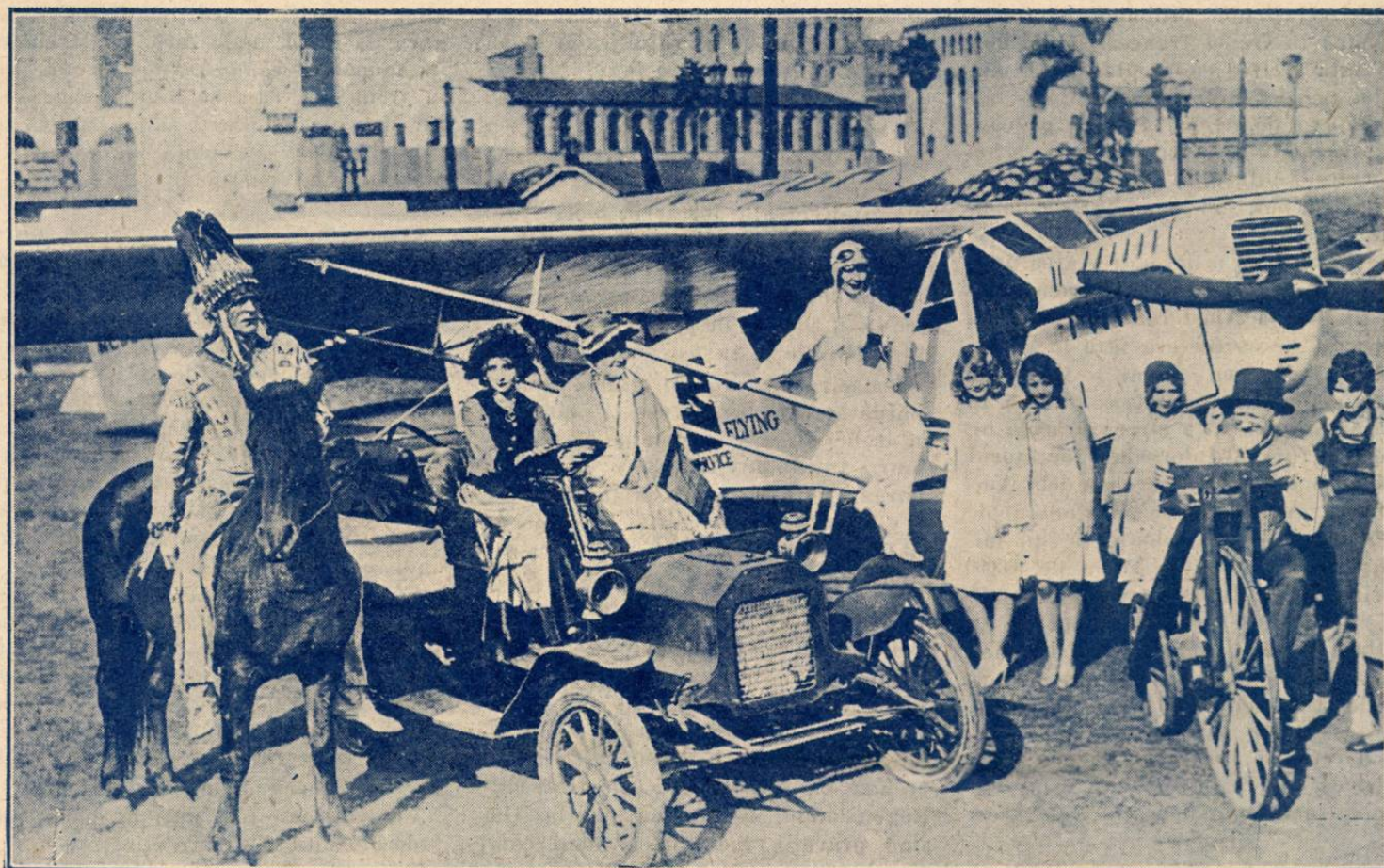
Un factor rural face 28 kilometri pe zi. El se află în serviciul activ timp

de 30 ani. Câți kilometri a făcut el în cariera lui?

Acest factor există. El se numește Honoré Leytier, din Siangner-Saint-Romain, în Allier, Franța. Se spune că

se va retrage la pensie. Se socotește că a străbătut 10.000 kilometri pe an.

Or, aceasta face, în 30 ani, 300.000 kilometri adică de șapte ori înconjurul lumii.

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

La Los Angeles s'a deschis o expoziție a mijloacelor de comunicație: dela cal și bicicleta primitivă până la automobil și avion modern de lux.

A Los Angeles a été ouverte une exposition de moyens de transport, du cheval et la bicyclette primitive jusqu'à l'auto et l'avion moderne de luxe.

In Los Angeles ist eine Ausstellung der Beförderungsmittel eröffnet worden: vom Pferd und ursprünglichen Fahrrad bis zum Auto und Luxusflugzeug.

O școală pentru săritori cu parașuta

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

La Chicago s'a deschis prima școală de sărit cu parașuta, condusă de campionul Jack Cope. Invățământul e și teoretic și practic.

On vient d'ouvrir à Chicago la première école de saut à parachute, dirigée par le champion Jack Cope. L'enseignement est théorique et pratique.

In Chicago ist die erste Schule für Fallschirmspringer, unter Leitung des Champions Jack Cope, eröffnet worden. Der Unterricht ist theoretisch und praktisch.

BIJUTERII DE 58 MILIOANE, FURATE

Cincizeci și opt milioane lei (nouă milioane în franci francezi) în bijuterii! Așa e cifra cunoscută, grație anchetei poliției judiciare din Paris, reprezentând diversele furturi pe care le-a operat în Iulie și August a. c. un periculos răufăcător, din fericire demascat și pus sub mandat de depunere.

Cheia afacerii a dat-o arestarea unui lucrător lapidar, Wilhelm Jacobs, născut în 1891 la Amsterdam. Acesta era suspectat, de oarece era fără lucru; în schimb întreținea bogat o femeie de moravuri ușoare și pleca deseori în străinătate pentru a strecura acolo bijuteriile furate. Interpelat, lucrătorul lapidar mărturisi că revenea dela Amsterdam, unde vânduse un diamant de 16.10 carate — în valoare de un milion franci — pentru suma de 34.000 florini, adică 340.000 franci. De altfel, Jacobs declară că a lucrat în calitate de comisionar al unui bijutier, Louis Marion, stabilit în rue d'Hauterville. Din cei 34.000 florini, Jacobs remisese 24.000 patronului său și restul îi reținuse pentru el. El mai mărturisi că nu era prima oară când Marion îi încredința operațiuni de acest soi.

Cei doi înși au fost imediat arestați și duși în fața șefului brigădei speciale, d. Nicolle, care îi interogă.

Marion declară că primise diamantul nemontat dela un necunoscut, căruia îi plătise în schimb 135.000 franci. A mai spus că a mai cumpărat dela același individ alte bijuterii, pietre prețioase, perle, mai ales un lot în valoare de 2 milioane și care, puse în plic, erau în depozit la un negustor de vin. Acesta îl păstra în prăvălia lui, unde d-lui Nicolle îi fu ușor să-l găsească.

Comisarul își aminti atunci de un spărgător care nu putuse fi prins până atunci și care operase pe Coasta de Azur. Încălțat cu «ghete speciale», spărgătorul urca par și simpla fațadele vilelor bogate și intra în camerele cu ferestre deschise, de unde fura bijuterii.

Acesta era un anume Dahc Akrum, născut la Mascara în Algeria.

Cum spărgătorul venea și se întâlnea la Paris cu Marion, i-s-a întins o cursă la prăvălia din rue d'Hauterville. Într'adevăr, acesta apără împreună cu complicele său Rodolphe Roger, ambii certati cu poliția. Găsind prăvălia închisă, cei doi com-

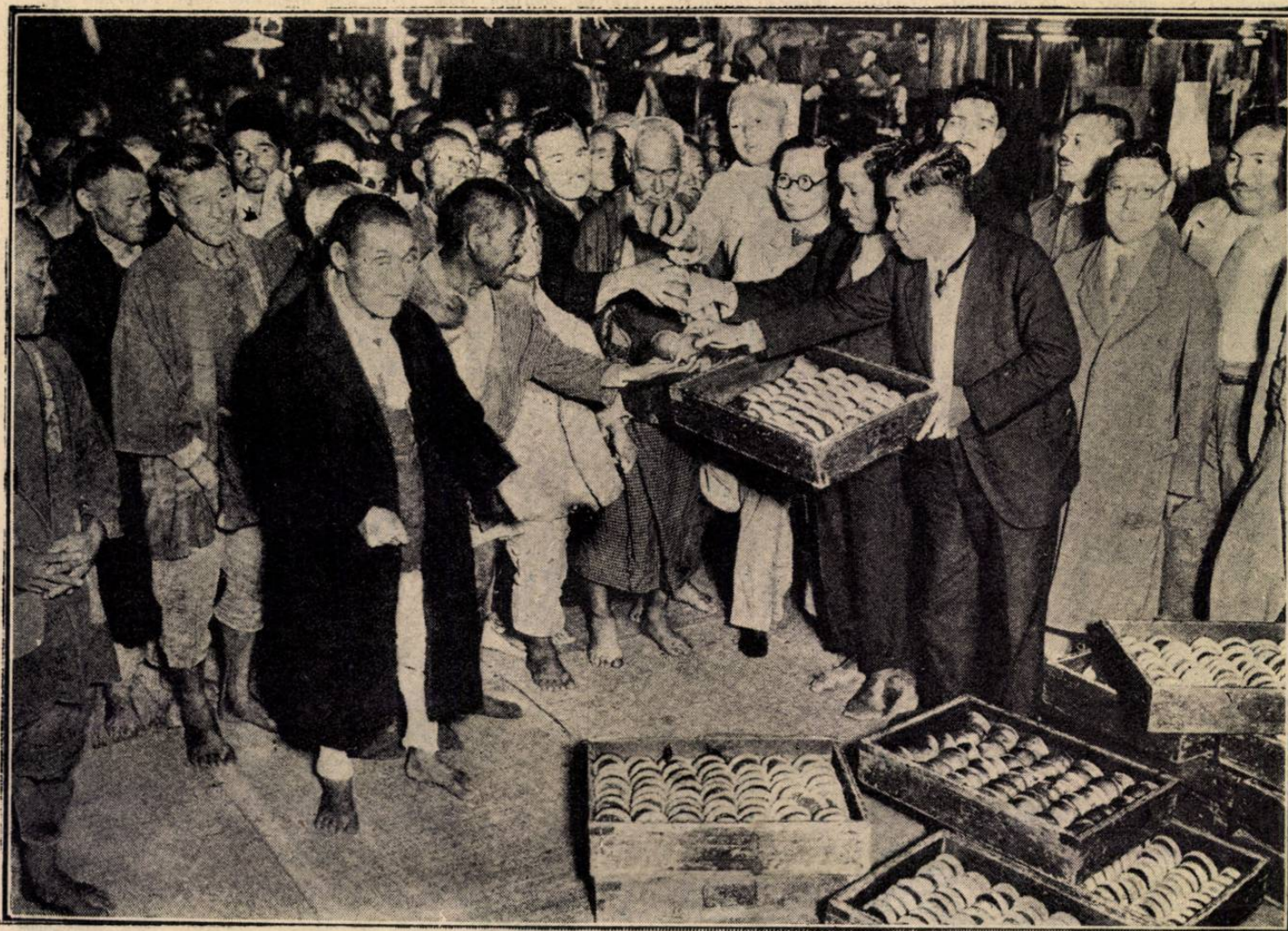
plici, urmăriti de polițiști, merseară la gara de Nord, unde fură prinși chiar în momentul când Akrum trebuia să ia trenul. Akrum se simțea amenințat și venise la Paris să ia bani dela prieteni pentru a pleca cu un pașaport fals în Venezuela.

Conducându-l la poliție, Akrum făcu mărturisiri complete. El a recunoscut că de două ani a comis vre-o zece spargeri și a furat bijuterii în valoare de cel puțin opt milioane franci. Algezia nu cunoaște decât câteva din numele victimelor pe care le-a aflat din ziarele de pe Coasta de Azur. La Biaritz se introduse la d-na Loevenstein, văduva bancherului care anul trecut a fost victima unui misterios accident, apoi într'un mare hotel de unde n'a furat decât 400 franci.

El a furat la Nisa dela un doctor un colier de perle și cercei pe care le vându pentru 15.000 franci. A furat 4000 franci dela un popă, apoi bijuterii de 9000 franci dela o pereche și a jefuit vila primarului din Paris-Plage. Apoi diverse furturi comise în 1927 și 1928, de care nu-și mai amintește.

Vinovații au fost puși la dispoziția judecătorului de instrucție.

Și în Japonia există șomaj

Japonia are și ea acum numeroși muncitori cari nu găsesc de lucru. Iată pe fostul prefect al poliției din Tokio, d. Nagaoka, împărțind șomerilor pâine.

En Japon aussi il y a maintenant de nombreux curriers sans travail. Voici l'ancien préfet de police de Tokio, M. Nagaoka, distribuant du pain aux chômeurs.

Auch in Japan gibt es jetzt zahlreiche Arbeitslose. Der frühere Polizeipräsident von Tokio, Nagaoka, verteilt auf unserem Bilde Brot an Arbeitslose.

SUPLIMENT LA „OGLINDA LUMII“ No. 34
CASA OAMENILOR VII

3)

de CLAUDE FARRERE

Dar, voi toți și voi toate, întrebați memoria voastră, reamintiți-vă! V'ați întâlnit de asemenea unii pe alții, v'ați dorit, solicitat, obținut. Și la început, în adevăr, nu v'ați iubiți. Pasiunea voastră era doar o curiozitate. Amestecându-vă brațele pentru o primă îmbrățișare, vă gândiați: «E de sigur, și ultima îmbrățișare.» Și chiar era adesea ultima îmbrățișare.

Uneori însă, — reamintiți-vă! — vă rămânea pe buze gustul sărutărilor schimbate. Plăcerea trecătoare devenea caprițiu, uneori caprițiul mai devenea legătură. V'ați gândit întâi: «O singură noapte.» Apoi: «Câteva nopți.» Apoi: «Câte nopți voi vrea, câte nopți va vrea ea.» Apoi în cele din urmă, — reamintiți-vă toți! — «Atâtea nopți cât vom trăi...»

Știu, știu visul acesta nu se visează mult timp. Carnea se satură foarte repede. și mintea și mai repede decât carnea. S'au vrut pentru toată viața; și după șase luni se trădează reciproc, se urăsc, se uită. Știu. Ce are de-a face? De bună credință au crezut că nu vor mai fi decât una. Și bucuros ar fi murit decât să moară cealaltă jumătate a lui însuși...

Reamintiți-vă, toți și voi toate, spre a pricepe

XI.

Or, era crepusculul — crepusculul aceluia 21 Decembrie 1908, ultima mea zi. Și, în jurul meu era poteca cu nume bizar. Moartea lui Gauthier. Imi scăpase un țipăt speriat:

— Madeleine!..

Era ea: — Madeleine, metresa mea; — singură pe jos în pustiu acesta și în noaptea aceasta deja neagră; — Madeleine prin tufiș, pe ploaie de iarnă, în rochie de stradă, la cinci leghe de casa ei..

Și se părea că nu auzise, cum păruse că nu vede. Și se depărtase, repede, pe băragan..

Timp de douăzeci secunde mă paraliză surprinderea mea. Inima mi se oprise. Apoi bătu cu o violență nebună. Și cu același avânt fui în picioare și în urmărirea celei care fugea.

Ea cobora panta stufoasă a vâlcelei dintre pragul al doilea și al treilea. Umbla foarte repede cu tot obstacolul multiplu al tufișurilor spinoase. Mergea drept în fața ei, trecând trecătorele de la sud spre nord și întorcând deci spatele orașului Toulon. Spre nord era o obscuritate foarte neagră. Pata deschisă a fustei dispăru printre ierburi. Nu mai văzui deasupra jachetei de lucru decât strălucirea albă a gulerului de hermină.

Alergai

Dar pământul aluneca sub picioarele mele. Stânca, aproape goală sub covorul de măriciniș, era adânc scobită și prăpăstioasă, cu nenumărate crăpături asemănătoare cu cea în care căzuse adineauri calul meu. Căzui și eu, — de două ori. Și, sculându-mă, văzui lucirea albă a gulerului de hermină la depărtare mai mare.

Strigai din nou, din răspuțuri:

— Madeleine!..

Dar nu mă auzea încă. Acum zării, profilată pe vârful pragului al treilea, silueta misterioasă ce văzusem cu cinci minute înainte profilată pe vârful celui dintâi. Săraca numai mai puțin clară pe cerul mai puțin lăptos...

Alergam mereu. Și pierdeam totuși din teren. Silueta

se înfunda încet îndărătul pragului al treilea. Când ajunsese acolo, nu mai văzui la picioarele mele decât panta pustie cu, la dreapta mea, lanțul de munți Maurus și la stânga mea, lanțul lui Grand Cap.

...Și nici o urmă umană.

Or, continuai să alerg disperat, prin tufișul nocturn. Disperat voiam să ajung pe aceia pe care o urmăream. Disperat voiam să lămuresc misterul acesta. Toată inima mea se aruncase pe urmele fugitei. Toată inima mea, și toată mintea mea rătăcită...

Mă repezii de sus până în josul stâncilor. Apoi, crezând că zăresc o lucire la stânga mea, pe alte stânci necunoscute, le urcai. Săriam de pe piatră, pe piatră alunecând uneori, împiedecându-mă, lovind de pământ genunchii mei și mâinile mele, rupând prin mărăcini hainele mele și fața mea.

Și alergai mult timp, mult timp, mult timp...

Și nu mă oprii decât când nu mai avui nici putere nici răsuflare. Mă prăbușii atunci, epuizat, nimic. Și ră-măsei nu știu unde pe pământul gol, zăcând ca un cadavru. Deodată, cum se întâmplă când cineva a depășit cu mult limitele energiei sale fizice și morale, mă cuprinde un somn fulgător, absolut, fără voie.

XII

Nu știu cât timp am dormit.

O senzație ciudată, dar cunoscută, mă trezi brusc din somnul meu, senzația unei prezențe streine și a unei priviri atintite asupra mea. Zăceam pe pânțele, cu fața pe golul brațului. Nu vedeam deci. Dar emanația acestei prezențe și greutatea acestei priviri mă izbiră în același timp, și primii o adevărată lovitură. — pe ceafă. Ghiciseră astfel adesea, adormit, apropierea unei ființe viitoare. Dar niciodată cu atâta intensitate.

Mi se păru că ființa dela care sufeream o lovitură atât de puternică nu putea semăna cu nici o altă ființă.

Și eu care eram pe vremea aceea — imposibil depărtată, — un tânăr îndrăgnet și curajos, în loc să mă ridic brusc și să fac față prezenței simțită, nu mă mișcai în tîi și rămăsei pe jos, cu fața pe golul brațului, prefăcându-mă că dorm încă, și pîndind sgomotele..

Intre pleoapele mele deabia întredeschise zăream totuși, peste brațul meu, o bucată pătrată de pămînt și tufiș. Cu încetul, pămîntul acesta și tufișul acesta se luminară cu lumină galbenă și tremurătoare. Pricepui că peste capul meu se legăna un felinar.

Și tresării atunci brusc ca și când m'ași fi trezit în clipa aceea. Apoi mă ridicai, făcînd un pas înapoi.

Un om stătea în picioare în fața mea, — un om foarte bătrîn.

Foarte bătrîn: căci, cu toată lumina orbitoare a felinarului său surd, pe care îl îndrepta spre ochii mei, văzui, dela prima mea privire pe pieptul acestui om o barbă lată și lungă, strălucitor de albă.

Glasul cu care îmi vorbea nu era totuși al unui bătrîn. Nu că nu era perfect de gravă, și chiar profund; dar nu temura nici de cum și răsuna din potrivă cu o forță foarte virilă. fără nici o uzură. Și fui mirat, nu mai puțin de tonul scurt cu care mă interogă, — în termenii următori:

— Domnule, ce faceți aici?

Nu așteptam această întrebare, care mi se păru nepoliticoasă, date fiind postura și starea în care fui găsit. Mă gîndeam totuși că întrebătorul are cel puțin de două ori vîrsta mea. Și răspunsei, cît de politicoș putei:

— Cum vedeți, domnule, m'am rătăcit; mai rău: pierdut.

Felinarul surd continuă să mă orbească. Distingeam totuși foarte bine cei doi ochi cari mă scrutau: doi ochi ciudat de luminoși și mai ascuțiți decît sfredelul. Vocea gravă și scurtă insistă.

— Pierdut? În locurile acesta? Dar de unde veniți, domnule? și unde vă duceți?

Eram destul de plictisit de interogatoriul acestea ca să nu țin seamă de ciudățenia acestui limbaj, corect și cioplit, în gura unui hoinar, prin mărăciniș.

Și am explicat scurt și rece:

— Vin din Toulon prin Solliés. Mă duc la fortul Grand Cap m'am rătăcit întâi pe lângă trecătoarea morții lui Gauthier, unde calul meu și-a spart un picior. Și m'am pierdut apoi încercînd să scurtez drumul spre Grand Cap prin cărările de pe munte...

Explicația păru că mulțumește de bine de rău pe omul cu barbă albă. Felinarul său, depărtat dela obrazul meu, lumină în jurul nostru bărganul muntos și sălbatec. Văzui atunci că cursa mea nebună mă condusese într'un atare haos de stînci și dărămături încît prezența mea putea cu drept cuvînt uimi pe ori și cine.

Și mirat la rîndul meu de prezența în același haos a unei alte ființe, îi întorsei întrebarea:

— Dar dvs., domnule, cum se face că sunteți aici?

Cu un gest vag indică panta abruptă care se ridica la stînga mea:

— V'am zărit de colo sus...

El tăcu, și eu de asemenea.

Acum când felinarul îmi lăsa ochii în pace, examinai pe bătrîn.

Era cu adevărat bătrîn și fără îndoială, un bătrîn de vîrstă extrem de înaintată: la barba de zăpadă de a-dăugau pergamentul pielei, slăbiciunea mâinilor, sbîrciturile feței. Dar era un moșneag miraculos de robust și de verde. Statura sa era dreaptă, fruntea sa senină,

coatele și genunchii săi mlădioși. Era înalt, cu picioare lungi și umeri largi. Totul întrînsul respira forță, iar bastonul pe care se rezema avea în pumnul său valoarea unei arme. În fața acestui om, poate octogenar, eu, soldat de treizeci și doi de ani. mă simții slăbănog. Și instinctiv atinse cu degetul meu, în buzunar, revolverul meu, din care nu lipsea decît un singur cartuș din opt, cartușul care abătuse odinioară calul meu Siegfried.

Rușinat în secunda următoare de teama confuză și stupidă, care îmi împinsese mîna spre arma mea, reluai convorbirea:

— Domnule, zisei de astă dată foarte politicoș, — nu v'am mulțumit încă; iertați-mă. Nu pricepusem generoasa dvs. intervenție: v'ați riscat poate viața, coborînd panta aceasta periculoasă. spre a-mi veni mie în ajutor. Vă rog să primiți expresia grațitudinii mele. Sunt căpitanul Andrei Narcey, dela statul-major al vice-amiralului guvernator...

Mă întrerupsei, presupunînd că în schimbul numelui meu, voi auzi alt nume. Dar bătrînul nu se numi.

Mă asculta în tot cazul cu extremă atenție Isprăvii:

— Am fost, sunt purtătorul unui plie pentru paznicul bateriei din fortul dela Grand Cap. Dacă m'am rătăcit și pierdut, dacă am sfârșit prin a mă prăbuși aci, istovit, și dacă am adormit, am făcut-o încercînd să îndeplinesc misiunea ce mi dase și pe care nu am putut-o încă îndeplini. Acum, domnul meu, pot să mai îndrăsnesc a pune politetă dvs. la contribuție? Indicați-mi, rogu-vă, drumul cel bun pe care nu l'am putut găsi eu însumi: drumul care duce la Grand Cap...

Pe când vorbeam, continuam să examinez pe omul căruia mă adresam. Și îmi bătui subit în ochi costumul său. Nu avea nimic extraordinar; era chiar, destul de exact, costumul pe care te aștepti să-l găsești noaptea pe munți pe spatele unui cioban, vînatore sau pădurar: ghete groase și moletiere groase, bluză și pantalon de catifea, nici o rufărie vizibilă. Dar, în clipa când terminai fraza, contrastul dintre acest costum și dialogul academic ce am schimbat, mă isbi deodată. Și rămăsei aiurit și fui din nou temător. Deabia că auzii răspunsul:

— Drumul cel bun, Domnule? vă aflați pe cel rău; — pe cel mai rău.

Făcui o sfortare:

— Dar unde sunt? departe de fort?

— Foarte departe.

— Dar... cum se numește locul acesta?

— Nu cred să aibă nume. Nu figurează pe harta dvs.

— Dar bine, domnule, nu se poate să mă fi abătut cu atîta din drumul meu! Forțat mă aflu între Grand Cap și Moartea lui Gauthier!.. deci, la mai puțin de două leghe de ținta mea!..

Pumnul care strîngea bastonul se ridică încet și căzu din nou ca gest de ironică oboseală:

— Două leghe pe noaptea aceasta, domnule? Și dacă ar fi numai două, cine le-ar face?

Felinarul, legănat din nou, lumina haosul de pietrării. Dădui, fără să vreau, din cap. Apoi, înțepenindu-mă:

— Va trebui să le fac, — zisei: — plicul e foarte urgent. Domnule, vă rog să-mi indicați pur și simplu direcția fortului și vă voi fi recunoscător!..

Bastonul indică panta cea mai abruptă, — o îngîrămădire de stînci care păreau gata să se prăbușească:

— Pe aci.

Nevrînd să ezit, salutai pe omul cu barbă albă:

— Domnul meu, mulțumesc.

Și, curajos, pusei piciorul pe prima treaptă a pantei. Dar în fața quasi-imposibilității ascensiunii fui apucat de mînie și murmurai între dinți, pentru mine singur:

— În noaptea aceasta, și pe aceste stânci, unii oameni pe cari îi cunosc umblă totuși destul de repede.

Murmurasem între dinți, și pentru mine singur. Materialicește nu era cu puțință ca bătrânul, care se și afla la distanță de zece pași, să fi auzit ceva. Totuși simții din nou foarte limpede, pe spatele și ceafa mea o ciocnire identică cu cea care mă deșteptase adineauri: atingerea atât de ciudată și atât de grea a privirii acestui om cu ochii ascuțiți. Și mă întorsei brusc, așteptându-mă aproape la un atac.

Bătrânul nu se mișcase. Ochii săi mă fixau. Dar expresia lor nu era nicidecum ostilă. Crezui chiar că disting un surâs pe trăsăturile sale negre. El vorbi. Și glasul său fu nu se poate mai calm, chiar binevoitor. Tonul scurt al întrebărilor de adineauri se indulcise mult:

— Domnule, — îmi zise el, — am ezitat să vă dau un sfat pe care nu mi l'ați cerut și pe care nu-l veți accepta poate. Dar nu are a face. Mi-ași reproșa să vă las să vă duceți spre pieirea dvs. Căci nu va trece o oră și vă veți rupe un braț sau un picior căzând depe una din aceste pietre. Și când veți zace în fundul unei prăpăstii, misiunea dvs. tot neîndeplinită va fi. Credeți-mă deci și așteptați ivirea zilei spre a vă continua drumul. Plecând atunci, veți ajunge sigur la fortul dvs. și poate și la timp. Plecând imediat nu veți ajunge. Vă afirm, nici mai curând nici mai târziu.

El încheiă convingător:

— Trebuie să fie cineva muntean ca mine spre a se putea risca noaptea pe bolovanii aceștia mișcători.

Instinctiv, și fără să pot să-l rețin sau să-l călăuzesc, gândul meu se îndreptă spre cealaltă întâlnire ce avusesem cu câteva ore în urmă. Și închisei ochii spre a revedea, gravată limpede pe fundul retinei mele, imaginea Madeleinei, a Madeleinei mută, nesimțitoare și surdă, alergând prin bărăgan..

În aceeași clipă simții a treia oară, și în plin obraz, lovitura misterioasă a fluidului care țâșnea din lumina ochilor atenți cari mă priveau! Redeschisei brusc ochii, cu aceeași teamă de neînvins. Ochii tot mă mai fixau. Dar alt nimic. Un dubiu extraordinar se strecură în creierul meu: nu cumva omul acesta.. omul acesta cel puțin ciudat.. citea prin miracol în mine însumi și auzea sunetul gândurilor mele, cum auzeam eu sunetul cuvintelor sale?.

Părea că ia deodată o hotărâre:

— Domnule, zise el, casa mea e aproape. Vreți să primiți ospitalitatea ei până în zorii zilei? Ploaia e rece, și în curând va fi miezul nopții.

Sgâii ochii. O casă, pe aci aproape?

Dar el, conștient de mirarea mea, apleca capul.

— Aci aproape, — afirmă el. Aide, domnule.

Vorbea acum cu extremă blândete. Avui totuși senzația unui ordin căruia nu puteam să nu mă supun.

Mă supusei.

XIII.

Printre stâncile în surpare, măcăcinele încolăcite, omul cu barba albă înainta cu pași mari. Și bastonul îi servea numai ca să dea la o parte arbuștii spre a ne face un drum. Eu umblam pe întipăritura pașilor săi; și mi-era greu să-l urmez și gâfâiam.

Merserăm așa un lung sfert de oră, unul îndărătul celuilalt. Apoi călăuza mea se întoarse deodată spre mine:

— Ia seama domnule!

Cu vârful bastonului său îmi arătă pe mână dreaptă, un obstacol sau un pericol invizibil.

Mă apropiai cu prudență. Și mă oprii scurt cu un ciudat fior.

Era acolo o prăpăstie, ale cărei margini erau atât de bine acoperite cu ierburi mari sbârlite încât ai fi putut să te repezi în ea fără a-i fi bănuieț măcar existența. Pipăind pământul cu piciorul, constatai coborârea subită a terenului și zării printre ierburi, foarte jos, fundul prăpăstiei, un pat de torent pavat cu pietre albe, în jurul căruia fierbea o apă verzue. Peretele, aproape perpendicular, nu oferea nici o eșitură de care să te agați. Și nu începe îndoielă că oricine ar fi făcut aci un pas mai mult, s'ar fi prăvălit fără greș până în apa verde și până pe stâncile palide..

— Spre stânga, domnule, — indică bătrânul.

El porni din nou cu pași robusți. Eu îl urmai.

Părăginișul avu acum un aspect bizar și necunoscut. Nu mai erau pantele stufoase, crăpate, unde zăcea acum calul meu, jos la Moartea lui Gauthier. Nu mai erau povârnișurile stâncoase unde urmărisem și pierdusem pe Madeleine. Era un platou deabia înclinat, dar tăiat în toate direcțiile de blocuri enorme abrupte, a căror masă quasi geometrică era pietroasă și goală, din pământ așternut cu măcăcine, cu ginistru și o mie de alte plante, toate spinoase. Blocurile acestea ciudate, tăiate parcă cu toporul, se risipeau fără vreo ordine aparentă. Erau pătrate, poligonale și triunghiulare. Niciunul nu era destul de neted și lustruit ca să evoace ideea unei construcțiuni umane. Dar niciunul nu era nici destul de neregulat în structura sa și în forma sa ca să nu te miri puțin de o asemenea fantezie a naturii. Și ansamblul constituia un labirint veritabil, unde nu ar fi fost ușor nici în plină zi să-ți regăsești drumul. Bătrânul nu ezita însă niciodată și își urma calea cu certitudine în dedalul de blocuri împărățite.

Aspectul locului se mai schimbă odată. Ultimele blocuri de piatră se răriră. Delicvitatea terenului creștea. Arbustii de ginistru, de fisticuri și mirt deveniră mai slabi. Platoul fu un șes aproape ras..

Dacă descriu minuțios tot întinerariul acesta, e fiindcă dv., poate, cari veți citi aceasta, veți găsi util să căutați prin bărăgan, prin șes și munte casa aceea, al cărei drum mi-e necunoscut. Casa aceea pe care nu a-și putea regăsi azi, pe care nici nu a-și putea s'o disting printre multe alte case în aparență asemănătoare, — casa aceea, care este totuși Casa Secretului..

Și sosirăm acolo foarte simplu.

În fața noastră se profilă opacă o masă înaltă și neagră, mai neagră decât noaptea: un gard de chiparoși, limita unei păduri particulare la fel cu toate pădurile cu care se înconjoară, în Provence prea arsă de soare, mii și mii de vile rustice toate identice între ele.

Un grilaj de fier precede gardul de chiparoși. Omul cu barbă albă băgă o mână între două vergele ale acestui grilaj și puse în mișcare o încuetoare secretă. O poartă scârțâi. Picioarele mele obosite călcară pe un gazon des, necultivat. Deasupra frunții mele întrevăzui ramuri încolăcite, — codri, pini, stejari-plută.

Apoi, printre trunchii deși, apărură fața de cărămizi și piatră. Sub umbra crăcilor legate și încolăcite ca urzeala și înlănțuirea unei țesături, crescuse obscuritatea într'atâtă încât nu distinsei niciun amănunt al acestei fațade afară de peronul de gresie pe ale cărui trepte mă urcam, — opt trepte, îmi reamintesc că am numărat, — și afară de la unghiul drept a acoperișului, ceva confuz, foarte înalt, pe care îl presupuneam un turn sau clopotniță..

Veți recunoaște, poate, dv. ?..

Ușa de lemn garnisit cu cuie de fier. Ciocanul de bățut reprezintă un ciocan de lăcătuș care bate pe o nicovală cu două vârfuri încheștate în canat.

Înainte de a ridica acest ciocan, gazda mea se întoarse spre mine. Ochii sei aspri luceau neliniștitor. Dar glasul, mereu calm și scurt, și fraza, mereu aleasă, atenuară încă odată teama mea și mă siliră încă odată să rezist instinctului meu de animal neîncrezător, gata de luptă...

— Domnule, — mi se spuse, — v'ăși fi acum obligat dacă ați vrea să nu faceți mult șgomot; tatăl meu, care ne va deschide, e un bătrân a cărui odihnă trebuie respectată.

Sunetul metalic al ciocanului lovind în nicovala sa se amestecă ciudat, în urechile mele, cu sunetul cuvintelor ce tocmai auzisem. Mi se părea că aud ecoul uimirei mele, asemănător cu o lovitură ce mi se dedea violent.

Tatăl acestui om care era aci, tatăl acestui om, de optzeci ani. sau și mai mult?... s

Ciocanul bătu din nou nicovala, de astă dată dublu, rapid ca cele două chemări cu care piciorul unui meșter în scrimă bate înainte de a fanda. Apoi, după această dublă bătaie, mai urmă o lovitură simplă, ca cea dintâi. Și ușa se deschise.

XIV.

Anticamera era vastă. Două purtătoare de făclii aprinse deabia o luminau. Intrevăzui foarte vag patru pereți pictați cu fresce deasupra unei căptușeli de lemn de stejar sau nuc, aproape neagră. Uși joase, după moda veche, se confundau cu lemnăria. Două trofee mari de vânatoare erau unicul ornament.

Dar ceea ce văzui clar de îndată ce trecui pragul, fu, în picioare în fața mea și cu mâna stângă încă pusă pe broasca ce deschisese această mână, un meșneag, atât de identic cu bătrânul care mă călăuzise încât mă întorsei fără să vreau spre a verifica dacă sunt în adevăr doi oameni diferiți și nu unul singur cu chipul său reflectat în vreo oglindă: — aceiași bărbă, lungă și lărgă, mai albă decât zăpada; aceiași ochi gravi și nemișcați... Da, mă întorsei, îndoiindu-mă de o identitate atât de exactă. Dar cei doi oameni erau în realitate doi: — tatăl și fiul. — Fiul se aplecă în fața tatălui, cu respect. Și numai acest respect îmi permise de acum înainte să deosebesc pe fiu de tată, amândoi părându-mi egal de bătrâni. — egal de centenari — deși egal de robuști și drepți, — verzi, — tineri!

Instinctiv mă oprisem și salutai adânc gazda mea. El îmi răspunse politicos la salut, dar fără a pronunța un cuvânt. Ochii sei mă priveau cu cea mai precisă fixitate. În cele din urmă se depărtară dela mine, o clipă, și simții că interogau imperios călăuza mea.

Și fiul zise tatălui:

— Domnule, am crezut că fac bine aducând pe domnul pe care l'am găsit pe ploae, în starea în care îl vedeți, răătăcit sau pierdut, la intrarea în labirintul de pietre..

Vorbea cu jumătate glas, par'că se temea să nu turbure odihna unor oameni adormiți.

Urmă o tăcere pe care o găsii lungă. Apoi tatăl răspunse fiului:

— Cred că ați făcut bine, domnule.

Vorbea și el cu jumătate glas.

Politețta învechită a dialogului mă surprinse. Mă pu-sei atunci să examinez haina acestui bătrân, care întrebuița față de fiul său formulele ceremonioase ale pe-

nultimului secol. Era o haină groasă de catifea, la fel în toate privințele cu cea purtată de fiul său. Numai moletierele erau înlocuite cu ciorapi de lână și pantalonul cu chiloți cu catarame la genunchi:

Între timp, fiul expunea tatălui cazul meu. Și observai că nu omitea niciun amănunt:

— Domnul este ofițer, — zicea el, și se numește d. căpitan André Narcey. D-sa duce la fortul Grand Cap un plic sigilat și plicul acesta, foarte urgent, pare se, trebuie să ajungă cât mai repede la destinație. Aceasta e cauza pentru care am crezut că pot oferi domnului ospitalitatea noastră pentru noaptea aceasta, ca să se odihnească și să poată mai ușor să se grăbească mâine dimineată, de îndată ce aurora îi va permite să nu mai rătăcească în zadar, cum a făcut astă seară în lipsa unui fir conducător. Căci domnul nu a întâlnit bine înțeles pe drumul d-sale niciun suflet viețuitor care ar fi putut să-i indice cel puțin direcția de urmat. Și acesta e fără îndoială, și motivul pentru care domnul s'a depărtat atât de mult de acel Grand Cap, unde se ducea.

Insistența ce se punea de a se certifica singurătatea locurilor unde ne aflam, mă isbi. Scrutai unul după altul cele două obraze care mă observau. Dar nicio linie a nicioia din ei nu se mișcă. Și glasul tatălui răspunzând fiului era cu totul normal. El repetă, din cuvânt în cuvânt, prima sa aprobare.

— Cred că ați făcut bine domnule.

Căutam o formulă de mulțumire. Dar înainte de a fi găsit, gazda mea, lungind un deget, indică una din ușile ascunse în lemnărie.

— Se cuvine deci, — zise el adresându-se tot fiului său, — ca domnul ofițer să poată dormi neîntârziat. Vă rog să-l conduceți, domnule, și să-i faceți lumină.

Mă aplecai în tăcere. Prima mea călăuză mă și preceda, ridicând felinarul său surd ca o făclie.

Pașii noștri deșteptară un ecou confuz pe pietrele de pe jos. Cei patru pereți goi își retrimeteau sunetul și prelungeau fiecare zgomot cu o scurtă tremurătură. Felinarul îndreptat spre una din fresce plimbă aci un cerc luminos. Distinsei desenul delicat și văpseaua palidă a unei scene mitologice, — Afrodita născând din mare, întru cât mi-a fost cu puțință să recunosc...

Călăuza mea trase, una după alta, trei zăvoare de fier, mai groase și mai lungi decât toate ce văzusem până atunci. Zăvoarele închideau ușa ce indicase celalt bătrân. Privind de aproape, văzui că alături de ușa aceasta era alta tot atât de ascunsă și tot atât de zăvorită. Totul figura cele două canaturi ale unei singure uși. — două canaturi care se împreunau de altfel foarte prost, în ciuda fierăriei lor grele: o crăpătură de o bună șchioapă exista sub fiecare canat și vânturile puteau trece pe acolo în largul lor.

În clipa când văzui aceasta, bătrânul celalt, — tatăl, mereu în picioare în mijlocul vastei anticamere și cu ochii sei mereu fixați asupra mea — se îndreptă subit spre noi. Și pașii săi, deși ușor, răsunau cum răsunaseră pași noștri. Mă opri și îl privi. El făcu un gest din mână, și vorbindu-mi, de astă dată, mie, zise:

— Domnule, uitasem să vă previu: avem sub acoperișul nostru, și nu departe de apartamentul dv., pe un bolnav. Pot deci îndrăzni să vă rog a binevoi să faceți cât mai puțin zgomot?

Mi se cerca pentru a doua oară, în casa aceasta, să fiu liniștit; și de fiecare dată sub pretexte diferite...

(Continuarea suplimentului în numărul viitor).

116.000 auto-mobile furate

O statistică publicată de societățile de asigurare americane specialiste în automobile ne spune că în timpul anului 1928 nu s'au furat în Statele Unite mai puțin de 116 mii automobile, reprezentând împreună o valoare de 81 milioane dolari. 80% din aceste mașini au fost regăsite, astfel că pierderea netă pe acel an e redusă la 12 milioane dolari.

Se adaogă că furturile devin din ce în ce mai grele și că numărul mașinilor regăsite merge crescând. E consolant; dar ce de mașini și ce de hoți!

Pentru orbi...

Raportul anual al Institutului Național englez pentru orbi semnalează că în cursul anului trecut activitatea secțiunii de editură a fost mai mare ca oricând.

Catalogul cărților publicate cu caractere Braille, de către Institut, formează acum un impozant volum în care sunt reprezentate toate ramurile științei. Se speră că în curând, grație darurilor și subvențiilor, să se desvolte instalația preselor Braille, care se întrebuințează acum, dar chiar acum aceste piese permit să se imprime 24.000 foi pe oră.

E locul să semnalăm că în timpul ultimului an, numeroase lucrări au fost astfel tipărite de persoane devotate care lucrează fără să fie retribuite, fericite să-și consacre timpul liber pentru a ușura orbilor cunoașterea diferitelor studii și chiar profesiuni, pentru care inițierea prin carte e indispensabilă.

Viitoarea modă masculină

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Bărbații din Long Beach (California) au ales, printre multe modele de viitoare modă masculină, pe cel de mai sus ca fiind cel mai practic; e un costum larg din tweed cu guler moale resfrânt.

Les hommes de Long Beach (Californie) ont choisi, parmi de nombreux modèles de future mode masculine, celui d'en haut: un costume large en tweed, à col mou, rabattu.

Die Männer von Long Beach (Kalifornien) haben von vielen Modellen für eine Zukunftsmode der Männer das obige preisgekrönt: es ist ein loser Anzug aus Tweed mit offenem weichen Kragen.

Emisiune de radio cu ceasornice

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Directorul Muzeului de ceasornice din Viena a transmis din Muzeul său, prin radio, o conferință asupra ceasornicelor vechi și noi, făcând să răsună și bătaia diferitelor ceasornice. Iată-l în fața microfonului.

Le directeur du Musée d'horloges de Vienne a transmis de son Musée, par radio, une conférence sur les horloges anciennes et nouvelles, en faisant aussi sonner les horloges.

Der Direktor des Wiener Uhrenmuseums hielt vom Museum aus einen Vortrag über alte und neue Uhren, wobei er auch das Schlagwerk der Uhren im Radio ertönen liess.

Telefonul la New York

Contrar celor ce s'ar crede în general, convorbirile telefonice publice din New-York sunt scurte.

Pentru a vorbi cu telefonul, un New-Yorkez folosește 164 secunde, deci mai puțin de trei minute. Și în această țară, după statisticile Companiei de telefoane, trebuie să ținem seamă de timpul necesar pentru a desprinde receptorul, pentru a obține comunicația, pentru convorbire, pentru prinderea la loc a receptorului și eșirea din cabină...

Vina pietonilor

La noi și aiurea, când un accident de automobil atinge pe un pieton, aproape invariabil e declarat responsabil conductorul mașinei, pe drept sau nedrept.

În Statele Unite, balanța începe a se restabili în favoarea șoferului. S'a observat adesea că omul pe jos e cel vinovat, că s'a speriat ori a mers greșit sau că era distrat când trecea drumul.

La New-York, pietonul vinovat e lovit cu o amendă de 25 dolari. Dacă a fost beat, lucru imposibil într-o țară seacă, plătește 6 dolari în plus.

Șampioana fabricării de unt

(Photo-exclusivitate Keystone).

Un concurs original al fabricării de unt, a avut loc deunăzi la Londra. Au luat parte concurenți din toată Anglia. Jessy Seldom din Grampound a fost laureată și deține acum titlul de șampioană a «fabricării de unt».

Jessy Seldom de Grampound (Londres), championne de la... fabrication de beurre.

Jessy Seldom aus Grampound (London), erster Preis in... Butterfabrikation.

PRIMELE DESAMAGIRI

Nuvelă de HENRI BORDEAUX

Un dejun anual reunea la Versailles, în luna Octombrie, pe fostele eleve ale pensionului Lacordaire, care primea și primește și acum încă, numai fete din cele mai bune familii franceze și le prepară pentru viața de femei, fără o constrângere prea riguroasă, cu o disciplină inteligentă și ascunsă. Fostele eleve vin la aceste dejunuri anuale, cu dragă inimă, căci își aduc aminte cu plăcere de anii de internat, petrecuți în acea închisoare aurită, înconjurată de un parc imens. În tot cazul, vin în primii ani după ce-au absolvit cursurile, când mariajul nu le-a risipit încă și nu le-a adus preocupările și obligațiile sale. Este o ocazie de a se regăsi, de a lua contact și de a reînoda prietenii, pe cari distanța sau deosebiri de clase sociale le desfăcuseră.

Astfel, Elisabeth de Coudray fu încântată s'o revadă pe Gisèle Mongeron, pe scumpa ei Gisèle, pe care o iubise cu atâta tandrețe și care dela Paris, emigrase pe Coasta de Azur.

— Nu sunt aci decât în trecere, explicase aceasta din urmă. Pentru răchii și păsării. Dar ne întoarcem la Antibes peste două sau trei zile, mama mea și cu mine.

— Cum poți trăi iarna în atmosfera cețoasă a Parisului?

— O, Gisèle, Parisul e Paris. Vremea nu-l poate schimba.

— În momentul acesta, sigur că nu.

Sigur că nu, evident. Cele două fete se plimbau în parcul mângâiat de palidul soare de toamnă. Sub cerul de un albastru pal, și mai degrabă cenușiu, cum este cerul de obicei în această regiune a Franței, arborii pe jumătate desfrunziți își amestecau aurul lor cu nuanțe diverse de aur verde, aur mat, aur roșu, și aleea cu frunzele ei vestede și frunzișul ei bronzat aducea aminte una din acele pânze ale pictorului Latouche, în cari vezi o caleașcă roșie ducând în depărtare, sub bolta aurită, o pereche de îndrăgostiți, cu o maimuță la spatele trăsorii, care parcă ar vrea să-și bată joc de timp, de vreme și de dragoste.

— Ce frumoasă ești, Gisèle!

— Nu atât de frumoasă ca tine, Elisabeth!

Se linguseau una pe alta și o știau prea bine. Se deprinseseră de pe acum cu complimentele excesive și lipsite de sinceritate, atât de curente în societate. Agreabile desigur și foarte elegante amândouă: Elisabeth, destul de înaltă și binefăcută, cu mișcări feline și pline de grație, cu un ten moale de blondă și mai ales cu niște ochi limpezi și întunecați rând pe rând și rând pe rând blânzi și arzători la umbra genelor lungi și distanțate; Gisèle, de statură mai mică, brună, cu pielea închisă, cu un aer de spaniolă, aer de infanță calmă, oarecum solemnă, pe care emoțiile n'o pot sdruncina. Amândouă dornice să placă, fără a fi avut acel privilegiu atât de rar, atât de

greu de suportat, care este frumusețea.

Totuși, amândouă șovăiau să-și pue întrebări. E nevoie totdeauna de o scurgere de timp, ca să legi firele prezentului de acele ale trecutului. Când te vezi în fiecare zi, vorbești aceeași limbă. O absență lungă te obligă la tălmăciri sau interpretări și scrisorile nu pot înlocui contactul direct. Apropiindu-se, în plimbarea lor, de pavilionul de lângă poarta de intrare, Elisabeth își aminti cu glas tare:

— În locul acesta te-am văzut întâia dată.

— Așa e, aprobă Gisèle. Se coborai din automobil cu tatăl tău. Ce amabil și seducător era tatăl tău! Când m'a zărit singură — mama mea tre-

buisă să se întoarcă la Paris — și parcă părăsită, mi-a surâs.

— Asta pentru că erai o fetiță adorabilă.

— Poate. Există însă simpatii mai misterioase. Și eu am început să plâng. Era o prostie în aparență, dar în realitate atât de dureros! Și atunci el ți-a spus — parcă-l aud și acum —: Du-te de sărut-o pe fetița aceea... Și de atunci am devenit prietene. Cu toate acestea, eram foarte geloasă.

— Geloasă? De ce?

— Din cauza tatălui tău.

— Din cauza tatălui meu? A da! Tu ți-l pierduseși pe al tău...

— Crezusem că l-am pierdut. Dar era ceva mai rău.

(Continuarea în numărul viitor.)

Expoziția de flori din București

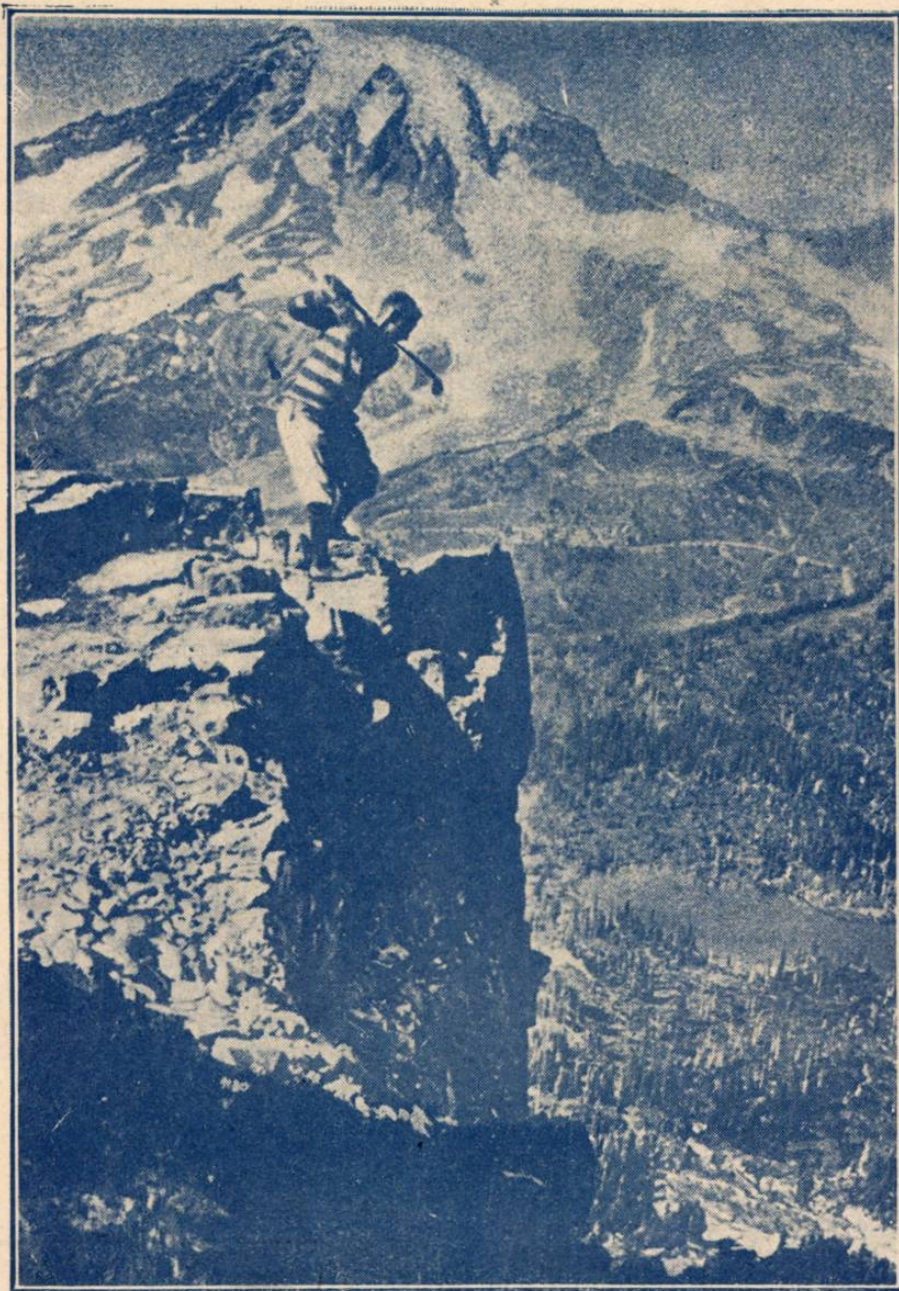

Sus: M. S. Regina-văduvă Maria, condusă de președintele Societății de horticultură, vizitează Expoziția. — Jos: Un colț cu crisanteme rare.

En haut, la reine-veuve Maria, conduite par le président de la Société roumaine de horticulture, parcourt l'exposition de fleurs de Bucarest. — En bas, le coin des chrysanthèmes rares.

Oben: Königin-Witwe Maria, in Begleitung des Präsidenten des rumänischen Gärtnereivereins, besucht die Bukarester Blumenausstellung. — Unten: Seltene Chrysanthemen.

Joc de golf la înălțime mare

Un loc de golf la înălțime mare în Parcul național din Rang (America).

Un lieu de golf à grande hauteur dans le Parc national du Rang (Amérique).

Ein Golfplatz in luftiger Höhe im Ranger Nationalpark (Amerika).

Cum se trăiește... «Literaturnia Gazeta» din Moscova dă în numărul 18 câteva exemple de situația făcută, din punct de vedere al locuinței, scriitorilor ruși. Trebuie să vă amintiți, citind ceia ce va urma, că în Rusia sovietică, la orașe, nu locuiești după cum vrei: o comisiune atribuie fiecărui «tovarăș» cantitatea de metri cubi de aer respirabil sub un acoperiș, la care au drept.

**

Scriitorul Tretiakof are o locuință provizorie, de care va fi lipsit în curând prin expulzare.

Scriitorul Asicev trăiește cu soția sa într-o cameră întunecoasă și umedă. Deasupra capului «o grădină de copii» făcând un sgomot care îi face imposibil orice lucru.

Scriitorul Șvedov trăiește cu familia lui, compusă din patru persoane, într-o cameră de 12 metri pătrați.

Scriitorul Selvinski locuia până în ultimul timp într-o mansardă compusă dintr-o cameră și un mic colț, as-

cuns de un paravan. Familie de cinci persoane.

Scriitorul Agapov ocupă împreună cu inginerul K... o cameră de opt metri pătrați.

Scriitorul Bogdanof are cinci persoane cu el. Nici o locuință până în ultimele zile. A obținut acum la mahala o cameră de 13 metri pătrați.

Scriitorul Batrak n'are casă. Trăiește pe la prieteni. Familia se compune din 6 persoane.

Scriitorul Ujguine n'are locuință; trăiește provizoriu, împreună cu cei 4 membri ai familiei sale, într'un local de 10 metri pătrați.

Scriitorul Bugaewski nu are casă. își petrece nopțile în ceainării sau la prieteni.

Tremîn stă la Moscova din 1925 fără locuință. Notati că acest Tremîn e membru în comisiunea însărcinată cu ameliorarea soartei savanților.

Nikitin nu are casă. Trăiește provizoriu la căminul medicilor.

Svetlov locuia până în ultimul timp cu familia sa de 6 persoane, într'un local de 13 metri pătrați.

Dela smeu la dirijabil Dirijabilul R-101, căruia s'borurile de în cercare deasupra Londrei par a-i promite o frumoasă carieră, a fost construit după planurile și devizele locotenent-colonelului V. C. Richmond, care odinioară, elev într-o școală primară, e azi în fruntea secțiunii de cercetări în ministerul aerului. El are numai 36 ani.

Din copilăria sa se arăta foarte studios; cu deosebire dotat pentru desen, putu să intre, grație a două burse succesive, într'un institut tehnic și într-o școală de arte și meserii. El amintește singur răsând primele lui triumfuri în aeronautică.

Cu unul din camarazii săi construi-se un smeu uriaș. Cei doi băeți se întreceau în mândrie, aparatul lor mă-sura 1 m. 80 lungime și tot atâta lățime. El nu uitase decât un amănunt: anume că un smeu făcut în casă, trebuie, pentru a sbura, să iasă pe ușă ori pe fereastră. Lucrul a fost imposibil și a trebuit să taie smeuul bucăți.

Această nenorocire era mică față de nenorocirea care urmă: timp de cinci ani, bietul mic constructor fu ținut pe un pat de suferințe.

Totuși acești ani dureroși nu au fost pierduți pentru el, deoarece a citit numeroase volume despre subiecte tehnice sau științifice. În afară că e un calculator, un matematician distins, e și un organizator născut; dela începutul războiului, la vârsta de 23 ani, are o mie de persoane sub ordinele sale, contribuie să răstoarne rutina care îl înconjoară, încearcă să impună credința lui care triumfă azi în dirijabile.

Monument trinațional

(Photo «The New York Times»).

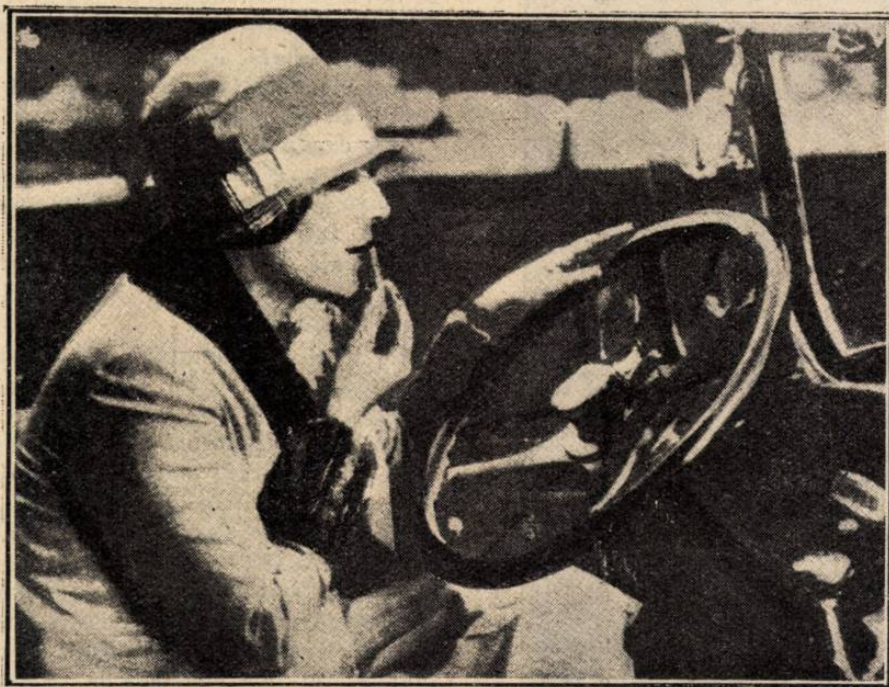
La Annaberg, în Silezia, la granița dintre Germania, Polonia și Cehoslovacia, s'a inaugurat acest monument trinațional, care e un monument al războiului și în același timp al noii granițe dintre aceste trei țări.

A Annaberg, en Silésie, on a inauguré, à la frontière entre l'Allemagne, la Pologne et la Tchécoslovaquie, ce monument commémoratif de la guerre et de la nouvelle frontière entre ces trois pays.

In Annaberg, in Schlesien, an der deutsch-polnisch-tschechischen Grenze, wurde dieses Denkmal enthüllt, das ein Kriegerdenkmal und zugleich ein Zeichen der neuen Grenze ist.

Ceva nou pentru conducătoare de automobile Colier pe

coapsă

S'a inventat ceva nou pentru femeile care conduc automobile: roșu de buze și cutie de pudră la volanul mașinei.

On vient d'inventer une nouveauté pour les chauffeuses: du rouge pour les lèvres et boîte à poudre dans le volant de l'auto.

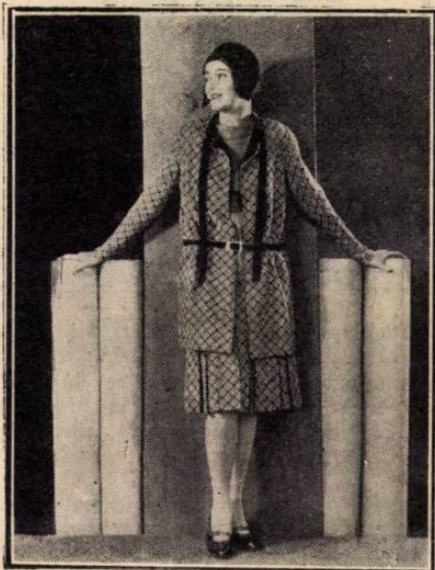
Eine Neuheit für die chauffierende Modedame: Lippenstift und Puderdose im Volant des Autos.

Motiv elastic

Noua lege care autoriză divorțul în Mexic a creiat un motiv de separare destul de neașteptat: *cruzimea mintală*.

Flagrantul delict de adulter cerea o punere în scenă adesea foarte greu de realizat; să pui soțul să lovească soția... ori invers, pentru a putea invoca apoi delictul de brutalitate, avea de asemenea neajunsuri.

Grație «cruzimei mintale» s'a găsit pretextul ideal pe care nimeni nu-l va putea discuta: domnul detestă filmul sonor și doamna nu iubește opera; cruzime mintală. Domnul are oroare de radio sau jazz, care face delicia doamnei; cruzime mintală, etc.

(Photo-exclusivitate Keystone).

Un delicios ansamblu de stofă cadrilată albă și neagră, cu jupa în cute și cu o casacă lungă, din același material, pe deasupra. O pălărie de feutru și benzi negre, pornind de la guler, completează costumul.

Călăreață și vânatoare

După spusele autorilor epocii, Catherine de Medicis a fost o vânatoare incomparabilă. Nimeni nu mânia pușca cu mai multă dibăcie și nimeni nu o întrecea la prinderea unui cerb.

Regele Francisc II se delecta luându-se cu ea la întrecere la vânat; ea du părasea niciodată pe rege și îl urmărea foarte bine, căci era o călăreață bună și îndrăzneată; i-a plăcut mult să călătorească, până la vârsta de 60 ani.

Când regele, soțul ei, trăia, ea se ducea cu el la adunarea cerbului.

Fiul ei Carol IX iubea mult vânătoria; se știe chiar că a scris un tratat intitulat: *Vânătoria regală*, strâns de d. de Villeroy și publicat în 1625.

Această carte, spune Belleforest, înțelege toată știința acelor cari, înaintea lui, s'au ocupat cu acest exercițiu.

Căsătorii englezești

O voi, mămă Colibri, matroane ale primăverii neîncetate, voi pe care zadarnic anii caută să vă ultragieze, nu disperați. Dacă vreți să se mai încoroneze flacăra care arde încă în voi, duceți-vă în Anglia.

O statistică pe anul 1928 arată că în căsătoriile celebrate anul trecut în Regatul-Unit, se găsesc femei de 70 ani căsătorite cu tineri de 30 ani. Mai multe Engleze de 55 ani s'au măritat cu Efebi de 22 și 23 ani. Alte doamne, de 72 ani, s'au măritat cu bărbați de 37 ani.

Nu se spune ce dotă aduceau aceste nebune cincua-, sexa- și septuagenare.

Cât despre fete tinerele, 47 s'au măritat la 15 ani, 440 la 16 ani și 2499 la 17 ani.

Era de așteptat. După brătara la glesnă, moda fustei, din ce în ce mai scurtă, trebuia să ne aducă această modă îndrăzneată.

Intr'un local din Champs Elysées din Paris cu nume venețian, o tânără femeie ședea serile trecute la ora cearului, într'un fotoliu de care se rezemase, cu picioarele încrucișate cu o liniștită nerușinare.

Nu în scop provocator, ci din cochetărie.

Această femeie purta, în loc de jaretieră, un colier de perle fine, în jurul coapsei.

Dela bumbac la diamante

În Franța, ca și aiurea, la 25 ani de căsătorie se serbează nunta de argint; la 50 ani nunta de aur; la 60 ani nunta de diamant. În câteva regiuni se serbează și nunta de muștar, după trei ani; și nunta de bronz după 12 ani. Dar mai sunt și altele, a căror listă au completat-o Englezii. Iată-o:

Nunta de bumbac	1-a aniversare
» » hârtie	a 2-a »
» » piele	a 3-a »
» » lemn	a 5-a »
» » lână	a 7-a »
» » cositor	a 10-a »
» » cristal	a 15-a »
» » porțelan	a 20-a »
» » argint	a 25-a »
» » perle	a 30-a »
» » rubine	a 40-a »
» » aur	a 50-a »
» » diamant	a 60-a »

(Photo-exclusivitate Keystone).

Rochia verde de catifea de mai sus își are originalitatea în jupă, care are două volane încrucișate, așezate oblic. Corsajul e completat cu un jabot alb.

Tăcerea cea mare

— Soția mea țipă, soacra mea mormăie, copiii urlă, servitoarea e morocănoasă...
— Și d-ta, suferi... în tăcere!

— *Ma femme crie, ma belle-mère ronchonne, les enfants hurlent, la bonne grince...*
— *Et vous, vous souffrez en... silence!*

«*Meine Frau schreit, meine Schwiegermutter murr, die Kinder brüllen, das Dienstmädchen brummt...*»
«*Und Sie, Sie leiden... schweigend!*»

GRIJĂ

— Pari foarte preocupat.
— Da, sunt îngrijorat din cauza unui pacient.
— Un caz grav?
— Nu... nu vrea să-mi plătească vizitele!

SOȚI

Lui Răzătorescu i-a murit soția. Bătrâna cucoană Răzătorescu. După treizeci ani de căsătorie neîntreruptă.
— În fine singur! răsufală Răzătorescu.
Se întâlnește cu Picioareanu.
— Sărmane a nice, îi spune acesta strângându-i compătimitor mâna, ți-ai pierdut soția. Trebuie să-ți fi venit foarte greu, nu?
— Greu? urlă Răzătorescu. Greu? A fost aproape imposibil!

MOTIV

— Dece ai desfăcut logodna ta cu Ulpiu?
— Fiindcă am constatat că nu mă invidia niciuna din prietenele mele.

ADEVĂRATA FERICIRE

— Tinere, instruește un tată pe fiul său, vei cunoaște adevărata fericire numai când vei fi căsătorit.
— Zău, papa?
— Da. Dar atunci va fi prea târziu!

DURERI

— O femeie suportă mai bine durerile decât un bărbat.
— Sunteți dentist?
— Nu, negustor de încălțăminte.

CONȘTIINCIOS

Funcționarul (către patronul său):
D-le Georgescu, mi s'a urât cu viața. Am hotărât să mă sinucid azi după amiazi. Vă rog deci să-mi dați voe să lipsese azi după amiazi.

SPIRIT

— Cum faci că poți să prezinți totdeauna observații spirituale?
— Foarte simplu. Te gândești la ceva stupid și spui apoi tocmai contrariul.

Exagerare

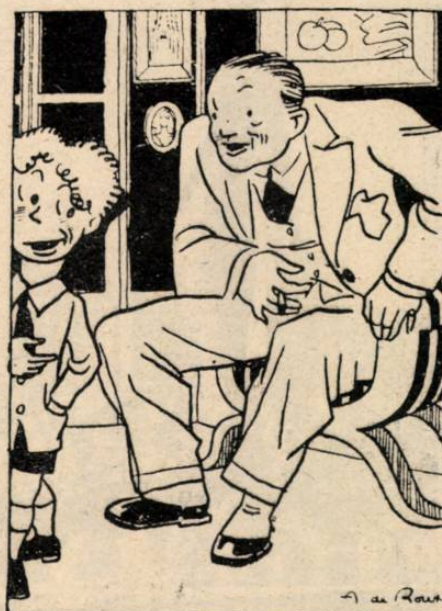

— Mă duc să-i servesc de martor.
— O! Dumnezeule, se bate în duel?
— Mai rău!... Se însoară!

— *Je vais lui servir de témoin.*
— *Oh! mon Dieu, il va se battre?*
— *Pire!... il se marie!*

«*Ich muss ihm als Zeuge dienen.*»
«*Mein Gott!... Ein Duell?*»
«*Aerger!... Er heiratet!*»

Caritate

— Tăticule, nu ai putea să-mi dai zece lei pentru un nenorocit de schilod?
— Unde e schilodul?
— E controlor la cinema!

— *Papa, tu ne pourrais pas me donner deux francs pour un pauvre estropié?*
— *Et où est-il, cet estropié?*
— *Au contrôle du cinéma!...*

«*Vati, könntest du mir nicht für einen armen Krüppel eine Mark geben?*»
«*Wo ist dieser Krüppel?*»
«*Bei der Kino-Kontrolle!...*»

TEMA

Profesorul: Severe, spune adevărul, cine ți-a făcut tema?
— Tata.
— Așa? Toată tema?
— Nu, i-am ajutat și eu!

MĂGARUL

— Dacă ași avea aici un vas cu apă și altul cu bere, — demonstrează un antialcoolic, — și le-ași pune pe amândouă în fața unui măgar, care băutură ar alege acesta?
— Firește, apa! răspunde unul.
— Exact, zise antialcoolicul. Aci vedeți adevăratul instinct al animalelor. Dece nu se atinge el de bere?
— Fiindcă e măgar!

Clientul obicinuit și bucătarul

— Cum se face că mi-ai dat azi o singură bucată de carne?
— Vedeți, avem...

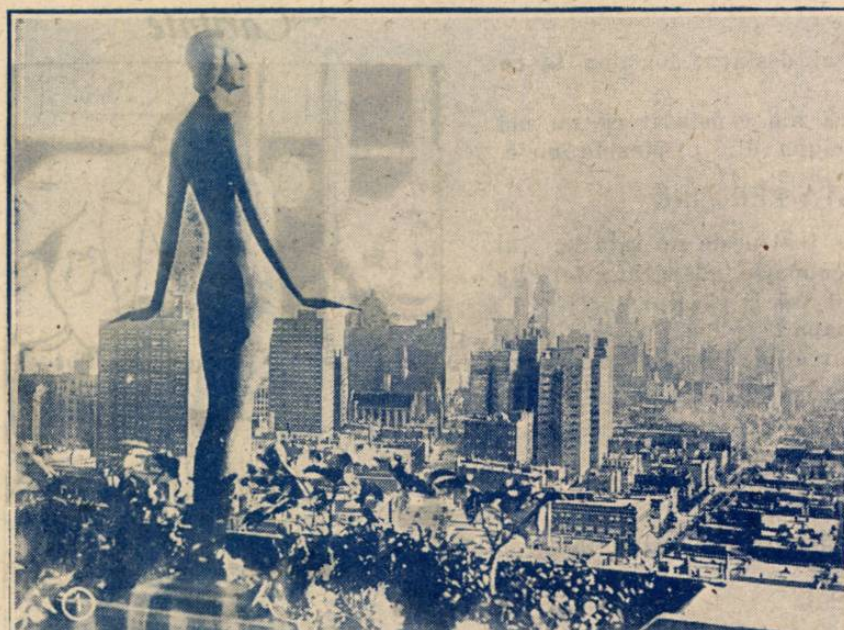
— *Comment se fait-il que je n'aie qu'un morceau de viande aujourd'hui?*
— *Monsieur, c'est parce que...*

— Nu-i în regulă! Să dai unui client obicinuit ca mine o bucată în loc de două, și dacă ar fi fost măcar mai groasă! Dar e mai de grabă mai mică!

— *C'est raide! A un vieil habitué comme moi, un morceau au lieu de deux, et s'il était gros encore! Mais il est plutôt petit!*

— D-le Pinciulescu, vedeți, avem acum un bucătar nou care nu s'a obicinuit încă cu obiceiurile clienților obicinuți... A uitat să taie bucată dv. în două!

— *M'sieur Pinchu, c'est rapport que nous avons un nouveau chef qu'a pas l'habitude des habitudes des habitués... Il a oublié de couper le morceau de monsieur en deux!*

1. O parte a orașului Chicago cu o sculptură pe primul plan, care dă orașului un aspect romantic. — 2. O turmă de oi trece peste podul Waterloo din Londra; toată circulația se oprește când trece turma. — 3. Podul de peste fluviul Delamare, care leagă Philadelphia cu Camden (New Jersey), e cel mai mare pod suspendat din lume. — 4. Noua biserică catolică din Konradshöhe lângă Berlin. — 5. Străvechea moschee Ulugh-Bek din Samarkand, cu minarete strâmbe.

1. Une partie de la ville de Chicago avec une statue au premier plan, donnant à la ville un aspect romantique. — 2. Un troupeau de moutons passe le pont de Waterloo, à Londres. — 3. Le pont sur le Delamare réunissant Philadelphia à Camden (New Jersey) est le plus grand pont suspendu du monde. — 4. La nouvelle église catholique de Konradshöhe près de Berlin. — 5. La très vieille mosquée de Ouloug-Bretsch à Samarkand avec ses minarets courbés.

1. Ein Teil von Chicago mit einer Skulptur im Vordergrund, die der Stadtansicht ein romantisches Gepräge gibt. — 2. Eine Schafherde passiert die Waterloo-Brücke in London. — 3. Die Brücke über dem Delamarefluss, die Philadelphia mit Camden (New Jersey) verbindet, ist die grösste Hängebrücke der Welt. — 4. Die neue katholische Kirche in Konradshöhe bei Berlin. — 5. Die uralte Moschee des Ulugh-Bretsch in Samarkand, mit den schiefen Minarettts.

Oglinda Lumii

Revista săptămânală de actualitate, apare în fiecare sâmbătă

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IASI-

Una dintre figurile cele mai originale ale cinematografului sonor american este frumoasa Irene Bordoni, care apare în filmul «Paris».

L'une des figures les plus originales du cinéma sonore américain est la belle Irène Bordoni qui paraît dans le film «Paris».

Eine der originellsten Figuren des amerikanischen Tonfilms ist die schöne Irene Bordoni, die im Film «Paris» erscheint.

Une société de bienfaisance de Londres a eu l'idée de vêtir les dames chargées de faire la collecte en costumes de personnages décrits par Dickens. Voici, à gauche, une dame recevant l'obole d'un chauffeur; à droite, un policeman montrant le chemin à d'autres dames costumées.

Colecte de binefacere în costume dickensiene

O societate de binefacere din Londra a avut ingenioasa idee să îmbrace pe cucoanele cari umblau să facă colecte, în costume de personaje din romanele lui Dickens. Iată în stânga o cucoană primind obolul unui șofer, iar în dreapta un policeman arătând calea altor cucoane costumate.

Eine Londoner Wohltätigkeitsgesellschaft kleidete die mit der öffentlichen Sammlung betrauten Damen in Kostüme der Personen aus den Dickens'schen Romanen. Wir sehen links eine Dame, die von einem Chauffeur einen Beitrag empfängt; rechts, einen Policeman, der anderen kostümierten Damen den Weg weist.

Săptămâna

Odată cu introducerea lucrului neîntrerupt și a săptămânii de cinci zile, unele organizațiuni de Stat sovietice sunt pe cale de a studia proiectele noului calendar. Printre acestea, proiectul «comisiunii lucrului neîntrerupt» de pe lângă consiliul superior al Economiei Naționale e desigur cel mai interesant.

După acest proiect, anul va avea de acum 72 săptămâni de cinci zile. Cele cinci zile ce prinosesc, vor fi zile de sărbătoare, singurele în timpul cărora lucrul va înceta; acestea sunt: 22 Ianuarie — zi comemorativă a morții lui Lenin și a masacrului dela 22 Ianuarie 1905 în fața Palatului de iarnă; 1 și 2 Mai, sărbătoarea Internațională; 7 și 8 Noembrie, zile aniversare ale revoluției.

Cât despre ziua de 29 Februarie, ea constituie în fiecare patru ani sărbătoarea «Industrializării».

Lunile vor cuprinde 30 zile împărțite în 6 săptămâni de câte cinci zile; patru zile de lucru și una de odihnă.

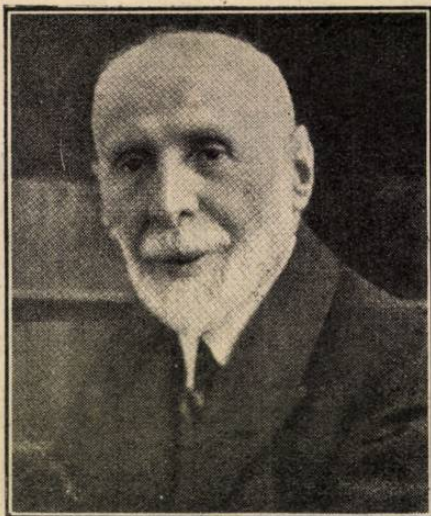
Noul calendar ar ușura statisticile și aceleași zile vor cădea totdeauna la aceeași dată. Această particularitate va face din noul calendar un «calendar etern».

Ca să treci strada

Noctambulii Parisului sunt din ce în ce mai expuși, viteza automobilelor fiind noaptea din ce în ce mai mare și sunetul trompetelor lor din ce în ce mai restrâns, de grija somnului muncitorilor.

La Manchester e suficient să apeși pe un buton fixat la picioarele felinarelor, plasate din 30 în 30 metri, pentru a face să apară o lumină portocalie indicând șoferilor că trebuie să încetinească; când lumina devine roșu aprins, aceasta implică oprirea obligatorie a mașinei. Atunci pietonul poate trece strada liniștit.

Mauriciu Blank

Fostul șef și director general al Băncii Marmorosch, Blank & Co., decedat de curând la Viena și sincer regretat de toată lumea.

L'ancien chef et directeur général de la Banque Marmorosch, Blank & Co., décédé récemment à Vienne et sincèrement regretté par tout le monde.

Der frühere Chef und Generaldirektor der Bank Marmorosch, Blank & Co., der umlängst in Wien verschied und sehr bedauert wurde.

Record În două ceasuri 25 minute (asta s'a întâmplat în Germania) trei copaci au fost tăiați, aduși la fabrică, prefăcuți în hârtie și din ea s'a și tipărit o gazetă.

La dentist

Anecdota preferată a lui Maurice Dekobra, și pe care o povestește în toate ocaziile, este următoarea:

Scena se petrece la dentist. Bolnavul urlă.

Dentistul: Da' bine, domnule! Nici nu ți-am atins măseaua și ai și început să tipi?

— Nu măseaua, domnule dentist. Mă calei de 5 minute pe bățatură.

Ascensoare extra-rapide

Spuneam zilele trecute că la Londra s'a inaugurat ascensorul cel mai rapid din toată Europa.

Una din principalele case de construcție din Paris va instala în diverse mari magazine mai multe ascensoare cu mare viteză putând să cuprindă 15 persoane și ridicându-se cu doi metri pe secundă.

Această casă e pe cale de a studia un proiect de ascensor mai rapid încă, pentru un centru turistic din Franța. Viteza lui de ridicare va fi de 4 metri pe secundă.

IN „GAZETA DE DUMINICĂ“

mare magazin bogat ilustrat
cu data de 1 Decembrie 1929

Citiți:

**DANS IN SPELUNCILE
PARISULUI**

Francezii au dansat întotdeauna și o fac și acum. — Unde se dansează. — Faimosul Bal Musette.

Frăție rară Nu toți judecătorii sunt Salomoni...

Proprietarul unui automobil din Los Angeles era urmărit în fața tribunalelor pentru că a violat regulamentele circulației.

El avea să fie condamnat, când se auzi o voce de protestare. Era fratele acuzatului, care insistă să nu fie pedepsit împreună cu fratele său.

Or, el ar fi fost pedepsit *ipso facto*: era vorba de un frate siamez.

Judecătorul fu silit să achite pe vinovat pentru a scuti pe inocent de condamnare.

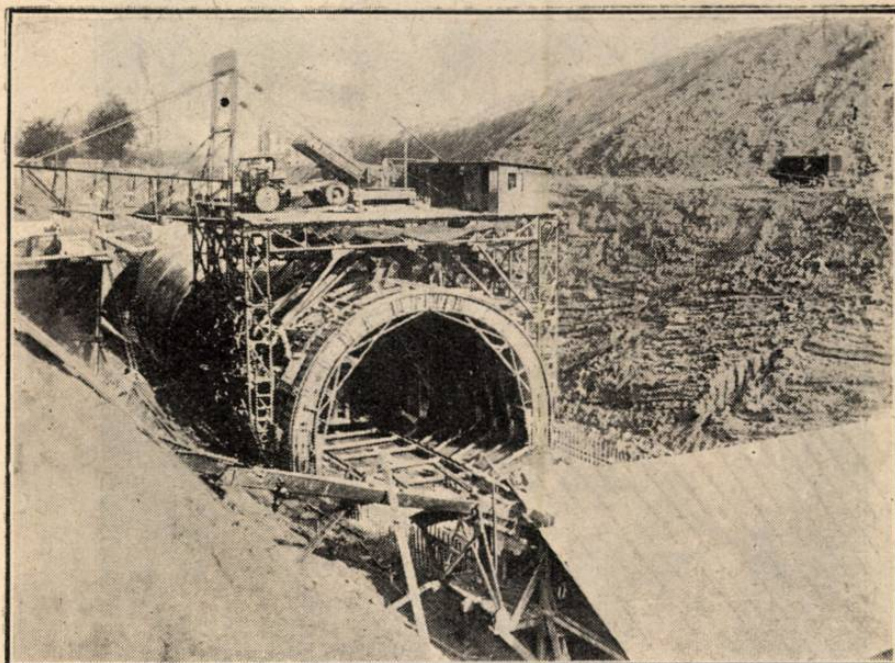
Codul nu a prevăzut cazuri de asemenea frăție...

Mâncați mai mulți struguri! Acesta e strigătul de alarmă care se repetă dela un capăt la altul al Italiei. Strugurii se vând la gherete în aer liber, pe străzile tuturor orașelor, cu un preț uniform de o liră kilogramul și, pentru a împiedica orice speculă, cumpărătorii sunt opritți a cumpăra mai mult de 1 kilogram.

Până acum cei din Italia nu s'au gândit la struguri decât ca la un produs destinat să facă vin. Valoarea strugurelui ca produs alimentar e complet disprețuită. 60 milioane chintale de struguri se prefac în vin, opt sau zece milioane chintale se consumă așa cum se găsește.

Totuși, vinul nu se vinde ca odinioară și podgorenii se gândesc să cultive via astfel ca să producă struguri din Iulie până în Decembrie, și toate varietățile, cele mai timpurii cum și cele mai tardive.

Abaterea artificială a unui râu

Spre a abate râul Des Peres din St. Louis (America) și a-l face să se reverse în fluviul Mississippi, s'a început întâi construirea unui tunel subteran pentru scurgerea apei. Tunelul acesta va costa aproape 2 miliarde lei.

Pour dévier la rivière Des Peres de St. Louis (Amérique) et la faire se verser dans le fleuve de Mississippi, on a commencé la construction d'un tunnel souterrain pour l'écoulement de l'eau. Ce tunnel coûtera environ 2 milliards de lei.

Um den Fluss Des Peres in St. Louis (Amerika) umzulegen und den Abfluss nach dem Mississippifluss zu leiten, hat man damit begonnen, einen unterirdischen Tunnel zu bauen. Dieser Tunnel wird die Riesensumme von etwa 2 Milliarden Lei kosten.

Femeile la box În diferite rânduri s'a organizat în Europa și America lupte de box feminine, spectacol destul de respingător, care n'a obținut decât un succes relativ pe lângă spectatori.

Inseamnă oare aceasta că femeile

trebuie să renunțe definitiv la box? Se pare că nu. În Germania, grație unei măști protectoare speciale, sexul frumos poate schimba lovituri de pumn fără a se teme de ochi umflați sau de urechi transformate în conopidă.

Iată un câmp de activitate feminină.

La Berlin s'a ales o regină a modei

Zilele trecute a avut loc la Berlin un bal al modei, la care s'a ales — ca în toți anii — o regină a modelor. În stânga, vedem concurențele cari au participat la această alegere, iar în dreapta, actorul berlinez Ralph Arthur Roberts încoronează pe regina aleasă, d-ra Aster Offermann.

Pendant un récent bal de la mode à Berlin on avait élu une reine de la mode. Voici, à gauche, les concurrentes; à droite, l'acteur berlinois Ralph Arthur Roberts couronnant la reine élue, Mlle Aster Offermann.

(Photo-excl. Keystone și «The New-York Times» Ltd. Berlin.)

Anlässlich des Berliner Modeballes, der kürzlich stattfand, wurde eine Modekönigin gewählt. Wir sehen links die Konkurrentinnen; rechts, den Schauspieler Ralph Arthur Roberts, der die neue Modekönigin, Frä. Aster Offermann, krönt.

Slujbă religioasă pentru... pești

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Pe coastele Angliei se oficiază în fiecare an «servicii divine pentru pești». Pentru acest scop se așază în biserici mese mari cu tot felul de pești. Iată aci masa din biserica din St. Dunstons.

Sur les côtes de l'Angleterre on fait chaque année des «services religieux pour les poissons». Dans ce but on installe dans les églises des grandes tables couvertes de poissons. Voici la table de l'église de St. Dunstons.

An den Küsten Englands sind alljährliche «Fischgottesdienste» gebräuchlich. In den Kirchen werden grosse Tische mit allen Arten von Fischen aufgestellt. Hier der Tisch in der Kirche von St. Dunstons.

Paradă de spete

La Los Angeles s'a organizat de curând un concurs pentru premiarea celui mai frumos spate. Iată poziția concurențelor în fața juriului.

A Los Angeles on vient d'organiser un concours pour déterminer le plus beau dos féminin.

In Los Angeles wurde ein Wettbewerb für die Feststellung des schönsten weiblichen Rückens veranstaltet.

Mai trăește Nicolae II? Circulară svonuri care tind să acrediteze credința că Nicolae II al Rusiei ar mai fi în viață, — această, după evenimentele dela Ekaterinenberg și mărturisirile regicizilor.

Totuși, sora fostului Tar ar fi declarat că nu există până acum nicio dovadă pozitivă care să stabilească sigur dacă fratele ei este viu sau mort și că în privința aceasta ea împărtășește părerea mamei sale, împărăteasa Dagmar, care scrisese că nu poate să creadă că Dumnezeu n'a cruțat pe fiul ei și care afirma că nu va crede în moartea lui decât când va obține probe concludente.

În tot cazul, aceste svonuri ne vor aduce o grămadă de ex-Tari cari să exploateze credința oamenilor.

Sezonul stridiilor E curios și pitoresc obiceiul deschiderii sezonului stridiilor în Anglia.

Coafați cu peruci pudrate și tricouri purtând armele de ceremonie, primarul și ajutorii orașului Colchester «gustă», gravi, primele stridii și par, prin gestul acesta, că autoriza consumația lor.

Până în cele mai mici lucruri, Englezii păstrează cu religiozitate cultul aparatului și tradițiilor.

Fără autor E o poveste foarte puțin banală aceea a autorului venit să depună la un mare editor un manuscris și care, în loc să bată la ușa casei pentru a ști dacă manuscrisul e acceptat, a plecat fără a-și lăsa adresa și fără a da cel mai mic semn de viață.

Ce e mai mult, e că editorul Bernard Grasset, citind acest roman, care e intitulat **David Golder**, l'a acceptat imediat. Totuși, așteaptă, înainte de a-l trimite la compunere, ca misteriosul necunoscut să vină să-și semneze contractul. Dar, în ciuda notelor inserate în presă, acesta tot nu dă semne de viață.

David Golder va apare oare fără numele autorului?

NOU ! A APĂRUT NOU !

ERNST GLAESER

Contingent
'924

(Jahrgang 1902)

Traducere, autorizată, din limba germană de EMIL URSU

Se găsește de vânzare la toate librăriile și la Editura «EMINESCU», București I, Strada Parlamentului 2.

Contra Lei 100 prin mandat poștal se trimite oriunde.

(Photo excl. Keystone și «The New-York Times» Ltd. Berlin.)

Numirea noului primar al Londrei, care de obicei dă loc la festivități, s'a făcut anul acesta cu o deosebită pompă. Iată câteva instantanee: 1. Fostul primar, Sir Kynaston Studd, predă noului primar, Sir William Waterlow, sabia, care e simbolul autorității municipale. — 2. Cântărirea noului primar — o veche datină engleză. 3. O parte din cortegiul, care a străbătut străzile Londrei, cu prilejul depunerii jurământului noului primar: unul din carele alegorice. — 4. Cea mai rapidă barcă cu motor a Angliei, «Miss England», în cortegiul noului primar.

Les fêtes autour de l'élection du nouveau lord-maire de Londres: 1. L'ancien lord-maire, Sir Kynaston Studd, remet au nouveau lord-maire, Sir William Waterlow, l'épée qui est le symbole de son autorité. — 2. Le pesage du nouveau lord-maire, — une ancienne coutume anglaise. — 3. Une partie du cortège qui a parcouru les rues de Londres et un des chars allégoriques. — 4. La plus rapide barque à moteur de l'Angleterre: «Miss England», dans le cortège.

Die Festlichkeiten gelegentlich der Wahl des neuen Londoner Lord-Mayors: 1. Der bisherige Lord-Mayor, Sir Kynaston Studd, überreicht dem neuen Lord-Mayor, Sir William Waterlow, den Degen, der das Symbol seines Amtes darstellt. — 2. Der neue Lord-Mayor lässt sich wiegen, — ein alter englischer Brauch. — 3. Ein Teil des Festzuges durch die Strassen Londons und einer der allegorischen Wagen. — 4. Das schnellste englische Motorboot «Miss England» im Lord-Mayor-Zuge.

Centenarul chibritului

Sunt o sută de ani de când tânărul Charles-Marc Lauria de Poligny, în Jura, se hotărî, la vârsta de 15 ani, să caute principiile tulpinei de lemn care să se aprindă singură. Pe atunci existau numai brichete cu gaz.

Lauria a imaginat ungerea unor suprafețe, pe care să se frece bucăți de lemn unse și muiate în clorură de potasiu. Focul se arătă; principiul era deci găsit.

Ștregarul era însă sărac. Profesorul lui de științe îi lăudă totuși invenția; i-o lăudă chiar atât, încât ele vul său neputând obține brevetul, Germania a fost aceea care l'a exploatat și a trimis chibrituri în Franța.

Lauria a urmat apoi medicina și a practicat această toată viața lui într-un mic orașel, unde a murit sărac

„Olimpul“ lui Bagaria

Caricaturistul spaniol Bagaria, artist plin de vervă și de talent, a desenat pentru sufrageria redactorilor confratelui nostru din Madrid *Sol* o friză despre care se vorbește mult în lumea artistică de acolo.

Această friză, pe care Bagaria a botezat-o *Olimp*, reprezintă o sută de personaje care s'au ilustrat în toate epocile, în literatură, artă, religie, știință și politică. El o lume de privilegiați ai renumelui pe care Bagaria a știut s'o evoce cu brio.

Judecați și dv. Se vede pe ea: Sf. Theresa, Voltaire, Darwin, Machiavel, Fernando Cortez, Galileu, Nietzsche, Verlaine, Perez, Galdos, Vasco de Gama, Wagner, Napoleon, Velasquez, Goya, Garibaldi, Hugo, Cervantes, Esop, Ibsen, Iuliu Cezar, Danton, Cleopatra, Dante, Calderon, Balzac, etc. etc.

Pușcării goale în Suedia

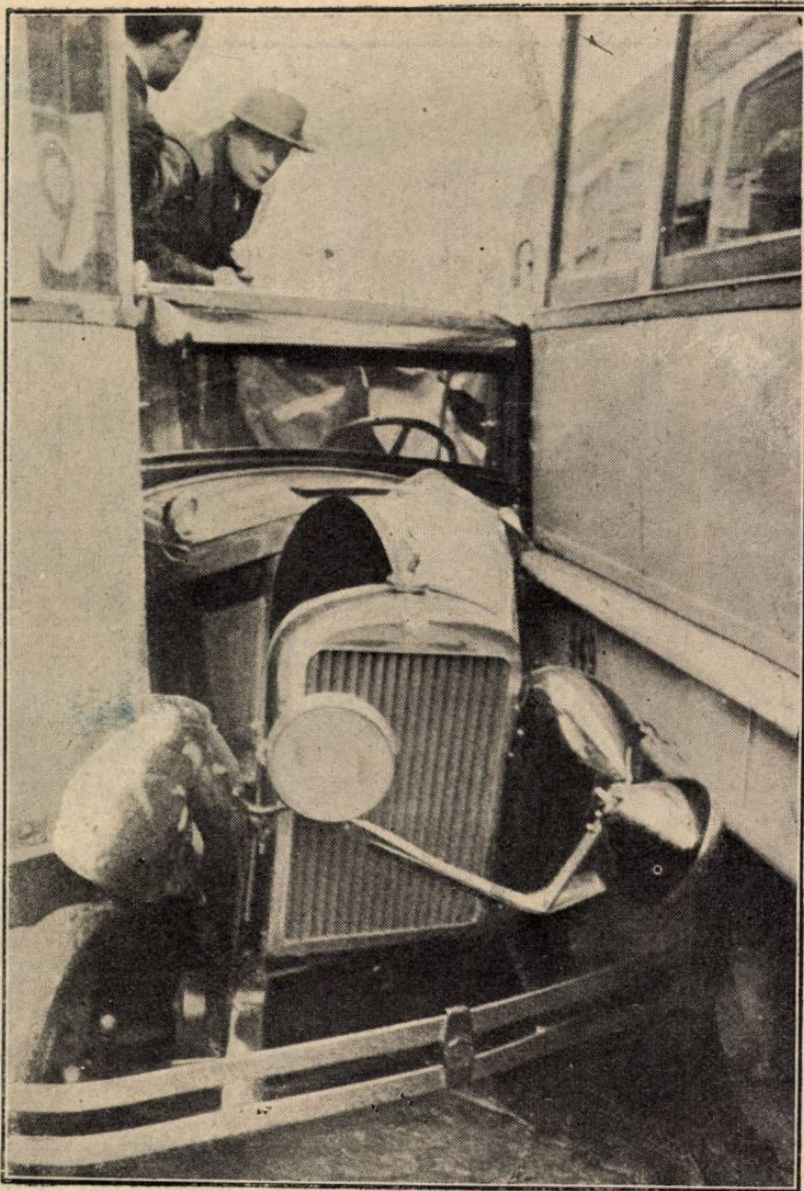
În toată Suedia, în închisorile Statului se află numai 2000 de arestați, și numărul acestora se împuținează din zi în zi. Și așa multe închisori se golesc.

Primăria orașului Varberg a hotărât să închidă cu totul pușcăria, din pricina că nu mai sunt criminali. În anul 1928 în pușcărie era numai un arestant; în anul 1929 n'a fost niciunul.

În pușcăria orașului Enghelholm în anul 1928 și 1929 n'a fost nici un arestant.

În închisoarele orașului Visby și Haparanda se află numai câte 3 arestanți; în Norselie și Carlsham numai câte 5. La Stockholm, pușcăriile sunt pe jumătate goale. Din cauza aceasta, guvernul a hotărât să desființeze pușcăria din Estermala și să facă acolo locuința pentru arhivele Statului.

Ciudat accident de automobil

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

La Düsseldorf, un automobil condus de o doamnă, a fost prins între două vagoane de tramvai și nu s'a mai putut mișca. Doamna a rămas, ca prin minune, neatinată.

A Düsseldorf, une auto, conduite par une dame, a été prise et immobilisée entre deux wagons de tram. La chauffeuse n'en a rien souffert.

In Düsseldorf wurde ein von einer Dame gesteuertes Auto zwischen zwei Strassenbahnwagen eingeklemmt. Die Führerin blieb wie durch ein Wunder unverletzt.

Goana contra șoarecilor

(Photo-excl. Keystone).

O femeie cu mască contra gazelor otrăvește șoareci într-o suburbie a Londrei, unde șoricăria e teribil de răspândită.

Une femme à masque contre les gaz empoisonne des rats dans un faubourg de Londres.

Eine Frau mit Gasmaske vergiftet Ratten in einer Londoner Vorstadt.

Record de... ouă

Bătrâna Europeană poate fi mândră că a reluat Americii un record deținut de ea de mai mult de un an: era vorba să se înghită cât mai multe ouă în cel mai scurt timp.

Acest record a fost realizat serile trecute, la Berlin, de un cismar, care a înghițit 75 ouă în 11 minute.

Americanul care obținuse recordul anul trecut a mâncat 74 ouă în 20 minute.

Pisici fără coadă

Printre numeroase rase de pisici, numai cele din insula Man sunt lipsite de apendicele caudal. Pisicile din Man, frumoase animale tigrate, se deosebesc prin partea dinapoi mult mai înaltă decât aceia a congenerilor lor. Sunt foarte căutate și în ultimii ani s'au transportat foarte multe în America.

Din cauza aceasta și din cauza mesali-anțelor, pisicile fără coade devin rare. Biourul de agricultură din insula Man a anunțat că de acum înainte va organiza expoziții de pisici de Man, dotate cu premii, și că va favoriza în tot felul creșterea acestor feline domestice originale.

Ursarii Vedeam adesea înainte de război — serie ziarul **Excelsior** din Paris — țigani cu urși, cari, în general, erau originari din Muntenegru.

Or, industria aceasta e în completă decadere. Sunt mai multe cauze.

În primul rând urșii sunt din ce în ce mai greu de găsit; locuitorii țărilor muntoase cari se dedau la prinderea urșilor nu se mai îngrijesc de o meserie atât de periculoasă și de puțin mănoasă.

În al doilea rând ursarii nu mai au atâta succes, locuitorii având acum distracții mai interesante decât aceia care consta în a vedea jucând ursul la sunetul tobei.

Lupte de cămile

Fiecare epocă își are plăcerile ei, fiecare țară deasemenea. Spania are cursele de tauri; nordul luptele de cocoși; Orientul lupte de cămile.

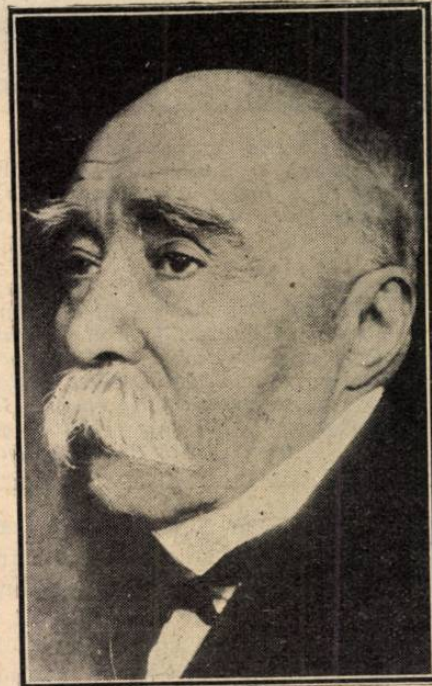
Acestea sunt teribile: cămila e un animal foarte răsbunător.

În timp ce omul joacă partida sa în cursele cu tauri, în luptele cu cămile el nu apare. Cei doi campioni, foarte atâtați unul împotriva altuia, sunt lăsați în arenă. Ei se luptă cu dinții.

Invingătorul doboară adversarul trecându-i gâtul sub pânțele. El îl ridică și îl culcă în arenă.

E obiceiul să se lase ușile deschise pentru ca învinsul să fugă și să scape astfel de furia triumfătorului.

+ G. Clemenceau

(Photo-exclusivitate Keystone).

Marele bărbat de Stat al Franței, Georges Clemenceau, a încetat din viață de curând. A fost una din figurile cele mai remarcabile ale Franței moderne și a contribuit în mare măsură la victoria patriei sale în ultimul război.

Le grand homme d'Etat de la France, M. Georges Clemenceau, décédé récemment. Il a été l'une des figures les plus remarquables de la France moderne et a contribué beaucoup à la victoire de sa patrie dans la dernière guerre.

Der grosse französische Staatsmann Georges Clemenceau, der kürzlich verschied. Er war eine der hervorragendsten Figuren des modernen Frankreich und hat an dem Siege seines Vaterlandes im letzten Kriege sehr viel beigetragen.

Gânduri

Omul care se laudă că nu-și schimbă niciodată opiniile, e un nătărău care crede în infailibilitate.

Honoré de Balzac

Plăcerea cea mai delicată e aceea de-a o face pe a altuia.

La Bruyère

Un adversar al lui Einstein

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

D. dr. Dayton Miller dela Facultatea de științe aplicate din Cleveland, care a stabilit existența eterului care ar pătrunde prin pământ. Cu modul acesta, el combato teoria lui Einstein despre relativitate.

M. Dayton Miller, de la faculté de sciences appliquées de Cleveland, qui vient d'établir l'existence d'éther qui pénétrerait par la terre. Il combat ainsi la théorie de Einstein sur la relativité.

Dr. Dayton Miller von der Hochschule der angewandten Wissenschaften in Cleveland, der das Vorhandensein von Äther feststellte, das durch die Erde dringe. Er widerlegt somit die Einstein'sche Relativitätstheorie.

Două monumente în amintirea eroilor

(Photo-exclusivitate Keystone).

Stanga: Cea mai mare statuie de bronz, realizată de Henry Hering, spre a fi ridicată la Indianapolis (Statele Unite) în amintirea soldaților americani, căzuți în războiul mondial. — Dreapta: Un monument impozant, așezat în fața unei vechi biserici din Pankow (Berlin), operă a sculptorului german Hermann Hosaeus, în amintirea soldaților germani căzuți în marele război.

A gauche, la plus grande statue en bronze réalisée par Henry Hering pour la ville de Indianapolis (Etats Unis) en commémoration des soldats américains tombés dans la guerre mondiale. — A droite, un monument imposant érigé devant une vieille église à Pankow (Berlin), oeuvre du sculpteur Hosaeus, pour les soldats allemands tombés dans la grande guerre.

Links, das grösste von Henry Hering realisierte Denkmal für die Stadt Indianapolis (Amerika) zum Andenken an die im grossen Kriege gefallenen amerikanischen Krieger. — Rechts, ein vor einer alten Kirche in Pankow-Berlin aufgestelltes Denkmal für die im Weltkriege gefallenen deutschen Soldaten. (Bildhauer: Hermann Hosaeus).

Ovațiuni

— Dece e atât de necăjită cântăreața? A căpătat cinci buchete de flori!
— Da, dar plătise șase!

Indrăsneată săritură

Săritură peste un gard, fără șea; șeaua e ținută în aer, în mâna dreaptă.

Saut par dessus une haie, sans selle; celle-ci est tenue en l'air, à la main droite.

Sprung über eine Hecke ohne Sattel; das Sattelzeug wird hoch in der rechten Hand geschwungen.

O perlă de 42 milioane Pescarii de perle au găsit în golful Persic o perlă de o mărime extraordinară, evaluată cu 6 milioane 200 mii franci francezi (aproape 47 milioane lei) și cântărind aproape 50 grame.

Unul din pescari a înnebunit când i-s'a remis partea sa din descoperire, deoarece nu mai văzuse înaintea niciodată atâția bani.

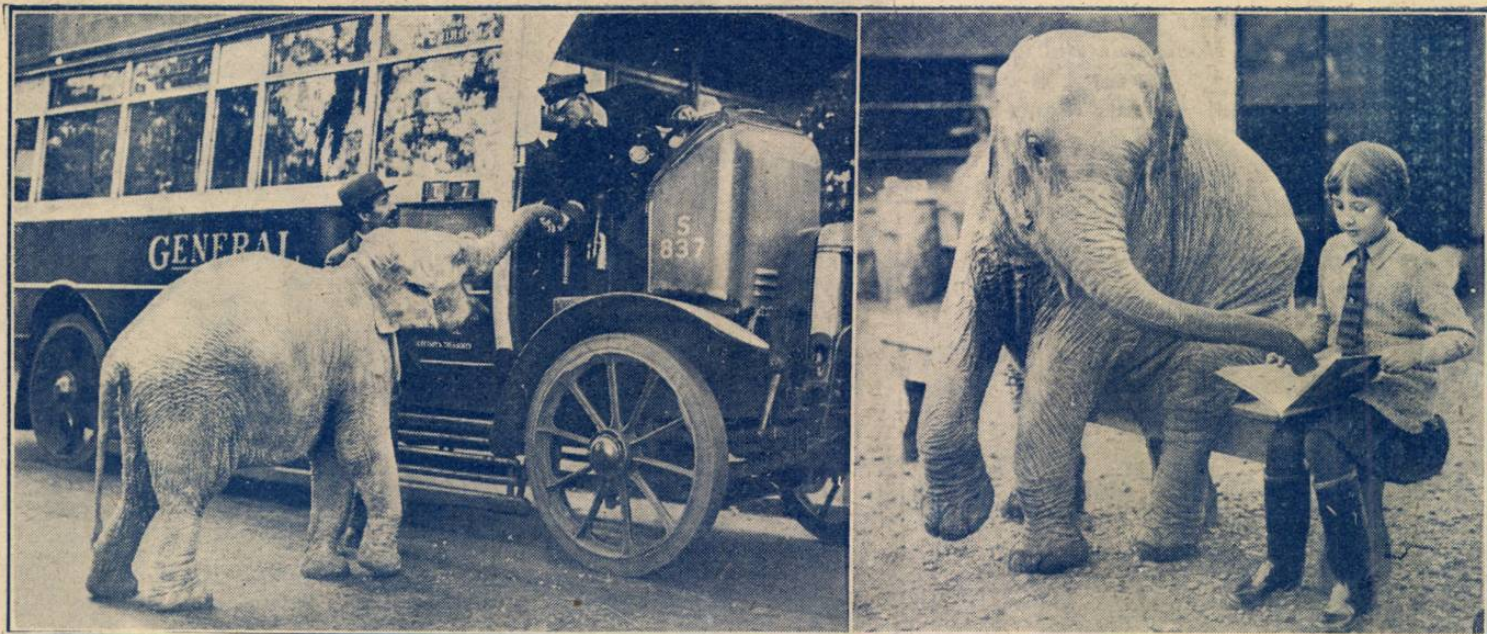
Vitesa hidroavioanelor

Până în ultimii ani hidroavioanele erau mult mai încete decât avioanele terestre. Imposibilitatea de a găsi terenuri de pornire și aterizare suficient de lungi și bune a fost cauza care a orientat pe constructorii de aparate de viteză spre hidroavioane. În adevăr, întinderile de apă sunt mai vaste și de suprafață mai egală decât terenurile aviației. Sboruri și amerizări la 160 pe oră sunt mai puțin periculoase decât pe pământul tare.

Iată de ce hidroavioanele dețin din 1927 recordurile de viteză din lume, în cruda fragilității carcasei și a plutitoarelor, cum și ale celor mai mari rezistențe la avansare.

Dar nu s'a spus încă ultimul cuvânt. D. Blériot, care vorbește de 1000 pe oră în avion, n'a creiat un premiu de viteză pentru avioanele terestre?

Un elefant deștept ca un om

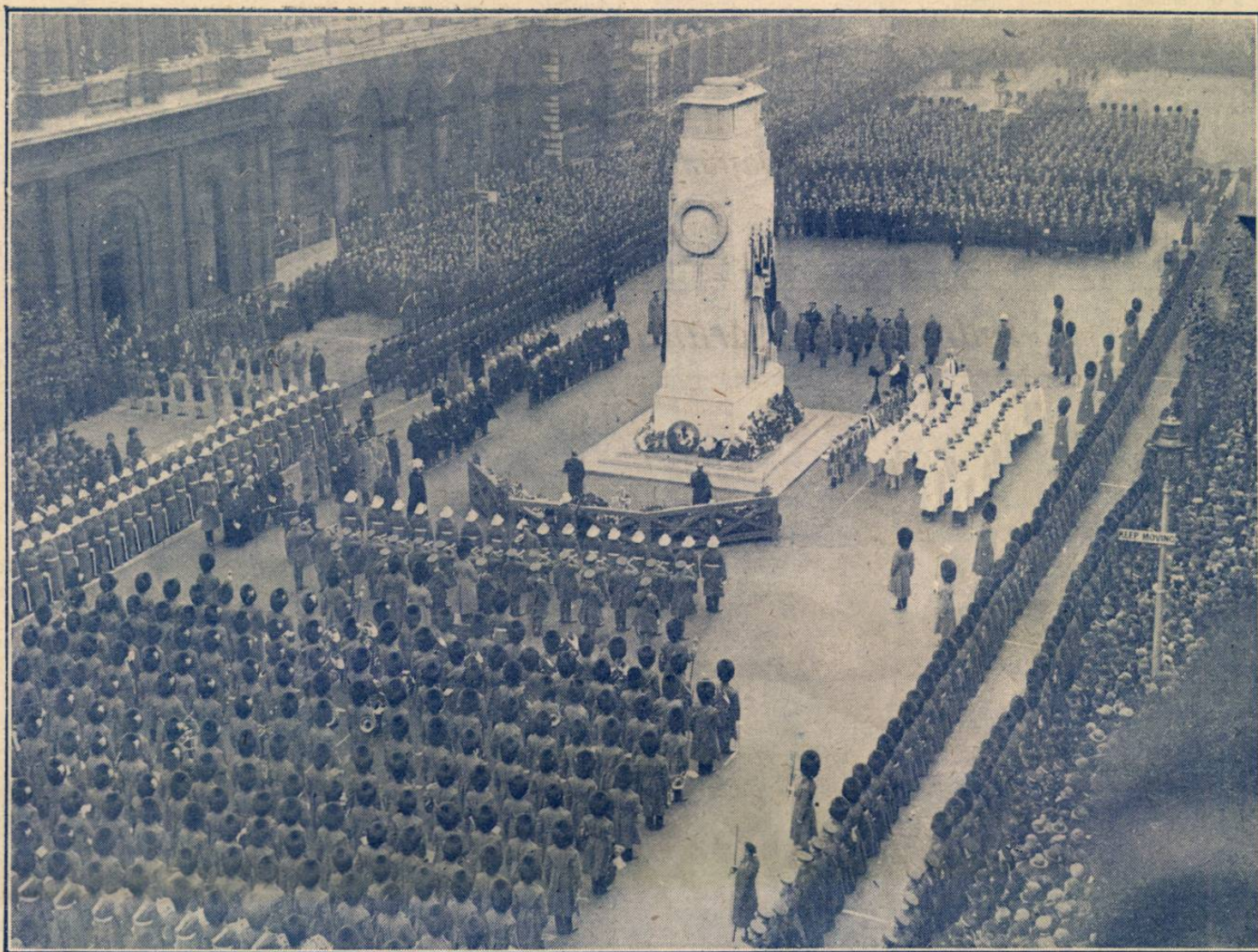

«Princess Rosie» este considerat drept cel mai mic elefant din lume; el e deștept ca un om. Iată-l în stânga, lăsându-se hrănit cu zaharicale de șoferul unui autobuz londonez, iar în dreapta, întorcând paginile unei cărți pe care o citește stăpâna sa, Olga Astley, în vârstă de 8 ani, din Chigwell (Anglia).

«Princess Rosie», le plus petit éléphant du monde, est intelligent comme un homme. Le voici, à gauche, recevant des bonbons de la main d'un chauffeur d'autobus à Londres; à droite, tournant les pages d'un livre lu par sa maîtresse, Olga Astley, 8 ans.

«Princess Rosie», der kleinste Elefant der Welt, ist klug wie ein Mensch. Wir sehen ihn hier, links, wie er aus der Hand eines Londoner Autobus-Chauffeurs Bonbons nimmt; rechts, wie er die Seiten des Buches wendet, das seine 8-jährige Herrin liest.

Ziua armistiștiului la Londra

Impresionanta scenă din fața Cenotafului din Londra, în timpul tăcerii de două minute, în ziua aniversării armistiștiului.

Scène impressionnante devant le cénotaphe de Londres, pendant le silence de deux minutes, le jour anniversaire de l'armistice.

Eindrucksvolle Szene vor dem Londoner Kriegsdenkmal während des Zwei-Minuten-Schweigens am Gedenktage des Waffenstillstandes.

SUPLIMENT LA „OGLINDA LUMII“ No. 37
CASA OAMENILOR VII

5)

de CLAUDE FARRERE

— Domnule, m'am născut foarte departe de aci, într'un orășel din Germania, în anul...

Se întrerupse din nou: contele François, brusc ridicat depe fotoliul său, întinsese spre tatăl său o mână larg deschisă, ca spre a-l ruga de a nu spune mai mult. Și marchizul Gaspard tăcu în adevăr timp de trei secunde. Își privea fiul și își lungea buzele spre a face o nutră de indulgentă ironie :

— Asta! — făcu el în fine cu cel mai înalt glas subțire, — asta! François, la vârsta d-tale? ce copilărie!... Îți închipuești oare că d. ofițer nu știe deja foarte mult despre Secret? foarte mult?... Nu importă acum în niciun chip ca să afle sau să continue a ignora restul.

Se întoarse spre mine și reîncepu :

— Domnule, m'am născut, cum am avut onoarea de a vă spune, într'un orășel din Germania, la Eckenfoerde, nu departe de Schleswig, în anul 1733, — da, domnule: una mie șapte sute treizeci și trei. Rezultă deci că am astăzi, la 22 Decembrie 1908, vârsta de una sută șapte zeci și cinci ani. Să nu vă mirați prea mult; totul e autentic și explicația ușoară. Chiar dacă nu am avea ce face, v'ași satisface curiozitatea povestindu-vă amănunțit, nu viața mea întreagă, care v'ar fi indigestă și plictisitoare, ci, cel puțin, câțiva din primii mei cincizeci ani. Nu ar trebui mai mult. Dar aceasta ne-ar duce totuși prea departe și noaptea, deși de iarnă, ar fi prea scurtă pentru o asemenea povestire. Permiteți deci, domnule, ca s'o reduc la esențial. Tatăl meu, bun gentilom în serviciul Majestății Sale regele Christian VI al Danemarcei, era un soldat curajos, care se ilustrase în războaiele domniei precedente, dar care nu prea era la locul său la curtea unui prinț foarte pacinic și care se ocupa numai de artă, de literatură și de știință. Europa se bucura atunci de o pace generală și tatăl meu trebuia să se acomodeze, vrând nevrând, cu situația. Dar pacea aceasta fu scurtă și eu nu aveam încă șapte ani când izbucni un nou război, în care se amestecară Austria, Prusia, Franța și multe State mici cari pescuiau în apa turbure. Danemarca fu aproape singură care își păstră sabia în teacă. Tatăl meu nu suferi aceasta. El preferă emigrarea. Trăirăm la Paris, apoi la Versailles, și regele Ludovic XV ne primi bine. În armata franceză era loc pentru toți oamenii de inimă. Tatăl meu fu remarcat în ea și cariera sa făgădui să fie strălucită, când o termină o ghiulea engleză, la 10 Mai 1745, în chiar momentul când se decidea victoria faimoasă dela Fontenoy. Tatăl meu contribuise mult la ea, sub chiar ochii regelui, care știu să nu uite serviciile unui mort și mă chemă, drept recompensă, să intru în rândurile pajilor săi. Așa a început, domnule, viața mea. A fost mult timp nepăsătoare și veselă. Și îmi mai amintesc cu plăcere anii draguți ce trăii toată Franța după pacea dela 1747. Curtea, în deosebi, era numai serbări, iubiri și nebunii. Eu participam la toate acestea. Și, singuratec, ba chiar pustnic, — de vină e în cea mai mare parte acea mare și delicată fericire, în sânul căreia se scurse tinerețea mea și a cărei perfecție fără pereche mă desgustă pentru totdeauna de păcătoasele fericiri ce mi-ați putea oferi dv., oameni ai secolului XIX și ai secolului XX, dacă mi-ar păsa de ele. Dar de ce să vă dau regrete inutile? Trec deci, scuzându-mă că am și insistat prea mult.

«V'am spus, domnule, că am fost paj al regelui Ludovic XV din anul 1745, când a murit tatăl meu. Am mai fost paj cinci ani mai târziu. Și în calitatea aceasta avui atunci onoarea de a preceda într'o zi la Majestatea Sa pe d. mareșal de Belle-Isle care ducea în ziua aceea de mână pe un senior frumos, pe care nu-l cunoșteam.

— «Sire, zise mareșalul — (și mi se pare că mai văd în reverența sa strălucirea pudrată a perucei sale și refrântura fracului său de culoarea știrului care scotea în evidență spada purtată orizontal) — Sire, am onoarea de a prezenta Majestății Voastre, cum ați binevoit a-mi porunci, pe d. conte de Saint-Germain, care este incontestabil cel mai vechiu gentilom al regelui».

«Privi pe suszisul conte. Mi se păru contrariu acelui cuvânt, un gentilom în toată puterea cuvântului. Nu se observa întru nimic că trecuse de treizeci de ani.

«Domnule ofițer, nu vă voi trata ca de la pedagog la elev. Nu ignorați de sigur nimic din ceeace știu toți istoriografii noștri despre omul acesta extraordinar, care se numea, în timpuri succesive, conte de Saint-Germain, marchiz de Montferrat, conte de Bellamy, senior Botondo, conte Izarogy, reverend părinte Aymar... Numai din simplă pietate, — pietate, îndrăsnese să spun, filială, — n'am uitat până a vă povesti amănunțit cum am avut cinstea de a întâlni pe acela care avea să-mi servească mai târziu de tată, de mamă, de dascăl și de amic laolaltă. Aceasta nu se făcu dint'odată. Dar între 1750 și 1760 contele de Saint-Germain fu unul din cei mai familiari dintre oaspeții dela Versailles. Eu însumi continuai să aparțin regelui. În urmă interveniră intrigi și contele trebui să plece. Eu nu mă putui decide atunci să rămân într'un loc unde nu mai era el și vrui să-l urmez. La început în zadar. Francmasoneria, al cărei general și mare maestru era în secret, avusese grijă

Erich Marie Remarque

**Pe frontul
de vest,
nimic nou**

Ediția II-a

Editura «EMINESCU», S. A. București I, — Strada
Parlamentului No. 2.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
IASI

să-l ascundă bine, pe când el ațâța în Moscova un fel de revoluție. După multe căutări neferosite, mă resemnai, disperat, să-mi încetez urmărirea. Dar ideea unei întoarceri în Franța îmi devenise insuportabilă și hotărâi să plec în depărtata mea patrie spre a trăi acolo retras și a-mi reaminti de omul minunat pe care îl credeam pierdut pentru mine. Mă întorsei deci de unde plecasem și regăsi la Eckernförde casa mea, pustie de douăzeci și patru ani. Era în 1764. Danemarca tot se mai bucura de pace : o singură armată se răsboia în Mäklenburg sub comanda unui tânăr de douăzeci de ani, care promitea să devie un mare căpitan. — landgravul Carol de Hesse-Cassel, pe care regele Frederic V l'a numit după puțin timp locotenent-general. O întâmplare mă făcu să mă duc la curtea Alteței Sale pe când se afla, între două campanii, la Eckernförde, unde era palatul său. Și închipuiți-vă bucuria mea când zării, șezând la dreapta prințului și în intimitatea sa, pe omul ale cărui urme le căutasem pretutindeni și pe care crezusem că nu-l voi mai vedea. Prințul plânse de înduioșare văzând fericirea mea. Saint-Germain se numea atunci Tzarogy. Își împărțea viața între landgrav, al cărui sfetnic particular era, și diferiți alți seniori, cărora le dădea de asemenea sprijinul secretelor sale misterioase: prințul Orlof era printre aceștia, precum și landgravul Carol-Alexandru de Anspach. Grijile mele nu se sfârșiră și prea adesea mai fui lipsit de ființa care îmi devenea din ceas în ceas mai prețioasă și mai scumpă. În cele din urmă, dascălul meu încetă de a vagabonda. Carol de Hessa primise bastonul din mâinile noului rege Christian VII. Și cu toate că războiul reîncepuse între Norvegia, vasala noastră și Suedia, răzazurile landgravului-mareșal erau dese. Se întrebuița pentru treburi ermetice, la care dascălul meu și cu mine îl asistam adesea. Se scurseră astfel cinsprezece ani, tot atât de fericiți pentru mine cât de veseli și plăcuți fuseseră cei cinsprezece ani ai mei din Franța. O catastrofă oribilă avea să pună însă capăt acestei lungi și perfecte fericiri. V'am vorbit adineaori de extrema tinerețe pe care dascălul meu știuse s'o păstreze pe fiecare din trăsăturile sale, în ciuda vârstei sale de nemăsurat. Tinerețea aceasta dispăruse deodată. Eu mă necăjii mult, fără a îndrăzni întâi s'o spun. Dar în curând lucrurile ajunseră la un punct pe care nu-l puteai suferi ; decisei să mă arunc la picioarele contelui, conjurându-l să-și vadă mai bine de sănătate, folosindu-se de știința sa. El nu se supără și mă ridic ușor. — «Gaspard», îmi zise el atunci cu un glas solemn care îmi îngheță sângele. «Gaspard, află că există rele contra cărora e neputincioasă știința aceasta pe care o invoci. Ea nu poate vindeca rana secretă care îmi sângerează inima și nu poate învinge voința mea de a nu-i supraviețui». Spunând aceasta, îmi arătă un medalion de pietrării ce purta de gât și văzui o bucată de păr blond legată în acest medalion. — «Gaspard», îmi mai zise el, «eu mor fiindcă am vrut să eternizez nu vârsta mea matură, ci tinerețea mea. Dacă ași fi fost mai cuminte, ași fi pus la adăpost de dragoste, din câteva sbârcituri și câțiva peri albi, învelișul mortal pe care l'ași fi făcut astfel nemuritor. Când vei cunoaște secretul meu, profită de lecția aceasta și fii moștenitorul meu, demn de a fi». După șapte zile se stinse lăsând landgravului toate cărțile sale de farmece, manuscritele, talismanele sale, pe care omul nu le pricepea de loc, iar mie ceea ce numise Secretul său.

V'am spus toate acestea, pentru că aci am vrut să ajung. O ultimă dată vă rog să iertați vorbăria mea. Nu m'am putut abține fără a risca de a nu fi perfect

înțeles. Dar acum nu se mai opune nimic ca să satisfac imediat dorința dv. și ca să aflați, fără obscuritate nici minciună, ceea ce fiul meu, nepotul meu, și eu însumi facem aci cu d-na de..., amica dv.

XVIII

Marchizul Gaspard își deschisese din nou tabachera. Dar nu o mai închise și o ținu căscată în palmă, fără a scoate din ea.

— Domnule, — continuă el, — mă ferece să fiu savant, cași dv., sper. Totuși știu de sigur, dv. și eu, atâta cât oricare om din Franța, despre natura proprie a acelui lucru de nedefinit care se numește viața. Zic atâta, și e puțin, căci de fapt nimeni nu știe, n'a știut, nici nu va ști vreodată ceva despre viață. Putem cel mult bănuși unele din fenomenele ce însoțesc existența ființelor vii și cari dispar când apare moartea. Dascălul meu, contele de Saint-Germain, nu a ignorat niciodată adevărul acesta. Cunoșcând singurul drum pe care putem umbla cu folos, nu s'a depărtat de el, bălătorindu-l însă cu pași de șapte leghe. În cazul său nu a fost, cum își închipuia prostește plebea, magie sau vrăjitorie, ci experiența dobândită, filosofie, rațiune și geniu. Nimic mai mult. Secretul ce descoperise și pe care mi l'a lăsat prin testament ne mai vrând să-l utilizeze el însuși, — Secretul Vieții Lungi, — nu conține decât ceva firese și științific. Și veți aprecia și dv...

«Nu pretind, domnul meu, să vă spun și să vă demonstrez Secretul acesta cu rigoarea întrebuițată de matematicieni spre a expune și demonstra teoremele lor! Dascălul meu ar fi putut poate s'o facă. Dar eu sunt prea ignorant. La urma urmei, ce vă pasă? Ceea ce doriți să aflați, nu-i așa? este rolul ce joacă în momentul acesta, în toate acestea, amica dv., d-na de...?»

«Ajung deci acolo! Domnule, noi, ca creaturi viețuitoare, suntem formați din elemente, atome sau celule care se nasc în noi, care trăesc, mor în noi și sunt înlocuite de alte elemente asemănătoare, produse de cele precedente. De aceea, niște minți ingenioase au putut profesa că trupul nostru de azi nu mai conține nici-o parcelă din substanța ce compune corpul nostru de acum zece ani. Transformarea aceasta interesantă, reînnoirea acest a noi înși-ne, constituie unul din fenomenele caracteristice vieții despre care v'am vorbit adineaori.

«Totuși, această așa zisă reînnoire nu se săvârșește în același mod în orice epocă și în orice creatură. La un copil care crește, fiecare atom îmbătrânit își cedează locul unui număr de două atome noi. La un bătrân, din potrivă, dispar multe elemente și sunt înlocuite cu puține. La un muribund, în fine, foarte aproape de mormânt, celulele noastre nu se mai înlocuiesc.

«Domnule, tot meditănd asupra acestui ciudat adevăr, dascălul meu descoperi Secretul, grație căruia am onoarea să vă vorbesc azi dimineața, în loc să dorm, cum ar trebui, în veun cosciug mâncat de viermi.

«Și iată în fine Secretul! — Nu șovăesc a vi-l destăinui, cu toate că e grozav: dv. sunteți, trebuie s'o repetați dv. sunteți, domnule, în situația de a obține orice aici, afară de un singur lucru. Iată deci: Dacă îmbătrânim, dacă murim, e fiindcă atomele sau celulele noastre au pierdut puterea de a da naștere altor celule sau atome care să prelungească viața noastră; — e fiindcă trupul nostru a devenit înapt pentru treaba aceasta de reînnoire, pe care un corp tânăr o săvârșește jucându-se și fără nici-o efortare. Ei bine! domnule, ceea ce nu mai poate carnea noastră bătrână, de ce nu am însărcina

s'o facă altă carne, nouă și viguroasă, care ar lucra bu-curos pentru doi și nici nu și-ar da seama de acest surplus de muncă?

«Nu cred să se poată obiecta ceva serios. Dascălul meu credea la fel. Fiul și nepotul meu de asemenea. Or, sunt de părere, fără niciun orgoliu deplasat, că se poate face caz de o judecată unanimă când cei patru judecători sunt bătrâni, deci cuminiți, nu ca patru, ci ca patru zeci. Imi închipuiesc, domnule, că veți fi și dv. de acord.

«D-na de..., amica dv., se află deci din propria ei voință spre a lucra amabil în folosul nostru și a reîntineri bătrânele noastre substanțe care nu ar mai putea întineri ele înșile».

În mâna marchizului Gaspard, tabachera deschisă se închise deodată cu un ușor sgomot, fără ca marchizul Gaspard să se fi gândit, de astă dată, să ia o priză.

XIX

Eu ședeam mereu în fața celor trei gazde. Și nimic nu părea schimbat între noi. Eram liber: nici-o legătură, nici-o piedecă. În aparență mă puteam scula, puteam să umblu, să lovesc, în aparență!... în realitate, se abătuse peste fiecare din membrele mele o forță irezistibilă, o greutate zdrobitoare; și eram paralizat, în sensul cel mai complet, cel mai mai grozav al cuvântului. Spre a-mi salva viața, — spre a-mi salva sufletul, — spre a salva femeia pe care o iubeam!—nu ași fi ridicat, din chiar ordinul lui Dumnezeu, un singur deget, nu ași fi elintit o sprânceană...

Și marchizul Gaspard putu să termine în pace înfiorătorul său răspuns. Eu ascultam în tăcere. Și pe fața mea închegată nu se reflectă nespusa oroare a tuturor fibrelor mele.

Acum tăcea omul de pradă. Și din când în când iluzia chinurilor, în atmosfera potolită, că aud trecând aripi,— aripi de vampiri...

Deodată marchizul Gaspard vorbi din nou:

— Domnule ofițer, — zise el, — îmi închipuiesc bu-curos că acum curiozitatea dv. e satisfăcută. Presupunând totuși că în fundul sufletului dv. a rămas o îndoială, sau în minte ceva obscur, sunt gata să le risipesc. E de altfel mult mai bine, după umila mea părere, să fac în toate plină lumină și să nu las nimic în umbră. Dați-mi deci voe să completez precedentă mea explicație cu diferite lămuriri de amănunt, și iertați-mi încă odată vorbăria. Aveți pe deasupra, domnule, toată libertatea de a vă sustrage ei: dormiți. Nimic nu se opune somnului dv. Contrariu celor ce v'am spus până acum, ceea ce vă voi spune acum nu e indispensabil pentru buna pricepere a faptelor. Și puteți fără niciun inconvenient să nu ascultați.

«O voi spune totuși, cu orice preț, D-na de... amica dv., se află aci, o știți acum, spre a munci, din toată inima și cu tot trupul ei, în folosul nostru, mai bine zis spre a ne reînoi și reîntineri. Poate că, dată fiind dragostea foarte scumpă ce aveți pentru doamna aceasta, doriți să aflați mai mult despre munca ei atât de miraculoasă și din care noi tragem un folos atât de mare? Mi-ași reproșa dacă ași tăcea în privința aceasta.

«Domnule ofițer, nu am pretenția de a vă învăța, ca prefată, până la ce punct toți oamenii, și în deosebi medicii, au căutat în toate timpurile să facă în corpuri bătrâne transfuziune de viață tânără. Zic «transfuziune» gândindu-mă la acea grosolană experiență ce s'a

făcut de atâtea ori fără succes și care constă din a injecta sângele unui om robust în arterele unui om slăbit. Toate acestea erau bagatelă și barbarie. Ce ar putea inventa de altfel un medic, dacă nu o barbarie dublată cu o bagatelă? Sărmanii aceștia nu sunt decât niște neghiobi, și văd cu mare dispreț cazul ridicol ce face secolul dv. de rassa lor ignorantă. Secolul meu era mai înțelept.

«Dar nu are a face. Se înțelege dela sine că dascălul meu, și ați și ghicit-o, nu a uzat, spre a reuși, de nici un procedeu și de niciun artificiu medical. Se fălea că e chimist, chiar alchimist, iar nu veterinar, nici bărbier. El căuta în fundul alambicurilor sale mai de grabă decât în vârful un brutal scalp. Și a găsit...

«Nu cunosc epoca descoperirii sale. Dar e neîndoios că contele de Saint-Germain a trăit mai multe secole, ceea ce nu s'ar explica dacă Secretul Vieții-Lungi nu ar fi de origine veche. Insist asupra acestui punct, deoarece mărește gloria dascălului meu. Secretul prezintă în adevăr oarecare analogie cu cele mai moderne aplicațiuni ale științei electrice sau magnetice. Vedeți astfel, domnul meu, cu cât omul acesta mare a luat-o înainte epocii sale. Dacă vorbește de electricitate, să nu credeți totuși că dascălul meu și-ar fi ocupat vreodată timpul liber bătând piei de pisică sau făcând să danseze broaște. Dar el mânua elegant piatra filosofală și nu avea nevoie de mercur spre a auri, nici spre a arginta ceva. Adesea se juca transportând astfel, ca prin magie, materia unui obiect de metal peste un alt obiect de metal diferit. Și întrebuița pentru aceasta fie cutare pile electrice, pe care le inventase, fie cutare proceduri diverse, nu mai puțin miraculoase cât de naturale. Uneori nu se mulțumea cu atât de puțin. L'am văzut într-o zi, cu ochii mei, transportând în mod misterios dintr-o cameră în alta, printre ziduri groase și uși închise, o rămurică de trandafir, proaspăt tăiată, cu două flori deschise și un boboc și cu numeroase frunze. Totul dispăru de aci spre a se afla acolo, intact; și eu credeam că sunt stupid. Dar contele binevoi să-mi explice că aci nu era nimic surprinzător, dat fiind că orice substanță poate fi descompusă câțva timp în atome subtile, care treceau jucându-se prin obstacolele grosolane ca ușile de lemn și zidurile de piatră. «Va veni timpul, afirma el, când materia și mișcarea, care nu sunt de altfel decât același lucru, se vor exterioriza așa cum și fac parfumurile, sunetele și luminile».

«Domnule, v'ași face o injurie dacă m'ași îndoi că ați și priceput cum s'a pus în lucru Secretul Vieții-Lungi:

«După cum o massă de aur pur, scăldată cum trebuie într'un lichid ales și străbătută de curentul unei pile electrice de forță potrivită se desagrează câte puțin și proiectează o parte din metalul ei spre o massă de simplă fontă așezată cum trebuie spre a primi acest aport, tot așa și o creatură vie, așezată la fel într'un mediu favorabil și supusă acțiunii unui curent magnetic eficace, își părăsește în curând o parte din celulele ei și le poate transmite oricărei alte creaturi vii aflătoare la un punct voit spre a le primi și a și le asimila. — Iată, domnule, tot «procedeul», spre a întrebuița jargonul modernilor dv. alchimiști.

«Vedeți nu vă ascund nimic. Și mă cobor până la ultimele amănunte. Mediul favorabil operațiunii se poate găsi ușor într-o sală oarecare, cu singura condiție ca să fie bine închisă, tăcută, semi-obscură și, mai ales, orientată dela nord la sud: aceasta, cu scopul de a ajuta, cu alimentarea planetei, curentul magnetic necesar, care nu

e decât curentul tâșnit din firea oricărui om voinic și volutar, când vrea acest om.

«Domnule ofițer, știți acum, mi se pare, tot ce doreți să știți».

XX

Strânsoarea atmosferică și de neînvins care mă ținea legat de fotoliul meu, paraliza până și limba mea și aproape până și creierul meu. Conștiința mea nu era desființată, nici gândirea mea, — nici disperarea mea. — Dar voința mea numai exista, și până și mânia mea, mânia mea contra acestor ființe de vrajă și de sânge, asasini ai metresei mele, șovăia și se stinge, nesigură neprecisă, vaporeasă.

Între timp, marchizul Gaspard, după ce făcuse o pauză, vorbi din nou, cu aceeași excesivă și sinistru politeță:

— Domnule ofițer, cu riscul de a fi plictisitor, voi mai reveni puțin asupra a ceea ce v'am mai spus de mai multe ori: că sub acoperișul acesta toate sunt la ordinele dv. și nu vi se va refuza nimic, afară de un singur lucru. Vă rog deci, înainte de a fi siliți să începem capitolul acestui unic lucru, pe care va trebui să vi-l refuzăm cu un extrem regret, vă rog deci să vă gândiți bine și să ne expuneți amănunțit toate dorințele dv. Pe cuvânt de gentilom, vor fi satisfăcute întru cât stă în mâna noastră.

Tăcu, ca spre a-mi da mie cuvântul. Și pe când își termina ultimul cuvânt, mă făcu să tresar o senzație ciudată și complexă. Incepu cu o furnicare ușoară prin toate vinele mele. Sângele meu circula mai repede și inima mea bătu mai tare. Și pricepui că strânsoarea invizibilă slăbea în jurul meu și că povara atât de grea depe toate membrele mele începea să fie ridicată de o forță necunoscută. Nu era libertatea. Dar nu mai era robia totală, nici paralizia absolută. Și când marchizul Gaspard își repetă, precizând, întrebarea:

— Domnule, ce doriți?

Putui să răspund sincer.

Răspunsei deci, și răspunsei din tot ce inima mea are mai adânc și mai înfocat:

— Nu doresc nimic. Omorâți-mă, cum ați omorât femeia pe care o iubesc. Și omorâți-mă repede. Sunt gata.

Or, drept răspuns la cuvintele mele, marchizul Gaspard isbucni în râsul său subțire, cum mai făcuse. Și în aceeași clipă recăzu deodată pe umerii mei povara misterioasă, iar strâmtoarea se înodă din nou pe mușchii și nervii mei. De acum era legat, — legat feleș; — și limba mea, inertă se prăbuși pe dinții mei.

Apoi auzii eu însumi, inert de corp și de suflet, auzii glasul ironic al dușmanului învingător:

— Domnule ofițer! Ce tot spuneți? Ce? M'am explicat oare atât de rău și credeți că aveți de a face cu răposatul Cartouche sau poate cu călăul Parisului?

Ridică din umeri, mai răsă odată și redeschizând tabachera sa cu un gest exagerat, zise:

— Iată! văd că va trebui să mă mai explic. Domnule ofițer, cu sau fără voia dv., aveți în fața dv. pe cei mai cinstiți trei oameni din regat. Și mâna aceasta nu a fost niciodată pătată de sânge. Fiul meu François, care s'a născut în 1770, a intrat în lume pe vremea revoluției dv. și, filosof după moda lui Jean-Jacques, cum erau toți atunci, viziunea grotescă și bestială a Franței în delir, căsnindu-se să devie o botniță cu oseminte cmeneste, l'a desgustat pentru totdeauna de călăi și ghilotine. Nepotul meu veni pe lume tocmai la timp spre a fi unul din

acei «copii ai veacului» cari împrumutară pana lui Musset spre a dovedi lumii duiosul lor desgust și molatec lor disperare. Imi închipuiesc că nu vedeți pe un asemenea om schimbat în canibal? Domnule, literatura e unu din păcatele zilelor noastre și face mult rău minților născocitoare. Nu e vorba aci de a se uide un om, oricât ar fi, prin urmare nici d-na de... și nici dv. Contel François, care face întru câțva pe moralistul, chiar pe predicatorul, v'ar învăța, dacă l'ați ruga, că nu se cuvine ca Oamenii posesori ai Secretului Vieții Lungi, Oamenii cu adevărat Viețuitori să scurteze scurta carieră a simplilor Oameni Mortali. Mulțumită Domnului, Secretul nu cere așa ceva, afară de accidente neglijabile din cauză că sunt rare. Dacă eu mi-am prelungit destinul cu un secol întreg, vă asigur că acest secol nu a fost tăiat din alte destine. Nu, domnule, noi nu omorâm. Nu ași îndrăzni să afirm că toți tinerii de ambele sexe, cari s'au succedat în atelierul nostru, nu au pierdut aci câte ceva. Vă rog de altfel să țineți seama că o singură zi dintr'o existență bătrână și cuminte ca a mea, valorează desigur mult și ar merita să i se sacrifice ceva. Or, sacrificiul acesta, vă repet, e cu totul excepțional și «făuritorii noștri de viață», după ce-și îndeplinesc sarcina binefăcătoare, se întorc la ei acasă sănătoși, teferi și veseli. Doamna de..., amica dv., spre a vorbi numai de ea, nu e atât de bolnavă cum vă închipuiți; și mâine seara, când se va fi întors acasă, nimeni dintre ai ei nu va observa că vine din nou dela... dela Beaulieu... cu câteva livre mai ușoară, — cu câteva livre de sânge, de oase și de carne, luate de noi din tânăra ei substanță. Vedeți, domnule, cât de exagerate sunt indignările dv. Și iată tot ce am avut de spus. Rețin totuși din vorbele dv. că nu mai doriți nimic, afară, imi închipuiesc, de prompta soluționare a Aventurii dv. Ei bine! domnule, v'ar conveni să căutăm împreună, imediat, soluția aceasta?

Pentru a doua oară slăbi o clipă strânsoarea care mă ținea legat: clipa semnului din cap prin care acceptai propunerea marchizului Gaspard.

XXI.

Marchizul Gaspard se răsturnase în fotoliul său și pe fiecare din brațele de lemn aurit văzui o mână slabă și uscată, al cărei pergament, de altfel foarte îngrijit, lucea ca fildeşul vechiu. Imitând pe tatăl și bunicul lor, contele François și vicontele Antoine se răsturnară și ei. Măinile lor, mai largi și mai carnoase, se rezemară de asemenea de foaia sculptată de talpa ursului și o învălură cu degetele și palma. Avui atunci senzația precisă că sunt misterios apucat și strâns de aceste ghiare de aparență umană și blajină, dar ale căror vârfuri inextorabile se și înfundau în carnea mea chinuită.

Marchizul vorbe din nou:

— Domnule ofițer, vă cred om inteligent și nu vă voi face deci injuria de a crede un minut că v'a trebuit mai mult ca două minute spre a pătrunde sensul restricției ce am introdus mereu cu dinadinsul în ofertele mele de a mă supune tuturor poruncilor dv. A sosit acum ceasul, și sunt mai mâhnit de aceasta decât dv., de a începe capitolul acestei restricții. Domnule, casa noastră, cum v'am spus, vă aparține întreagă, dar ghiciți de sigur că, știind ceea ce știți, nu veți mai putea eși din ea. Nu vi se va refuza nimic, — nimic! — afară de un singur lucru: libertatea.

(Continuarea suplimentului în numărul viitor).

(Photo «Oglinda Lumii»).

La Orăștie s'a făcut cu pompa cuvenită desvelirea statuei Regelui Ferdinand al României. Fotografiiile noastre reprezintă: 1. Membrii guvernului și reprezentanții celorlalte partide politice așteaptă în gara Orăștie sosirea membrilor familiei regale. — 2. Tribuna cu familia regală și persoanele oficiale la solemnitatea desvelirii statuei. — 3. Meseriași din Orăștie defilează în fața statuei. — 4. Statuia Regelui Ferdinand; jos, pe tribună, rostește o cuvântare d. general Cihosky, ministrul armatei. — 5. D. colonel Arionovici, inițiatorul ridicării acestei statui, pronunță un discurs.

On a fait à Orastie l'inauguration d'une statue du roi Ferdinand de Roumanie. Nous voyons là-haut: 1. Les membres du gouvernement et les représentants des autres partis politiques attendent en gare d'Orastie l'arrivée de la famille royale. — 2. La tribune officielle pendant la cérémonie. — 3. Défilé des artisans d'Orastie. — 4. La statue; en bas, le ministre de l'Armée, M. le général Cihosky prononçant un discours. — 5. Le colonel Arionovici, initiateur de l'érection de la statue, prononce un discours.

In Orastie wurde die Statue des Königs Ferdinand von Rumänien festlich enthüllt. Wir sehen hier: 1. Die Mitglieder der Regierung und Vertreter politischer Parteien erwarten am Bahnhofe Orastie die Ankunft der königlichen Familie. — 2. Die offizielle Tribüne während der Feier. — 3. Vorbeimarsch der Orastier Handwerker. — 4. Die Statue; unten hält Armeeminister General Cihosky eine Rede. — 5. Oberst Arionovici, der die Initiative für die Errichtung der Statue ergriff, hält eine Rede.

A modificat clima telegrafia fără fir?

Nu numai azi se plânge lumea de vremea când prea umedă sau prea caldă vară, când prea rece sau prea caldă iarnă. În Iunie 1671, frumoasa marchiză, într-o scrisoare către fiica ei, se plângea de o ploaie continuă: «La colțul focului meu nu voi mai vorbi de timp, așa fi tot atât de plictisitoare cât el». Aceleași lamentări în Iunie 1680: «E un frig și o ploaie fără rațiune. Am o rochie de casă vătuită și a-prind focul în toate serile».

Marchiza nu știa decât să se plângă de temperaturile anormale. Azi, când suntem mai cunoscători ai științei, vrem să explicăm totul. Ne trebuie cu orice preț să găsim o cauză. Mulți din cititorii noștri vor fi auzit că se pune în joc influența undelor herțiene. Lor li se atribuia în ultimii ani lipsa anotimpurilor sigure care se manifestă prin veri ploioase și ierni fără zăpadă la fel de prejudiciabile agriculturii.

Fără îndoială, iarna trecută care a fost aspră și verile 1928 și 1929 care n'au fost nici ploioase nici răcoroase, au adus câteva turburări în concepțiile simpliste. Convingerile cele mai puțin întemeiate sunt cele mai greu de desrădăcinat și pe care un mare număr de persoane le păstrează cu sfințenie fără a simți cât de puțin nevoia

să le justifice.

D. Samson, președintele institutului meteorologic din Seine-et-Oise, a avut ideea de a căuta științificește, utilizând observațiunile relevate în stațiunile meteorologice, dacă se poate constata o diferență mare între clima ultimilor 20 ani și climatele anterioare atât pentru temperatură cât și pentru ploaie.

Din numeroase tablouri luate, din graficele ce a făcut, rezultă fără îndoială că n'a fost, dela dezvoltarea T. F. F., adică de 20 ani, nici o variație

sistematică a climelor. Factorii meteorologici ai țării noastre — indică el în urma diverselor sale comparații, — prezintă acum aceleași neregularități ca acum unul sau două secole și în special variațiunile coluviozității și temperaturii n'au fost caracterizate în nici un anotimp, în ultimii ani, de distanțe anormale. Și conchide foarte net, că «dezvoltarea T. F. F. n'a produs absolut nici un efect asupra climatei noastre».

A. Boutaric

Justiție elastică

Vecerni Krasnia Gazeta relatează istoria unei erori judiciare cu adevărat ciudată, comisă în nord-vestul Rusiei.

**

Casierul unei companii de căi ferate, un oarecare Panferoff, prezintăndu-se într-o zi în fața judecătorului de instrucție pentru a declara că i se furase 10.000 ruble din cassa de fier, fu arestat pe loc de magistrat. Socotit ca simulator, Ponderoff fu condamnat, cu toate tăgăduielile sale, la opt ani închisoare și un an pierdere de drepturi civile.

Sedea în închisoare de doi ani, când într-o zi veniră și-i spuseră:

— Sunteți liber; s'a descoperit adevăratul vinovat. E colegul d-v. Orloff.

Cel mai curios din afacere e că Orloff nu a fost condamnat decât la trei ani închisoare.

Indulgența tribunalului se explică prin aceea că, cu banii furați, Orloff a dobândit oarecare importanță socială.

Mai mult; Orloff n'a făcut nici măcar cei trei ani de închisoare, căci a fost pus în libertate condițională după un an.

Tratament modern al hipnozei

1. Cum se tratează azi hipnoza: privirea hipnotică influențează mediul printr'un stereoscop. — 2. Cum se trata înainte hipnoza: fixarea prin privire. — 3. D-rul Thoma, inventatorul hipnofonului comunică sugestia sa prin aparatul său. — 4. Mediul poate, ascultând discul, să adoarmă dela sine și să se supună influenței sugestiunii.

1. Le traitement moderne de l'hypnose: le regard hypnotique peut influencer le médium par un stéréoscope. — 2. Le traitement ancien: fixation par le regard. — 3. Le docteur Thoma, inventeur de l'hypnophone, transmet sa suggestion par son appareil. — 4. Le médium peut, en écoutant le disque, s'endormir par soi-même et se soumettre à l'influence de la suggestion.

1. Die neue Behandlung der Hypnose: Der hypnotische Blick wirkt durch ein Stereoskop auf das Medium ein. — 2. Die alte Behandlung: Fixierung durch den Blick. — 3. Dr. Thoma, der Erfinder des Hypnophons, spricht die Suggestion in den Apparat. — 4. Das Medium kann durch Abhören der Walze sich selbst in Schlaf versetzen und die Suggestion wirken lassen.

Perlă de odinioară În Oise, Franța, s'a descoperit o perlă de doi centimetri diametru, având înăstă pe suprafața trei circunferințe concentrice, roșiu, galben și verde.

Acest ornament ar data din epoca merovingiană.

Afară dacă vreun copil n'a aruncat vreo bilă...

Limbăgiul țigaretelor Un grup de pariziene a constituit asociația clandestină și fără statute a fumătoarelor de țigarete. Nu e vorba să se fumeze atâtea sau atâtea țigarete, ci să-și comunice între ele, în fața unui bărbat, impresia ce produce acesta.

Dacă el place, țigara se ține între două degete și se aspiră încet, ținându-se ochii închiși. Dacă e indezirabil, se fumează repede și se aruncă violent fumul.

Dacă îl cred bogat, de bună familie, se pune țigara în colțul buzelor, la stânga, în partea inimii. Dacă îl cred prost, fără interes, se lasă țigara să se stingă încet, punând-o pe scrumieră.

În definitiv, e amuzant ori inofensiv. Poate va deveni un mic joc la modă.

De altfel, și bărbații l'ar putea utiliza la fel în privința femeilor.

Experiență senzațională

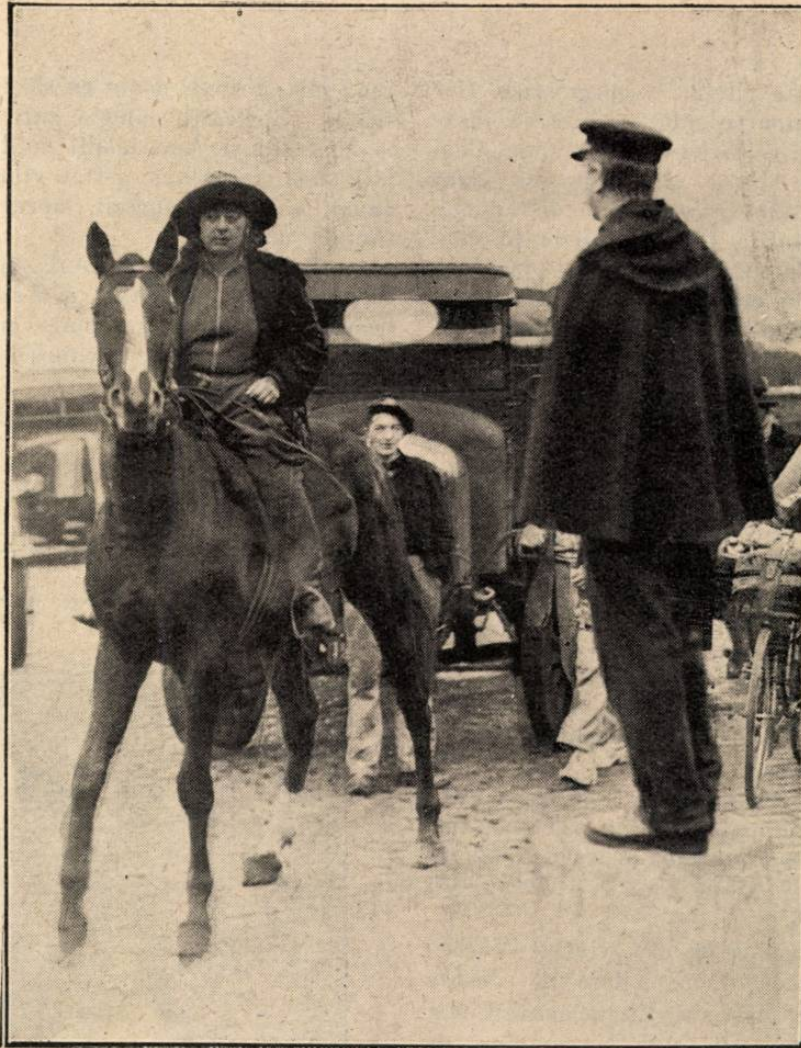
(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Dr. Julius Forssmann din Berlin și-a băgat un tub de cauciuc de la o vână a cotului până în cavitatea dreaptă a inimii. Metoda aceasta ar permite să se introducă repede în inimă, în cazuri de boală gravă, medicamentele necesare.

Le dr. Julius Forssmann de Berlin a poussé un tube en caoutchouc d'une veine du coude jusqu'à la cavité droite du cœur. Cette méthode permettrait d'introduire très vite dans le cœur, en cas de maladie grave, les médicaments nécessaires.

Der Berliner Dr. Julius Forssmann hat sich selbst von einer Vene am Ellenbogen ein langes Gummirohr bis in die rechte Herzhöhle vorgeschoben. Mit dieser Methode soll bei lebensgefährlichen Krankheiten die Arznei in kürzester Zeit bis an das Herz gebracht werden.

O jemie face înconjurul Europei, călare

(Photo-exclusivitate Keystone)

Tânăra Algeriană Aicha Qualli a pornit călare, de la Spa (Belgia), spre a face înconjurul Europei: Franța, Italia, Spania, Portugalia, peninsula balcanică, Europa centrală și înapoi la locul de plecare, lat'o aci în momentul intrării în Paris.

La jeune Algérienne Aicha Qualli vient de partir à cheval de Spa (Belgique) pour faire le tour de l'Europe: France, Italie, Espagne, Portugal, Péninsule balkanique, Europe centrale et retour. La voici faisant son entrée à Paris.

Das junge algerische Mädchen Aicha Qualli ist von Spa (Belgien) zu Pferde aufgebrochen, um eine Europareise zu unternehmen: Frankreich, Italien, Spanien, Portugal, Balkanhalbinsel, Zentraleuropa und zurück. Wir sehen sie oben beim Einzug in Paris.

Ofensiva crocodililor Se pare că insula Borneo suferă de o adevărată invazie de crocodili. Numărul lor e atât de mare în partea sud-est a insulei olandeze încât populația nu mai îndrăznește să iasă seara.

În mai puțin de un an, 80 persoane au fost devorate de monștri.

Indigenii au organizat vânători, dar îndrăzneala sauriilor nu încetează.

Culmea curățeniei Un artist neînsemnat găsisse mijlocul de a se imbarca clandestin la Southampton cu destinația New-York, pe «Aquitania». El voia să fie plătit și în clasa întâi, natural. Fermea pasagerii cu anecdotele sale, impuse ofițerilor de pe bord și fu invitatul zilnic al ceaiurilor pe punte. Dar, vai! acest artist era mai sărac în ru-

fărie decât cu duhul.

Avea o singură cămașă. Și cămașa aceasta se murdărise. Neîndrăsnind să se arate astfel în public, puse cămașa într'un dulap, dar fiindcă nu avea alta, se puse și el acolo. Căutat de comisarul de bord, fu descoperit în acest dulap și fu pus la dispoziția autorităților americane, cari, ele, nu glumesc cu pasagerii clandestini.

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin)

Celebra actriță franceză Cécile Sorel s'a decis să-și schimbe... nasul. Avându-l prea aquilin, ea a suportat recent o operație, și și l'a făcut grec... Și Cécile Sorel nu mai are 20 de ani...

La célèbre actrice française Cécile Sorel vient de faire changer son nez trop aquilin en nez grec...

Die berühmte französische Schauspielerin Cécile Sorel, die ihre Adlernase in eine griechische Nase umwandeln liess...

PRIMELE DESAMAGIRI

Novelă de HENRI BORDEAUX

772

La aceste cuvinte enigmatice, Gisèle se întoarse subit, uimită ea însăși de cele ce îndrăsnise să spună. Cele două fete nu-și încredințaseră până atunci decât secretele lor de adolescente, visurile și închipuirile în cari treceau, în neguri, acele fantome fără consistență cari servese de avantgardă cortegiului vieții și amorului. Și acum se regăseau schimbate. Fantelele dispăruseră. Ce fel de realitate — dureroasă sau penibilă — le înlocuise?

Fetele rămaseră tăcute câteva secunde. Frunzele vestei de pe alea trosneau sub pașii lor ușori. Deasupra-le, câte o frunză se desprindea de pe o creangă în trecerea lor, se legăna în aer o clipă, ca un mic aeroplan, și aterisa apoi binișor peste tovarășele lor, cari începeau să acopere pământul. Una din ele se prinse în părul negru al Gisèlei, împodobind-o cu o diademă aurie.

— Ascultă, propuse Elisabeth: dacă suntem cu adevărat prietene, trebuie să rupem tăcerea aceasta. Acum că cunoaștem viața, s-au schimbat atât de multe.

Ce cunoștea ea din viață? Vorbea despre această cunoaștere ca despre un lucru câștigat, indispensabil. La 20 de ani, ești atât de convins de știința ta! Cele două fete căzură de acord că trebuie să-și vorbească de pe inimă... «să-și spună tot». Tot? Ce putea fi acest tot?

— Vrei să începi tu? întrebă Elisabeth. Mi se pare că erai pe punctul de a te spovedi. Și eu port o povară care mă sugrumă.

— O, eu sunt obișnuită s-o port. Am avut vremea să mă deprind.

Și Gisèle, după o nouă ezitare, explică:

— Da, crezusem că tatăl meu e mort de multă vreme. Mama nu-mi vorbea niciodată de dânsul. Nu era nici în doliu. De îndată ce ieșii din pension, era inevitabil să aflui. După câțiva ani de căsătorie, fericiți, extrem de fericiți, tatăl meu întâlnise o altă femeie, o fată tânără, care trăia independentă. Și ea deveni...

— Metresa lui. De ce ți-e teamă de cuvinte?

— Nu de cuvinte; mi-e teamă de fapte. Mama mea așteptă cu răbdare ca tatăl meu să se întoarcă la ea. Dar el nu se mai întoarse niciodată. A obligat-o pe mama mea să accepte despărțirea. Despărțirea, după o trecere de timp, se transformă în ziua de azi, automat, în divorț. Și tatăl meu s'a căsătorit cu cealaltă. S'au stabilit în Maroc, unde tatăl meu a cumpărat mari latifundii.

— Dar tu, Gisèle, tu? Este doar tatăl tău...

— Te înșeli: eu nu mai am tată. Și vezi tu: asta e mai rău decât dacă ar fi murit. Tatăl meu m'a uitat. Femeia aceea a distrus dintr'însul tot trecutul lui. Nu i-a mai rămas nimic, nici măcar copilul. Se pare că străinii sunt

asa; mi s'a spus, poate ca să mă consoleze — de către oameni cari știu — că Englezii și Americanii sunt capabili să-și reînceapă astfel viața dela capăt. La noi Francezii, lucrul se întâmplă mai rar.

— Cu toate acestea, sunt sigură că se gândește la tine, fără a o spune. E despărțit de tine prin mare, prin tot ce-i oferă ca lucru necunoscut anii scurși între timp.

— Nu, nu! Această despărțire eu am vrut s-o întrerup.

— Tu?

— Da, Elisabeth. Intr-o zi, eu tot

solul de precauțiuni, i-am pus întrebări biete mele mame. Ea nu o acuză decât pe cealaltă femeie. «Dar eu?» am întrebat-o. — «Tu... pe tine n'a voit să te împartă. Și-a zis că nedespărțindu-mă de tine, va recunoaște mai deplin că eu nu port nici o vină. A renunțat la dreptul lui de tată, ca să sporească partea mea. O împărțire a copilului este totdeauna o sfâșiere pentru copil. Și el a voit să te scutească de această sfâșiere. A preferit să treacă drept mort».

(Continuarea în numărul viitor.)

Fetele care vor să devie grațioase...

Pentru a da grație femeilor, o școală de gimnastică ritmică din Berlin își antrenează elevele în jocul cu mingea (sus): ele trebuie să arunce și să prindă mingea, rămânând în aceeași poziție. Și la Londra se fac aceleași eforturi (jos): fetițele sunt de mic învățate cu mișcările grațioase.

Une école de gymnastique de Berlin entraîne ses élèves au jeu de balle pour leur donner de la grâce. En haut, elle doivent lancer et attraper la balle en restant dans la même position; en bas, des fillettes apprenant des mouvements gracieux.

Eine Berliner Turnschule trainiert ihre Schülerinnen im Ballspiel, um ihnen Anmut zu verleihen. Oben müssen sie den Ball werfen und auffangen ohne ihre Stellung zu ändern; unten, lernen kleine Mädchen anmutige Bewegungen.

(Photo-exclusivité Keystone).

Doi drumeți Cu toată mulțimea mijloacelor de transport pusă în serviciul oamenilor de propria lor imaginație, mai există persoane cari umblă pe jos. Dovadă doi Australieni, d-nii Monson și Wilson, cari au traversat pe jos Africa în sensul celei mai mari întinderi, dela Cap la Cairo.

Ei au ajuns la Khartum, în Sudan, venind din Nairobi, capitala Africii orientate engleze. Această etapă de 2735 km. a fost făcută în patru luni și zece zile.

Cei doi drumeți cred că vor ajunge la Cairo de Crăciun, adică 15 luni după ce au părăsit Capul.

Cocoașă de mare valoare La Palma din Maiorca trăia un biet cocoșat, atât de sărac încât, în urma lipsei de hrană, nenorocitul fu dus la spital unde muri.

El venise la Palma fără bagaje, îmbrăcat numai cu o pyjama, inserindu-se în locuința cea mai efțină sub numele de Georges Bernstein de naționalitate germană, venind din Alger.

Or, înainte de moartea lui acei cari îl îngrijeau descoperiră, spre uimirea lor, că Georges Bernstein era un cocoșat fals. Cocoașa lui era ascunzătoarea unor bilete de bancă și titluri care erau în valoare de 100.000 lire sterline.

Unde a câștigat misteriosul personaj toți acești bani?

Liceeni beți Liceenilor le e interzis tutunul. De aceia se duc în locuri ascunse să fumeze câte o țigaretă, clandestin.

Oare din cauza că e prea uscat tutunul, mai multi școlari din Frederiks ham, în Finlanda, au găsit că e mai picant să-și procure alcool?

Ei s'au prezintat în clasă beti ca Polonia înainte de desmembrarea ei.

Intr'o ascunzătoare a lor s'a descoperit 20 litri alcool, de contrabandă bine înțeles.

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA „EMINESCU”, București I, Str. Parlamentului, 2

Contra Lei 100 prin mandat postal se trimite orlunde.

Peisaj de toamnă

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Un colțisor al Grădinei Botanice din Berlin în zile de toamnă.

Un coin du Jardin Botanique de Berlin pendant l'automne.

Landschaftsbild im Berliner Botanischen Garten während der Herbsttage.

Acrobație parașutistă în doi

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

La un concurs de aviație din Anvers, cea mai mare senzație a fost produsă de săritura cu parașuta în doi, cei doi acrobați atârând cu capul în jos.

Pendant un concours d'aviation à Anvers a produit la plus grande sensation un saut en parachute en deux, les deux acrobates étant suspendus la tête en bas.

Bei einer Flugveranstaltung in Antwerpen erregte die grösste Sensation ein Fallschirmsprung zu Zweien, bei dem die beiden Akrobaten mit dem Kopf nach unten hingen.

O „regină” în apă

Betty Nuthall, regina engleză a tenisului, se dedă înotului.

Mlle Betty Nuthall, la reine anglaise de tennis, s'adonne à la natation.

Miss Betty Nuthall, die englische Tenniskönigin, widmet sich der Schwimmkunst.

Moda fascistă din 1930

După un redactor al lui *Corriere della Sera*, anul 1930 va fi un an de mare reacțiune feminină în Italia. Noua modă va fi lansată de «Federația națională fascistă a industriei vestimentelor», care se silește chiar de acum să libereze femeile italiene de sclavia streină.

Federația, inspirându-se dela moda din secolul XIV, își prepară modelele pe care le va propune marilor case italiene de croitorie. Jupele vor fi lungi, gulerile înalte, mânecile vor coborî peste mâini, manșoanele vor fi foarte moderne și poșetele mari vor dispărea.

Culorile preferate vor fi gris, verde, mov, în toate nuanțele lor.

Insurat de 61 ori

Printre cele 1001 meșteșuguri ce se exercită în lume în era noastră de veselie, acela de însurățel nu a fost încă practicat în felul cum îl practica un polonez, naturalizat american. El se însura cu fete tinere pentru a le trimite, intacte, logodnicilor sau acelora cari le iubeau. Aceasta pentru a înșela legea americană asupra imigrării.

Această meserie de însurățel aducea mult polonezului. A făcut-o de 61 ori.

Or, a 62-a oară se însură pe propriul său cont.

Și de data aceasta, pe când intra în biserică la brațul fermecătoarei lui soții, a fost arestat.

Căsnicie modernă

O doamnă 'din marea burghezie pariziană, aliată cu aristocrația, plecând într'un lung voiaj în Scoția, a lăsat patul ei din cartierul Saint-Germain, mobilat cu mobile stil și tablouri vechi, fiului și surorii sale.

Această doamnă s'a înapoiat, a văzut și s'a îmbolnăvit.

În vechiul salon cu portretele familiei, nora ei instalase o teighea de zinc și Joseph credinciosul valet, îmbrăcase șorțul alb și învățase să facă cocktailuri. Agitând paharele, scuturându-le, turnând, cu vorbe englezești, noul barman servea tinerelor persoane elegante, în vizită la d-na de L..., cel mai modern cocktail.

Credinciosul Joseph a fost congediat și tânăra căsnicie a fost rugată să se ducă aiurea să... cocktaileze.

Moda.. napoleoniană

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pălărie de feutru negru, în formă de bicorn napoleonian, cu «coarnele» trase peste urechi

Batistă higienică

Un anume d. Deudune, locuitor în Belgia, a inventat batista cu două... fețe.

Una prezintă unul sau mai multe semne realizate printr'un mijloc oarecare, diferite de acele prezentate pe fața opusă.

Se poate astfel aplica una peste alta două batiste diferite așa încât să nu constituie decât una singură. Semnele permit să se distingă la prima vedere una din fețele batistei de fața opusă.

Această batistă cu diferite fețe se numește batista higienică.

Asta fără îndoială fiindcă nu te poți șterge de două ori pe aceeași parte.

Aceasta în așteptarea batistei de hârtie, de o igienă rațională.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Mantou de caracul negru, croit după cele mai recente modele și având la gât și la mâneci somptuoase blăni de vulpe albastră.

Fete... veterinare

(Photo-exclusivitate Keystone)

Fetele din ziua de azi nu se mai dau în lături dela nici-o îndeletnicire. La Londra au început să se facă veterinare. Câteva din ele asistă — în instantaneul nostru — la un concurs predat de un profesor veterinar.

Des jeunes filles de Londres, poursuivant un cours de médecine vétérinaire.

Junge Mädchen aus London, die einen Vortrag über Tierarzneikunde anhören.

Explicație

— Tatăl meu, d-le profesor, e numismat.
— Cu alte cuvinte, colecționează monede.
— Exact. E încasator la un autobus!

— Moi, m'sieur, mon père est numismate.
— C'est-à-dire collectionneur de monnaies.
— C'est bien ça. Il est receveur dans un autobus!

«Mein Vater ist Numismat».
«Das heisst, er sammelt Münzen».
«Richtig. Er ist Kartenverkäufer in einem Autobus!»

OBRĂSNICIE

— Nu ți-e rușine să cerșești? Doar ești om sănătos!
— Domnule... un om bolnav nici nu ar suporta corvoada aceasta!

LA MOȘI

Pungașul: Nu vrei, d-le, să cumpărați un ceasornic?
Mitică: Pot să-l văd?
Pungașul: Deocamdată îl mai are în buzunar domnul gras de colea!

EROAREA

— Cum? Furi lingurița din localul meu și vrei să susții că a fost o eroare? Unde dracu ai găsit aci o eroare?
— Am crezut că sunt de argint!

IN NECAZ

— Uneori îmi pare rău că nu sunt câine.
— Dece, dragă?
— Pentru ca alții să plătească impozitele mele!

S'AR BUCURA...

Mătușa: Dacă tatăl tău, Ionele, ar vedea cum te porți, ar căpăta peri albi.
Ionel: Cât s'ar bucura atunci!
Mătușa: Cum așa?
Ionel: Fiindcă e chel!

Pierdere

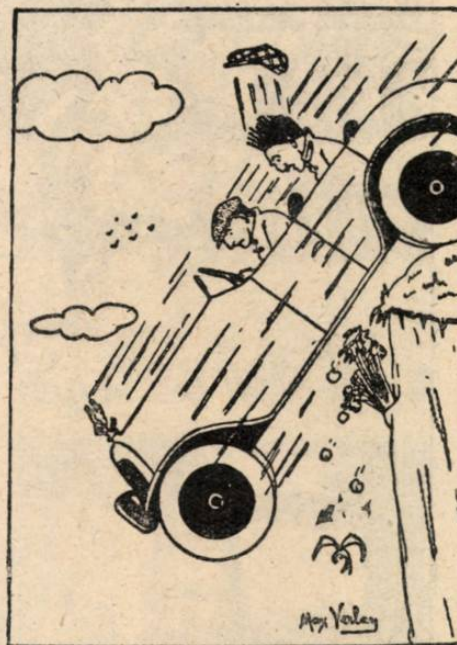

— Nu pari mulțumit?
— Vai! am pierdut 50.000 franci!
— Aoleo! La joc? La Bursă?
— Nu! M'a desmoștenit unchiul meu!

— Ça ne va pas?
— Hélas! je viens de perdre 50.000 francs!
— Aie! Au jeu? à la Bourse?
— Non! mon oncle m'a déshérité!

«Gehet etwas schief?»
«Leider! Ich habe 50.000 Franks verloren!»
«So? Im Spiel? An der Börse?»
«Nein, mein Onkel hat mich enterbt!»

Din fericire!

— Suntem pierduți!
— Crezi? Zărește jos un stâlp indicator!

— Nous sommes perdus!
— Pensez-vous, j'aperçois un poteau indicateur en bas!

«Wir sind verloren!»
«Glauben Sie? Ich sehe unten eine Richtungstafel!»

COPIL MODERN

— Dece fumează băiețușul d-tale cu toate că aci serie: «Fumatul oprit»?
— Știe să fumeze ștregarul, dar nu știe încă să citească!

LA PRIMA VEDERE

Mița: Fost-a o îndrăgostire la prima vedere?
Rița: Absolut... când l'am văzut în noul său automobil!

Elogiul logodnicului în imagini

— Ah! dragă! Ochi?! nu! niște albastrele; gura: o ci-reasă!
— !...?...

— Ah! mon cher! des yeux? des bleuets; comme bouche: une cerise!
— !... ?...

— Dinții? niște perle. O piele de persică!
— Piele de persică?

— Ses dents? des perles. Une peau de pêche!
— Une peau de pêche?

— Ea nu vorbește, ci cântă, un glas de cinteț și picioare de gazelă!
— Picioare de gazelă? A! drace!

— Elle ne parle pas, elle chante, une voix de pinson et des jambes de gazelle!
— Des jambes de gazelle? Ah! nom d'un chien!

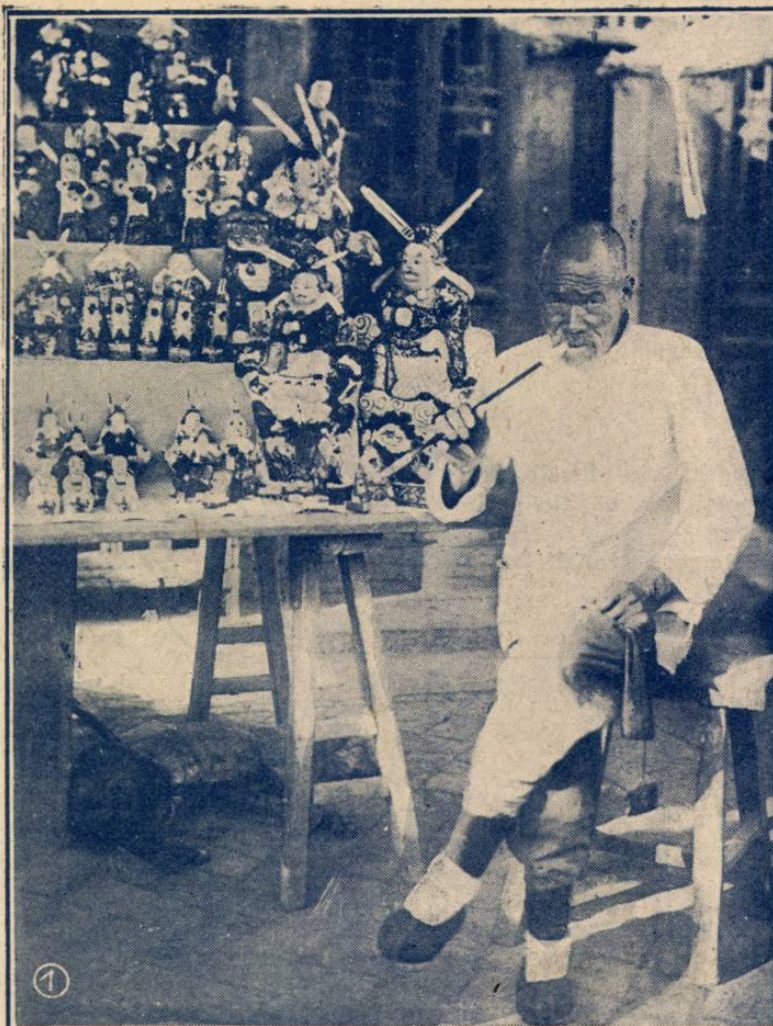
— Un corp mlădios: de țipar, și o inimă cum n'am mai văzut! Ca să te însori și tu, te voi prezenta surorii ei, care îi seamănă leit!

— Un corps souple: une anguille, et un coeur comme je n'en ai jamais vu! Pour que tu te maries aussi, je te présenterai à sa soeur, elle est comme elle!

Figuri exotice din alte meleaguri

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin și Keystone).

1. Negustor de păpuși din Peking; păpușile au o fizionomie specială: toate au capete de epure, și copiii chinezi nu mai pot după ele, mai ales la celebra «sărbătoare a păpușilor». — 2. Înainte de ceremonia nupțială în Persia; mireasa e gătită de nuntă în apartamentul rezervat femeilor. — 3. Căpetenia «Impușcat în ambele părți» a unui trib de Piele-Roșii din America, cu soția sa; ei își câștigă existența dansând în fața turiștilor și vânzându-le obiecte confecționate de ei. — 4. Un muzicant din munții Abruzzilor (Italia), care cântă din toate instrumentele în același timp, tip care a existat și la noi, dar a dispărut.

1. Marchand de poupées à Pékin: toutes les poupées ont des têtes de lapin, ce qui réjouit les enfants surtout à la célèbre «fête de poupées». — 2. Avant la cérémonie nuptiale en Perse: on pare la jeune mariée dans l'appartement réservé aux femmes. — 3. Le chef «Fusillé-des-deux-côtés» d'un tribu de Peaux-Rouges, avec sa femme. — 4. Un musicien des monts des Abruzzes (Italie) se servant de tous les instruments à la fois.

1. Chinesischer Puppenhändler in Peking: alle Puppen haben Kaninchengesicht zur Freude der Kinder, hauptsächlich zum berühmten «Puppenfest». — 2. Vor einem Hochzeitsfeste in Persien: die Braut wird in den Frauengemächern festlich geschmückt. — 3. Der sogenannte «Von-beiden-Seiten-Beschossene», Häuptling eines Indianerstammes mit seiner Gemahlin. — 4. Ein Musiker aus dem Abruzzengebirge (Italien), der sich sämtlicher Instrumente zu gleicher Zeit bedient.

Oglinda Lumii

Revista săptămânală de actualitate, apare în fiecare sâmbătă

NANCY WELFORD

G.D. Pub. H

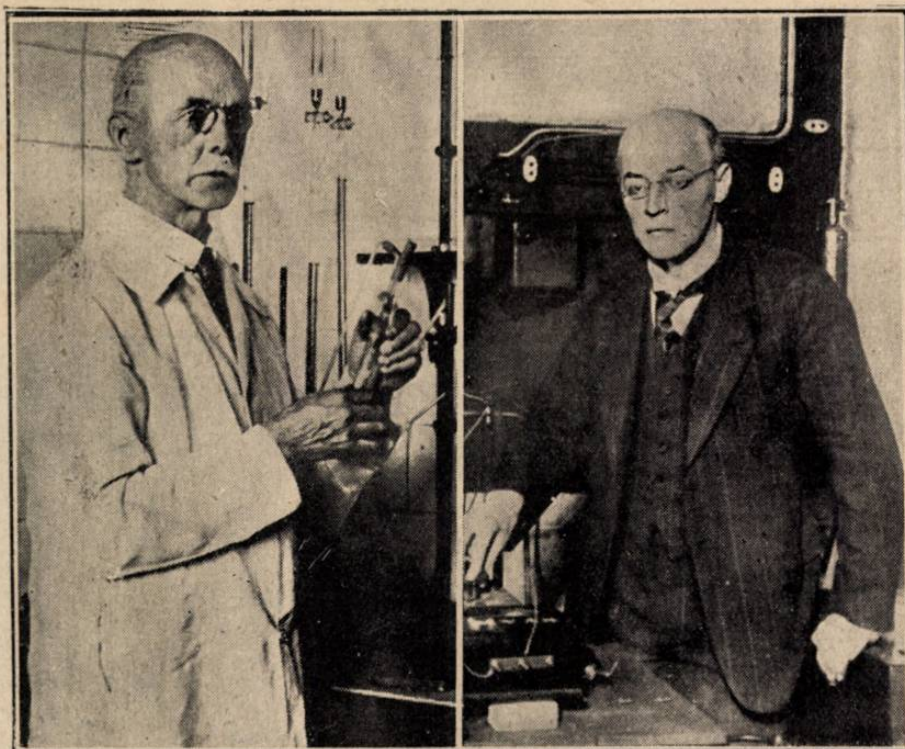
Filmul sonor și vorbitor a ridicat în cinematografie vedete noi, Astfel, iată cea mai nouă achiziție americană, Miss Nancy Walford.
Le film sonore a relevé dans le cinéma des nouvelles vedettes,
Voici la plus charmante acquisition américaine; Miss Nancy Walford.

Der Tonfilm hat neue Kinoschauspielerinnen zu Stars erhoben.
Hier die reizendste amerikanische Filmartistin: Miss Nancy Walford.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Savanți distinși cu premiul Nobel

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

Stânga: Chimistul englez dr. A. Harden; dreapta: Fizicianul american prof. Owen W. Richardson, cari au fost distinși anul acesta cu premiul Nobel, primul de chimie, cellalt de fizică.

Le savant anglais A. Harden (à gauche) et le savant américain prof. Owen W. Richardson (à droite), prix Nobel de cette année: le premier de chimie, l'autre de physique.

Der englische Gelehrte A. Harden (links) und der amerikanische Gelehrte Prof. Owen W. Richardson, die diesjährigen Nobelpreisträger: der Erster für Chemie, der andere für Physik.

Săptămâna

Cu prilejul constituirei celui de al 81-lea minister al celei de a treia republici, — ministerul actual Tardieu — s'a făcut și puțină statistică. Din anul 1871 cabinetele au fost răsturnate pentru motivele cele mai diverse.

În cap vin chestiunile financiare, care au provocat căderea a 11 cabinete; alte zece s'au retras în urma alegerilor prezidențiale; interpelări asupra politicii interne au atras demisia a nouă ministere; chestiunile politice externe au costat viața a 6 guverne; cinci au fost răsturnate în urma scandalurilor financiare; patru au părăsit puterea a doua zi după alegerile legislative și patru au căzut pe interpelări relative la reforma electorală; patru în chestia cultelor, patru din cauza stării de sănătate a primului-ministru; chestiunile coloniale au pricinuit căderea a trei ministere; Thiers în 1873, Mac-Mahon în 1877 siliră pe ministrii să-și dea demisia pe chestia politicii generale; votarea Constituției în 1875 fu urmată de demisia ministerului Cissey; dizolvarea Camerei în 1877, o interpelare asupra marinei, discuția convențiilor financiare dintre Stat și companiile de drum de fier, punerea la pământ a legii asupra pensiilor au provocat fiecare căderea unui cabinet.

Pentru ca lista să fie completă trebuie să menționăm remanierea a trei ministere și demisia altor două, care au căzut încercând aceeași operație; dar motivul cel mai curios al demisiei unui cabinet, motiv fără precedent, e acela care a atras căderea «ministerului de 24 ore» a guvernului Rochebouët: Camera a refuzat să asculte declarația ministerială.

S'a îmbătat o vacă... fermă.

Un fermier băgase de seamă că una din vacile lui umbla ca și omul beat și că răsuflarea ei miroase a rachiu. Cercetând pricina, a găsit că vaca se adăpase dintr'un mic izvorăș, în care curgea țuică fabricată pe ascuns de un vecin...

Bogăția unei femei sărace

O depeșă din New York anunță că s'a găsit la o femeie bătrână, moartă de foame, bani și valori reprezentând în total o avere de 400.000 dolari.

Se întâmplă peste tot locul, din când în când, ca cerșetorii murind să lase în urma lor agoniseli, dar aproape întotdeauna sume mici, de câteva mii lei.

Lindbergh pe vitraliu Revista L'Eglise Wallonne anunță că într-o nouă biserică metodistă, construită la Springfield (Massachusetts) a fost așezat un vitraliu reprezentând pe Lindbergh. Acesta e în costum de aviator: deasupra capului său un vultur își întinde aripile. La stânga lui se vede un glob, la dreapta un aeroplan proiectând pe pământ umbra unei cruci. Vitraliul e împodobit cu inscripția «Bună voință».

În aceeași biserică, un alt vitraliu se referă la semnătura pactului Kellogg.

Consumată de flacări în automobil

Dansatoarea Lena Amsel, pe care au consumat-o flăcările în automobilul ei, la Paris, în urma unei explozii de benzină.

Die Tänzerin Lena Amsel, die in Paris durch die Benzin explosion ihres Autos bei lebendem Leibe verbrannte.

Curse de ogari în America

Startul ogarilor pentru o alergare organizată de clubul aristocratic «Flintridge Country» din Pasadena (California).

Le start des lévriers pour une course organisée par le club fashionable «Flintridge Country» de Pasadena (Californie).

Start der Windhunde für ein vom fashionable «Flintridge Country Club» organisier-ten Rennen in Pasadena (Kalifornien).

(Photo «The New York Times», Ltd., Berlin).

(Photo «Oglinda Lumii»).

Scene impresionante dela funeraliile adânc regretatului mare bancher Mauriciu Blank în pădurea de lângă Otopeni, unde se află cavoul familiei: 1. Mauriciu Blank pe catafalc. — 2. Mulțimea care nu mai încăpea în marele hall, construit special lângă cavou pentru ceremonia funebre. — 3. Sierul dus din hall în spre cavou. — 4. Un alt aspect al transportării cadavrului spre locașul de veci.

Scènes impressionnantes pendant les funérailles du regretté grand financier Mauriciu Blank dans la forêt d'Otopeni, où se trouve le caveau de la famille: 1. Mauriciu Blank sur le catafalque. — 2. La foule qui ne trouvait plus place dans le grand hall construit maintenant pour la cérémonie funebre.

— 3. Le cercueil transporté du hall au caveau. —

4. Un autre aspect du transport du cercueil.

Eindrucksvolle Aufnahmen während der Beerdigung des viel bedauerten Grossbankiers Mauriciu Blank im Otopeni-Walde, wo sich die Familiengruft befindet: 1. Mauriciu Blank auf dem Katafalk. — 2. Die Menschenmenge, die in der grossen, speziell für den Trauergottesdienst jetzt erbauten Halle nicht mehr Platz fand. — 3. Der Sarg wird von der Halle in die Gruft getragen. — 4. Eine andere Ansicht von der Beförderung des Sarges.

Macdonald D. Ramsay Macdonald a fost bruftuit de părintele Dowd de la biserica Saint-Therese, din Ottawa.

Premierul englez, după o masă copioasă, a povestit comensilor săi o anecdotă care făcu înconjurul Canadei.

Era vorba de un catolic înfocat, bețiv și hrăpăreț. Locuind departe de biserica lui, trebuia în fiecare săptămână să cheltuiască 6 șilingi pentru a asculta liturgia. Cum omul nostru, avar, plângea după banii lui, se îmbăta regulat toate Sâmbetele pentru a avea un păcat de mărturisit abate-lui, Dumineca.

Părintele Dowd a declarat depe amvon că d. Macdonald a fost lipsit de tact, de oarece anecdota aceasta stu-

pidă ridiculizează jumătate din poporul canadian

IN „GAZETA DE DUMINICĂ“

mare magazin bogat ilustrat
cu data de 8 Decembrie 1929

Citiți:

**MISTERE NEPĂTRUNSE
DIN ISTORIA OMENIRII**

Tareviciul Dmitri. — Charles
Louise d'Eon de Beaumont. —
Dauphinul Louis-Charles.
Kaspar Hauser.

Ca o povestire de Hoffmann

Se numea Carol Marsels și a murit lângă Heidelberg. Ceasornicar de meserie, fabricase multe ceasornice, dar și colecționase multe, foarte vechi.

Colecția lui era celebră în lume. Pierpont Morgan i-a cumpărat în 1905 cea mai mare parte pentru un milion și 500 mii franci.

Lipsit de colecția sa, Marsels nu se consola. El sfârși prin a ruga pe miliardarul american să-i dea colecția înapoi sau să cumpere și restul și să-l numească pe el conservatorul lor.

Pierpont Morgan acceptă. El făcu din Marsels omul lui de încredere. Ceasornicarul trăi de atunci în mijlocul prețioasei sale colecții până la moarte.

O expoziție a mănăstirilor

(Photo «Oglinda Lumii»).

Două colțuri din Expoziția de țesături și covoare a mănăstirilor din țară, deschisă în Parcul Carol din București.

Deux coins de l'exposition de tissus et tapis des couvents roumains au Parc Carol de Bucarest.

Zwei Ansichten von der im Bukarester Park Carol eröffneten Ausstellung von Webereien und Teppichen der rumänischen Klöster.

Renumitul postitor Ricardo Sacco a murit la Blackpool în Anglia după ce nu mâncase timp de 65 zile.

Le célèbre jeûneur Ricardo Sacco vient de mourir à Blackpool, en Angleterre, après avoir jeûné 65 jours.

Der berühmte Hungerkünstler Ricardo Sacco ist in Blackpool gestorben, nachdem er 65 Tage keine Nahrung genommen hatte.

Cei doi frați Doi din senatorii departamentului Aude (Franța) se numesc Maurice Sarraut și Albert Sarraut: ei sunt frați. Dar dacă v'am spune că cei doi frați au fost realeși senatori cu același număr de voturi pentru fiecare din ei, ați răspunde: asta e comie.

**

Intr'adevăr, Maurice și Albert Sarraut au avut fiecare exact 618 voturi, pe când al treilea ales din lista lor avea 599.

Mărturișiți că această unanimitate de 618 alegători, cari dovedese aceeași prietenie și încredere celor doi frați, are ceva emoționant.

Nu s'a găsit nici unui care să spună: Maurice îmi place, Albert nu; sau invers. Ei și-au spus întotdeauna: nu trebuie să facem pe niciunul din ei gelos.

E o manifestare cu adevărat remarcabilă.

Invitație originală Membrii presei pariziene au găsit, într-una din zilele acestea, în cartierul lor, câte o hârtie albastră de tribunal. Cine era teribilul creditor care li se adresa? Erau directorii teatrului *Madeleine*, d-nii Brulé și Trebor, cari făceau somație criticilor să compară la repetiția generală a piesei *La III-e Chambre*.

Portărelul de ocazie era simpaticul administrator d. Gobin.

Dela cei doi oameni de spirit cari sunt autorii piesei *La III-e chambre* nu se putea să nu vie o invitație originală, titlul piesei desemnând secția tribunalului din Paris unde se pledează divorțurile.

T. F. F. salvatoare Postul Radio - Toulouse primi de curând apelul unui medic instalat la mai multe sute kilometri. Glasul ruga ca marele post tuluzan să răspândească cum că un copil stă să moară din cauză că doctorul nu avea la îndemână un tub de antipoliomyelitic, ser pe care îl fabrică institutul Pasteur, dar care e clasat în categoria remediilor de experimentat.

Speakerul postului lansă imediat mai multe emisiuni. Imediat sună telefonul lângă el: un alt medic anunță că expediasse tubul reclamat.

Copilul era salvat, după 24 ore. Vă închipuiți ce telegrame de felicitări și mulțumiri a primit postul de radio.

Astfel S. O. S. nu e numai strigătul marinarului care luptă cu valurile, ci și acela al tuturor și T. f. f. permite asemenea salvări.

Cu bicicleta în apă

Săritura îndrăzneată a unui innotător, cu bicicleta, în apă, la coasta Engleterii.

Saut audacieux d'un nageur, à bicyclette, dans l'eau, à la côte anglaise.

Der kühne Sprung eines Schwimmers, mit dem Fahrrad, ins Wasser, an der englischen Küste.